

Giới thiệu Ta Mới Là Boss

Sau khi thức dậy, Sở Hạ Nghi đã thấy mình ở thế giới khác.

Cô chỉ nghĩ mình đã xuyên không nhưng không ngờ đến bản thân lại xuyên vào tiểu thuyết.

Không những thế cô còn sở hữu một cái hệ thống thần bí có thể đưa cô xuyên từ tiểu thuyết này đến tiểu thuyết khác. Tung hoành ngang dọc trong thế giới tiểu thuyết.

Hệ thống thần bí cũng phải bó tay vì có một ký chủ nghịch ngợm như vậy. Nó chỉ có thể để mặc ký chủ của mình tự do quậy phá cùng nghịch ngợm long trời lở đất như vậy thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Thần Tiên Trên Trời (1)

#Sở Hạ Nghi vai Vương Tô Y, nữ chính Như Ý Ý, nam chính Vương Việt, nữ phụ An Như.#

“Đây là nơi nào?” Sở Hạ Nghi hỏi Hệ thống.

Hệ thống: “Đây là tiểu thuyết tiên nhân. Nơi ký chủ đang ở là Trường Thanh Cung thuộc Thiên tộc. Đây là Thiên Đình, cũng là nơi mà người các cô gọi là trên trời.”

“Ồ.” Sở Hạ Nghi xuống giường, lại hỏi tiếp: “Trong các tiểu thuyết kiểu này thường có cấp bậc, người nói xem hiện tại cấp bậc phân chia là gì, ta ở cấp bậc nào, thân phận là gì?”

“Cái này giờ tôi sẽ đưa ký ức vào trong đầu ký chủ. Ký chủ sẵn sàng rồi chứ?”

“Ok.”

Một con vầng đầu lập tức truyền tới, Sở Hạ Nghi nhìn thấy cảnh vật phía trước mắt mình không ngừng nhân đôi nhân ba lên, cả người lao đảo. Rất nhanh đã xong quá trình tiếp nhận ký ức.

Nguyên chủ là Vương Tô Ý, là công chúa Thiên tộc. Thiên tộc có các cấp là Tiên, Thiếu Tiên, Trung Tiên, Thượng Tiên, Đại Tiên, Thần, Thiếu Thần, Trung Thần, Thượng Thần, Đại Thần, nguyên chủ lúc này mới chỉ 14 tuổi mà đã ở cấp bậc Trung Thần, là thiên tài nổi danh Thiên tộc, cũng là công chúa được sủng ái nhất Thiên tộc.

Chưa cần kêu Hệ thống mở cốt truyện, Sở Hạ Nghi đã có thể biết sơ sơ rồi: Trong trường hợp này, nữ chính chắc chắn sẽ là tiểu thư không được sủng ái, rồi sẽ có được thứ gì đó thần bí, nữ chính từ đó sẽ bước vào con đường tu luyện, dùng tốc độ nhảy mất lên Trung Thần, Thượng Thần, Đại Thần gì đấy. Rồi sẽ gặp nam chính. Đang định suy diễn tiếp kịch bản, Hệ thống đã truyền tải cốt truyện vào đầu cô.

Cốt truyện là thế này: Nguyên chủ cùng An tiểu thư An Như là bạn thân. An tiểu thư này phải lòng với nam chính, nguyên chủ thấy vậy một lòng ủng hộ An Như, lại nhận định Thái Tử Phi chỉ có An Như mới có thể làm. Tuy nói là bạn thân nhưng kỳ thực An tiểu thư này chỉ lợi dụng nguyên chủ, vậy nhưng nguyên chủ lại không hề hay biết. Khi nam chính mang nữ chính về ra mắt, nguyên chủ còn liên tục bày trò phá đám thay An tiểu thư. Ban đầu chỉ là chút chuyện nhỏ, nguyên chủ ngáng chân nữ chính, nữ chính không ngã nhưng sau đấy trả thù lại nguyên chủ, lại vô cùng ác độc bỏ xuân dược vào đồ của nguyên chủ. Nguyên chủ trúng xuân dược, rồi xxoo với ba bốn người, bị người ta thấy được. Sau đấy nguyên chủ cảm roi muốn giết chết nữ chính, nhưng ba bốn lần bất thành. Nam chính hỏi lý do tại sao nguyên chủ muốn giết nữ chính, nguyên chủ nói rõ, cũng thừa nhận do bản thân mình sai đầu tiên. Kết quả nam chính lại không tin rằng nữ chính làm như thế, mắng mỏ nguyên chủ, mà bản thân nữ chính lại tỏ ra mình vô tội. Đến cuối cùng, trong một lần đi vào “Thiên Địa” nữ chính tìm nơi vắng vẻ giết nguyên chủ. Sau đó ở trong “Thiên Địa” nữ chính thu được vô số đồ tốt, khi ra ngoài thì kết hôn với nam chính, sống hạnh phúc đến tận lúc chết.

Hệ thống: “Nhiệm vụ của ký chủ là thay nguyên chủ trả thù nữ chính, bắt nữ chính chịu những gì cô ấy đã phải chịu. Hiện tại, ký chủ đang ở lúc sắp diễn ra bữa tiệc mà đồ của nguyên chủ, cụ thể là rượu bị bỏ xuân dược.”

Sở Hạ Nghi mỉm cười, một nụ cười chất chứa đầy âm mưu: “Được lắm! Bản cô nương đây vô cùng thích cái nhiệm vụ này, nhất định sẽ thay nguyên chủ làm tốt thật tốt.”

“Công chúa.” Một cung nữ đi vào, hành lễ rồi nói: “Phải thay trang phục rồi ạ.”

Đằng sau cung nữ là bốn cung nữ khác cầm khay, bên trên là các lớp váy, cô phát tay: “Đề đồ trên bàn, các người lui ra trước đi. Khi nào ta gọi thì vào.”

“Dạ.”

Một lớp áo trong màu trắng, một lớp váy xanh lam nhạt, lớp áo khoác ngắn và một lớp áo khoác dài đến chân cũng cùng một màu xanh lam nhạt. Tuy rằng phải mặc đến bốn lớp đồ nhưng tất cả đều khá mỏng nên không hề nóng, chất vải lại là hàng thượng hạng nên vô cùng dễ chịu, thoải mái. Nhưng đến phần tóc thì đành phải gọi cung nữ.

Mái tóc mềm mượt được búi một nửa, cao lên trên gáy một chút, cố định bằng một cây trâm khảm ngọc bích, một nửa còn lại thả sau lưng. Trên cổ đeo một chuỗi ngọc trai, khuyên tai hình giọt nước, cùng với vòng ngọc đỏ. Nguyên chủ Vương Tô Y vốn rất xinh đẹp nên cũng không cần trang điểm tí mĩ, rất nhanh mọi thứ đã xong.

“Người đi lấy cho ta cây trâm ngọc hình hoa mai mà cuối tháng trước Thiên quân ban thưởng, sau đó cầm cho ta.”

“Dạ.”

Nhân lúc cung nữ xoay gót rời đi, Sở Hạ Nghi cầm thêm ba bốn cây trâm nhét vào túi nhỏ trong tay áo. Hệ thống nói, mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ sẽ được mở một chức năng hoặc ban thưởng. Lần này khi cô hoàn thành nhiệm vụ này, thứ được ban thưởng là không gian cất đồ, cho nên hiện tại cô không có không gian, vũ khí là kiếm Trường Minh của mình, thêm cả mấy khẩu súng yêu quý dành nhờ Hệ thống cất. Tuy rằng không gian cất đồ cũng nằm trong Hệ thống, nhưng khi cô cần thì lật tay một cái là có thể lấy đồ từ trong không gian cất đồ, còn nếu để chỗ Hệ thống thì lúc cần lấy còn phải gọi Hệ thống, rất bất tiện.

Tất cả đã xong xuôi ổn thỏa, Sở Hạ Nghi túm một đám mây mà cưỡi, ly khai khỏi điện Vĩnh An của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Thần Tiên Trên Trời (2)

#Sở Hạ Nghi thay Vương Tô Y bước đầu trả thù.#

Mọi người lúc này cũng đã lục tục đến. Sở Hạ Nghi vừa yên vị vào chỗ của mình, thì Vương Việt dặt tay Như Ý Ý – nữ chính đi vào. Thân là Công chúa được sủng ái nhất Thiên tộc, nàng ngồi phía đầu bên tay phải. Nam chính là Thái tử, chỗ ngồi đầu bên tay trái, đối diện với nàng. Mà Như Ý Ý, ngồi ngay cạnh nàng.

“Muội muội.” Sở Hạ Nghi chưa kịp nói gì, Như Ý Ý mềm mại cất lời: “Quà gặp mặt lần trước tỷ tỷ tặng, không biết muội muội có vừa ý không?”

Sở Hạ Nghi liếc mắt: “Ngọc bội rất đẹp.”

“Vậy thì may quá, ta cứ sợ không vừa ý muội muội.” Như Ý Ý cười dịu dàng, lại rót một chén rượu đặt ra chỗ cô: “Ta mời muội muội một ly.”

Đây chính là ly rượu bỏ xuân dược. Sở Hạ Nghi bình thần rút từ trong người ra một chiếc hộp gỗ dài, đặt chỗ Như Ý Ý: “Tỷ tỷ đã tặng quà, muội muội cũng không thể không đáp lễ.” Bàn tay thon dài của nàng cầm lên chén rượu bỏ xuân dược, đặt lại chỗ Như Ý Ý: “Tỷ tỷ cùng muội muội uống một ly đi.” Rồi lại tự rót cho mình một chén.

Đáy lòng Như Ý Ý thoáng giật mình, tay nắm chặt váy.

“Tỷ tỷ, hôm nay là sinh thần của muội, tỷ tỷ nể mặt muội, uống cùng muội một chén rượu này đi.” Sở Hạ Nghi lại nói.

“Đúng vậy. Như tiểu thư nể mặt Nghi Nghi đi.” Tiếng lãnh lót của Thiên hậu vang tới.

Mọi người quay đầu, Thiên quân cùng Thiên hậu bước tới. Chờ khi hai người đã ngồi vào vị trí, mọi người mới bái lạy.

Lại ngồi xuống, mọi người đặt sự chú ý vào chỗ Sở Hạ Nghi và Như Ý Ý. Như Ý Ý âm thầm cắn môi, lúc này nàng không thể không uống. Mà thuốc này, vốn không phải xuân dược thường mua bên ngoài, là nàng tự chế mà ra. Nghĩ cũng không phải dùng cho mình, cũng chả thêm chế thuốc giải.

Đề lâu nữa sợ mọi người thấy kì lạ, Như Ý Ý chỉ có thể nhắm mắt cầm lên chén rượu, một hơi uống sạch.

Hệ thống: “Ký chủ trả thù rất đẹp.”

“Lát nữa thuốc phát tác nàng ta không phải sẽ cùng với tên Thái tử...đấy chứ?” Sở Hạ Nghi hỏi Hệ thống.

“Không. Thái tử sẽ đi cùng với Thiên quân vì có vài việc.”

“Vậy là được.” Chữ nếu để Như Ý Ý cùng với Thái tử thì coi như này giờ nàng diễn kịch là công cốc à?

Như Ý Ý nhìn Sở Hạ Nghi, ánh mắt đầy hận thù, thầm nói: “Vương Tô Y, ngươi cứ chờ mà xem.”

Cho dù Như Ý Ý có nói nhỏ thế nào, thì Sở Hạ Nghi cũng đang ngồi cạnh cô ta, hướng hồ cô ta còn đang nhìn nàng bằng ánh mắt hận thù thì nàng sao có thể không nghe thấy? Sở Hạ Nghi quay đầu, trả lại cho Như Ý Ý một nụ cười mỉm nhẹ nhàng. Như Ý Ý càng sôi máu hơn.

Bữa tiệc trôi qua, Như Ý Ý cảm thấy thuốc bắt đầu phát tác, khiến cô ta cả người nóng lên. Con nóng cứ vậy tăng lên, khiến Như Ý Ý cả người lao đảo, thần trí trở nên mơ hồ.

Sở Hạ Nghi lên lút bám theo sau, nhìn nữ chính nghiêng nghiêng ngả ngả phía trước, nhắm một góc độ, chuẩn xác ném một thân thể ra chỗ nữ chính, khiến cô ta vì vậy mà ngã xuống đất.

Muốn đứng dậy, nhưng khi phát hiện người đang đè trên người mình là một nam nhân, cho dù Như Ý Ý có cố gắng khống chế thế nào, tay vẫn không tự chủ sờ loạn lên.

Nhưng cho dù sao thì Như Ý Ý vẫn là nữ chính, cô ta kiên cường đứng lên, cố gắng khống chế thần trí, nhấc chân rời đi.

Nhưng Sở Hạ Nghi sao có thể để cô ta rời đi dễ dàng thế?

Nàng nắm tay Như Ý Ý, kéo cả người cô ta xoay lại. Bị thuốc khống chế, cả người Như Ý Ý không còn sức lực đứng vững, bị cô kéo, khi cô buông tay thì Như Ý Ý vô lực ngã xuống, môi đụng môi với nam nhân mà Sở Hạ Nghi đã vứt.

Nam nhân tỉnh lại đúng lúc này.

Người này là Thất hoàng tử của Thiên tộc, là một nam phụ, yêu thích nữ chính đã từ lâu, cho nên khi hắn ta tỉnh lại, thấy Như Ý Ý đang cùng mình môi đụng môi, liền đảo ngược tư thế lại.

Sở Hạ Nghi đã sớm trở về chỗ cũ, nhìn Như Ý Ý cùng Thất hoàng tử bắt đầu cời đồ. Như Ý Ý lúc này thuốc đã khống chế hoàn toàn thần trí cô ta rồi. Dẫu sao ban đầu, nghĩ đến người cô ta hạ độc là Công chúa Vương Tô Y cũng là một kẻ thiên tài nổi danh khắp Thiên tộc, liền tạo ra độc được mạnh mẽ. Nhưng Sở Hạ Nghi đúng lúc này xuyên tới, liền đảo ngược tình thế.

Một màn điên loạn đảo phượng bắt đầu, Sở Hạ Nghi quay đầu đi, túm một đám mây trở về điện của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 3: Thần Tiên Trên Trời (3)

#Như Ý Ý hận thù. Chỉ hôn giúp An Như.#

"Công chúa, người biết không? Đêm qua ngay sau khi yến tiệc kết thúc..." Cung nữ thân cận vừa búi tóc cho nàng vừa kể chuyện.

Sở Hạ Nghi nhắm mắt, từng lời kể của cung nữ đều bay hết vào tai nàng. Việc Như Ý Ý vốn là Thái tử phi tương lai lại cùng với Thất hoàng tử điên loạn đảo phượng ngay tại hoa viên khiến cho Thiên quân, Thiên hậu giận tím mặt, còn Thái tử thì đóng cửa bế quan. Cũng may là chưa hạ chỉ tứ hôn, Thiên quân đang suy xét chọn cho Thái tử một hôn thê khác.

Như Ý Ý nghe tin, đã sớm quỳ ngoài điện Hồng Ngọc cầu xin Thiên quân, nhưng Thiên quân cũng chẳng thêm đoái hoài gì tới nàng ta. Ngược lại hôm nay trên buổi triều sớm công khai chỉ trích Như gia. Như Ý Ý là tiểu thư thất sủng của Như gia, sau khi nàng ta trở nên tài giỏi nổi danh cả nước đối với Như gia hắt hủi, bây giờ gây chuyện lại là Như gia gánh chịu con giận tày trời của Thiên quân khiến Như tướng quân vô cùng tức giận, liền tuyên cáo: "Như Ý Ý đức hạnh không tốt, làm mất mặt Như gia, mất mặt Hoàng tộc. Từ nay về sau, Như gia không có tiểu thư Như Ý Ý."

Cung nữ búi xong tóc, nàng đầu tóc quần áo chỉnh tề đứng dậy, đi ra ngoài. "Ta tới chỗ phụ hoàng, các người không cần đi theo."

Điện Hồng Ngọc:

Nắng chiếu lên bóng dáng Như Ý Ý quỳ bên ngoài. Nàng đi qua Như Ý Ý, nghe thấy cô ta nói: "Vương Tô Y, người chờ xem"

Nàng quay đầu lại: "Bổn công chúa.." cười tươi: "mọi mắt mong chờ." Rồi liền đi vào bên trong.

Hai tay Như Ý Ý siết chặt, ánh mắt đầy thù hận. Dựa vào cái gì mà cô ta sinh ra đã là Công chúa được sủng ái nhất Thiên tộc, còn nàng là tiểu thư bị hắt

hủi của Như gia? Dựa vào đâu mà trời ban cho cô ta thiên phú đến như vậy? Hiện tại chuyện xấu mặt đã truyền ra ngoài, từ nay về sau nàng làm sao còn dám ra khỏi cửa đây.

"Phụ hoàng." Công chúa được sủng ái nhất Thiên tộc dĩ nhiên nhận được vô số đặc ân. Đến hành lễ cũng được tối giản nhất.

"Tô Y, mau đến đây, xem giúp phụ hoàng xem nên chi hôn ca ca con cho ai?" Thiên quân là tuy đã ngoài tứ tuần nhưng vẫn vô cùng đẹp trai, hồi trẻ nhất định là rất soái.

Tùy tiện chọn một tấu sớ, lật ra, không ngờ lại là An gia An tiểu thư An Như.

Sở Hạ Nghi xem lướt vài dòng giới thiệu, nhớ ra đây là người nguyên chủ coi như bạn thân. Cũng vì An Như này mà nguyên chủ ngáng chân Như Ý Ý trước, dẫn đến một loạt chuyện sau đó. Cô nhưn mày, vậy thì An Như cũng là nguyên nhân đấy chứ?

Tuy rằng trong nhiệm vụ của cô không có việc phải trừ bỏ An Như, cũng vì nguyên chủ không nghĩ An Như trước mặt coi nguyên chủ là bạn sau lưng lại nói xấu. Sở Hạ Nghi suy nghĩ một chút, nở nụ cười.

"Phụ hoàng, An Như này gạch tên đi." Cô nói.

"Hả?" Thiên quân cầm lấy tấu sớ: "Ta thấy An tiểu thư này cũng rất được, cùng với ca ca con cũng là có quen biết. Gia tộc thì lại là danh môn thế gia, cũng là một tiểu thư tài sắc, nổi danh Thiên tộc, vì sao phải loại?"

"Cô ấy có ý trung nhân rồi." Sở Hạ Nghi nói, lại bày ra vẻ thương tiếc: "Ý trung nhân của cô ấy lại không phải công tử thế gia danh môn gì, chỉ là con trai trưởng của chủ tiệm An Bình nổi danh trong kinh thành. Phụ mẫu cô ấy lại có ý khinh thường xuất thân thương nhân, vậy nên mới ngăn cấm. Con nói phụ mẫu cô ấy cũng thật là, dù sao cậu ta cũng là kẻ có tài."

"Ồ, con nói tiếp đi, hắn có tài gì?" Thiên quân hứng thú.

"Người không nhớ sao?" Mắt thấy cung nữ mang trà lên, cô liền tiến tới, cầm lấy khay trà, vừa đặt chén trà xuống bàn vừa nói: "Người đỗ trạng nguyên năm nay chính là cậu ta, hiện tại hình như đang làm ở bộ Hình. Binh bộ Hình cũng rất vừa ý cậu ta, từng khen cậu ta làm việc nhanh nhẹn, lại thông minh." Nói xong cũng đã trả lại khay trà cho cung nữ, về lại chỗ cũ của mình.

"Vậy thì để ta xem lại đã, nếu cậu ta thực sự có tài, vậy thì giúp An tiểu thư chìm liền cảnh với hắn ta cũng được." Nói xong Thiên quân liền uống một ngụm trà.

"Vâng." Nàng đáp một tiếng.

Kỳ thực, sự thật chính là ngược lại. Phụ mẫu An Như mới là người vừa ý cậu ta, nhưng An Như lại khinh thường xuất thân thương nhân. Huống chi An Như cô ta còn có tình nhân trong mộng là Thái tử, nguyên chủ cùng với Thái tử là cùng cha cùng mẹ, nguyên chủ lại thân với An Như, đã khiến An Như từ lâu nghĩ rằng mình sẽ là Thái tử phi. Lần này bị Như Ý Ý suýt chút nữa đoạt mất, sau lại xảy ra chuyện Như Ý Ý cùng Thất hoàng tử lại khiến cho An Như có hi vọng. Vậy nên cô sẽ giúp An Như thất vọng đến cùng cực.

Bàn tay ngọc lại tiếp tục cùng Thiên quân xem vài tấu sớ.

Thiên quân có ý giữ nàng ở lại ăn trưa, nhưng Sở Hạ Nghi lấy cớ đi về. Khi ra ngoài, mặt trời nắng chói chang, còn Như Ý Ý cả người đầy mồ hôi vẫn tiếp tục quỳ.

Như Ý Ý vừa thấy nàng, mặt lại tràn đầy thù hận. Nhưng Sở Hạ Nghi không thêm so đo đê ý, so đo đê ý với người thua kém mình, hạ thấp thân phận.

Lại nói về xuân dược của Như Ý Ý, vốn là phát tác trong ba ngày ba đêm, nhưng Như Ý Ý sau khi có lại chút thần trí, cắn răng kiềm chế lại xuân dược phát tác, khiến cho linh lực tổn thương. Linh lực tổn thương, nên cô ta ban đầu ở Thượng Thần, vốn hơn nguyên chủ một bậc giờ trực tiếp rớt hai cấp, xuống thành "Thần".

Lúc nàng trở về điện Vĩnh An, cung nữ dâng lên một phong thư. Mở ra, là của An Như: "Tô Y, giúp ta nói vài lời tốt trước mặt Thiên quân để người chỉ hôn cho ta làm Thái tử phi." Giọng vẫn đầy vẻ ra lệnh chứ không có chút nhờ vả gì. Sở Hạ Nghi ghét bỏ, gấp vào, đưa lên nền đốt cháy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 4: Thần Tiên Trên Trời (4)

#Dạy dỗ An Như.#

Vài ngày sau đó, nàng vẫn luôn ở điện Vĩnh An sống một cuộc sống bình thường. Lúc này đang dùng điểm tâm buổi sáng, lại chợt nghe thấy bên ngoài

âm i. "Tránh ra."

"An tiểu thư, Công chúa không muốn gặp người."

"Một đám nô tài các người cũng dám cản bản tiểu thư?"

Rất nhanh, một nữ tử diện váy hồng, trong tay còn cầm cây roi đi tới chỗ nàng.

"Tô Y." Người này chính là An Như.

Sở Hạ Nghi ngẩng đầu, lạnh lùng đáp: "An tiểu thư không biết có chuyện gì mà kích động đến vậy? Xong đến chỗ bản công chúa, còn mạnh động đánh thị vệ."

An Như nghe cô nói, sững sốt một chút vì không giống Vương Tô Y thường ngày, nhưng rất nhanh lại tức giận: "Hừ, Tô Y, người nói cho ta. Ta là nhờ người giúp ta thành Thái tử phi, người rút cuộc ăn nói hàm hồ gì với Thiên quân mà Thiên quân lại ban chỉ tứ hôn cho ta với cái tên Đồ quan ti hèn mạt thấp kém đó. Người mau giải thích cho ta."

Sở Hạ Nghi cảm chén trà lên, mân mê một chút, rồi ném xuống đất gần chỗ An Như, cao giọng: "Hàm hồ." Cô đứng dậy: "Bản công chúa thân là Công chúa Thiên tộc, lại do Thiên hậu sinh ra, thân phận cao quý. Tên của bản công chúa, khi nào lại đến một tiểu thư nhỏ như người gọi thẳng ra như thế." Giọng nói càng ngày càng gay gắt: "Người là cái gì, lại dám ra lệnh bắt ta giải thích cho người? An thừa tướng nhà các người, đứng trước mặt bản công chúa đây còn đôi ba phần kính trọng, người đây lại dám hô to gọi nhỏ với ta?"

Cô tiến tới gần, sát khí xung quanh càng thêm dày đặc: "An Như, đức hạnh của cô đâu rồi? Hôm nay, để ta thay phụ mẫu cô, dạy dỗ cô cái gì là quy củ." Dứt lời, liền nắm lấy tay của cô ta, giật lấy roi, không chút kiêng nể quất lên người An Như.

An Như này giờ bị sát khí của cô dọa, đến tận lúc này mới giật mình, đầu đón "A" lên một tiếng.

Roi trong tay Sở Hạ Nghi vẫn không ngừng đưa lên vung xuống: "Được đích thân Thiên quân ban hôn, là phúc của cô, cô còn dám chê đối tượng mà Thiên quân chỉ định? Không có lệnh của ta, tự tiện xông vào điện Vĩnh An, đã thương thị vệ của ta, người đây là đang coi thường bản công chúa, coi thường Hoàng thất."

An Như lúc này đã nằm bẹp dưới đất. Sở Hạ Nghi ra tay với lực đạo không nhỏ, lại toàn nhằm xuống chân, khiến hiện tại nàng ta không thể gượng dậy nổi. Cô quay đầu, ra lệnh cho cung nữ: "Mang giấy bút tới đây."

Từng chữ rỗng bay phurong múa hiện lên: "An thừa tướng, An Như cháu gái ngài tự tiện xông vào tâm cung, lại ra tay đã thương thị vệ của ta, còn dám dùng ngữ khí ra lệnh, không thêm hành lễ, gọi thẳng danh ta, đây là coi thường bản công chúa. Thiên quân đích thân ban hôn, nàng ta còn khinh thường đối tượng, đây là gián tiếp coi thường thánh chỉ, coi rẻ Hoàng thất. An thừa tướng dạy dỗ cháu gái ngài cho tốt, đừng để ta phải làm ảm tối chỗ Thiên quân." Viết xong lập tức đưa cho cung nữ: "Mang đến cho An thừa tướng. Còn cô ta, đem ra ngoài, đừng làm bẩn mắt ta."

Sở Hạ Nghi ghét nhất là bị người khác chỉ tay năm ngón ra lệnh. Hôm nay đem roi quất vào người An Như vài cái, đã có thể nói là rất nhẹ rồi.

Hệ thống đã lâu không nói gì, đột ngột lên tiếng: "Lần đầu thấy ký chủ tức giận đến vậy."

"Tức giận? Sao có thể chứ? Hệ thống, bản cô nương mà tức giận, không chỉ đến thế đâu." Sở Hạ Nghi đáp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 5: Thần Tiên Trên Trời (5)

#Thượng Thần#

Nhan Công chúa: Nhan là phong hiệu Thiên quân ban cho Vương Tô Y. Nhan Công chúa tức là Vương Tô Y

Thiên tộc gần đây rất nhiều chuyện có thể lôi ra bàn tán.

Thất hoàng tử cùng Như gia Như Ý Ý - Người vốn là ý trung nhân của Thái tử lại diên loan đảo phurong ngay sau bữa tiệc đêm sinh thần của Nhan Công chúa.

An gia tam tiểu thư ngày thường cao ngạo giờ hạ giá kết hôn với Đồ quan ti bộ Hình.

Trương gia đại tiểu thư được Thiên quân hạ chỉ tứ hôn với Thái tử.

Vì Như Ý Ý đức hạnh không tốt, lại không hiểu sao mà đang ở Thượng Thần lại rớt xuống Thần, lại khiến cho Nhan Công chúa đoạt lại danh hiệu "Đại mỹ nhân Thiên tộc."

Vào một ngày đẹp trời của một tháng sau, Thái tử xuất quan, đột phá cấp bậc Đại Thần, toàn bộ Thiên tộc nói chung, Hoàng thất nói riêng đều vui mừng. Thiên quân đặc xá không thu thuế trong vòng hai năm.

Chuyện sau đó, Sở Hạ Nghi cũng không rõ ràng nữa, cô đóng cửa bế quan. Lúc ra ngoài, đã là bốn tháng sau, gần sát thời gian vào Thiên Địa khảo hạch.

Bốn tháng, có thay đổi, mà dường như vẫn như cũ.

Gọi một cung nữ vào, giúp cô chải đầu búi tóc, phổ cập thông tin.

"Trong lúc ta bế quan, có xảy ra chuyện gì không?" Sở Hạ Nghi hỏi.

"Công chúa, một tháng sau khi người bế quan, Thái tử đại hôn, Thái tử phi là Trương gia đại tiểu thư. Đêm đại hôn ấy khi Thái tử cùng Thái tử phi bái đường, Như Ý Ý đột ngột xông vào, ý đồ muốn giết chết Thái tử phi, nhưng bất thành. Về mặt Thái tử lúc ấy rất thất vọng, vậy nhưng ba tháng nay cùng với Thái tử phi sống vẫn yên ổn, Thái tử phi cũng đã có thai hơn một tháng rồi."

Sở Hạ Nghi bất ngờ. Cô không nghĩ mới chỉ chút chuyện vậy đã hoàn toàn chia rẽ được nam chính nữ chính, lại hỏi tiếp: "An Như thế nào?"

"An tiểu thư sau khi Công chúa bế quan nửa tháng, đã theo di chiếu gả cho Đồ quan ti bộ Hình, cũng không biết thế nào mà hai vợ chồng rất bất hòa, thậm chí còn bắt Đồ quan ti đuổi hết thiếp thân trong phủ. Đồ quan ti cũng có ý nhún nhường nàng ta."

Sở Hạ Nghi ngẫm nghĩ. Xuất thân của Đồ quan ti là trong nhà dân bình thường, mà đã là nhà dân bình thường thì cũng chỉ một vợ một chồng, những thế thiếp khác trong phủ cũng chắc là được ban cho, giờ bị An Như đuổi hết ra ngoài, Đồ quan ti có lẽ cũng cảm thấy không có gì là không đúng, vậy nên cứ vậy nhún nhường nàng ta. Chắc, cô vậy mà đã giúp An Như tìm được một mối duyên tốt.

Tất cả đã chỉnh tề, cô dùng xong bữa sáng mới đến thỉnh an Thiên hậu.

Thiên quân cũng đang ở chỗ Thiên hậu, thấy Sở Hạ Nghi đã thăng lên cấp thành Thượng Thần, cười nói vui vẻ: "Tô Y, tôi nay tổ chức tiệc cho con."

"Dạ." Cô ngồi xuống ghế, nhu thuận đáp, rất có dáng vẻ một người con ngoan.

Hệ thống suốt bốn tháng không nói một lời, đột ngột lên tiếng: "Ký chủ, cô không phải là nảy sinh tình cảm với bọn họ đấy chứ?"

"Yên tâm đi, ta tự biết làm thế nào." Sở Hạ Nghi đáp.

Ban đầu, trước khi tới đây, Hệ thống đã nói với cô: "Ký chủ, ký chủ chỉ là khách qua đường. Ký chủ có nhiệm vụ phải thực hiện, đừng nên nảy sinh tình cảm với bất kỳ ai, cũng đừng nhớ thương bất kỳ ai ở những nơi mà ký chủ đến. Tất cả chỉ là tiểu thuyết, tất cả bọn họ đều chỉ là giả tưởng thôi."

Sở Hạ Nghi rũ mắt. Cô chỉ là khách qua đường, nên cô cũng sẽ làm tốt vai trò của khách qua đường, mà căn bản, cô cũng chưa bao giờ có ý muốn nảy sinh tình cảm với bất kỳ ai, cho dù đó là tình cảm bạn bè, phụ mẫu. Chẳng qua, cô đã thay nguyên chủ sống lại, nên cũng sẽ thay nguyên chủ, chu toàn lễ nghi thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 6: Thần Tiên Trên Trời (6)

#Thiên Địa#

Tiệc tối, Sở Hạ Nghi theo sau Thiên quân và Thiên hậu đi vào. Sau khi ngồi xuống, cô mới quan sát Thái tử đã lâu ngày không thấy mặt.

Thật sự chẳng có gì thay đổi cả, Sở Hạ Nghi chớp chớp mắt, liền cúi đầu xuống ăn. Cả bữa tiệc, cô thuận miệng đáp vài lời hỏi thăm, nhận quà chúc mừng, không có gì đặc sắc.

Sở Hạ Nghi phát tay, những ngày phía sau đây cũng không có gì thú vị làm điểm nhấn, miễn xem đi.

oOo

Đến ngày vào Thiên Địa:

Àm àm..

Cửa đá nặng nề dịch từng chút từng chút một, Sở Hạ Nghi bắt gặp bóng dáng Như Ý Ý đã lâu không thấy. Và nàng ta đã trở thành Thiếu Thần. Đúng là nữ chính có khác.

Tuy rằng có chuyện xấu bêu danh, Học viện Đế Minh vẫn không hủy tư cách đi vào Thiên Địa khảo hạch của nàng ta, cũng chẳng đuổi nàng ta ra khỏi học viện. Vậy nhưng thường ngày Như Ý Ý cũng chẳng xuất hiện, hôm nay đột ngột xuất hiện, nhận vô số ánh mắt ngạc nhiên, khinh thường, dè bủ.

Cho đến lúc cửa đá mở hoàn toàn, Diệp hiệu trưởng bắt đầu đọc một bài diễn văn.

Thiên Địa là cái gì, Học viện Đế Minh là cái gì, bỏ đi. Bạn đọc hãy tự động não suy nghĩ, Sở công nương lười miêu tả cho các bạn.

Hệ thống: "Ký chủ, cô quá lười."

Sở Hạ Nghi: "Trước nay chưa bao giờ bốn cô nương tự nhận mình chảnh." Ngừng một chút, lại nói: "Người phải hiểu rằng, ta để bọn họ tự suy nghĩ Thiên Địa từ đâu mà hình thành, mấy chục mấy trăm năm rồi, Học viện Đế Minh rộng lớn đến thế nào, là giúp bọn họ...ừm, giúp gì cho bọn họ nhỉ?"

Hệ thống: "@@"

Khi một nhóm ba mươi người đã vào trong, cửa đá từ từ khép lại, một người đến chỗ cô: "Công chúa, chúng ta đi với nhau được chứ?"

"Xin lỗi, tôi thích một mình." Dứt lời, Sở Hạ Nghi liền vận khí bay đi mất. Những người khác hoặc là đi cùng, hoặc là tự đi, bắt đầu cuộc hành trình.

Hành lang ẩm ướt, tiếng bước chân của Sở Hạ Nghi vang lên đều đặn, cũng vọng lại đều đặn, ngoài tiếng bước chân thì chẳng có gì nữa, yên tĩnh tới cực điểm.

"Nơi này khá thích hợp làm trường quay phim ma." Sở Hạ Nghi kết luận.

Hệ thống đạo này chẳng hiểu sao rất thích ngồi lên nói chuyện: "Ký chủ không đi tiêu diệt Như Ý Ý sao?"

"Vội gì chứ." Sở Hạ Nghi đáp, cô đẩy cánh cửa gỗ. Nhất thời, mắt sáng lên rực rỡ.

Trong căn phòng không nhỏ bày biện rất nhiều đá quý, nữ trang. Cô vừa đi, vừa nhặt mấy viên ngọc đẹp, cùng một số nữ trang nhìn có vẻ quý hiếm bỏ vào trong túi.

Không phải cô không muốn gom hết chỗ này, là Sở Hạ Nghi hiện tại không có không gian để bỏ a~ Đáng thương.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 7: Thần Tiên Trên Trời (7)

#Hoàn thành nhiệm vụ#

Thời gian vào Thiên Địa chỉ có một tháng, Sở Hạ Nghi cùng Hệ thống dạo chơi gần như khắp cả Thiên Địa, thu gom vô số bảo vật tốt. Tuy rằng Sở Hạ Nghi đã gặp khá nhiều người cùng vào với cô, nhưng lại chưa từng gặp Như Ý Ý. Nhưng cô cũng không vội. Hệ thống nói rồi, kịch bản là Như Ý Ý ám sát cô trong Thiên Địa, cho nên nhất định cô và Như Ý Ý sẽ gặp mặt.

Đừng thắc mắc tại sao trước đây cô không ám sát Như Ý Ý mà phải đợi tận lúc vào Thiên Địa. Bởi vì hai từ thôi: Kịch bản!

Kịch bản ghi rằng, Như Ý Ý hạ xuân dược cho cô trong chén rượu đó. Cô muốn hạ xuân dược trả thù Như Ý Ý, cũng chỉ có thể hạ xuân dược vào đúng chén rượu, đúng nơi đúng lúc mà Như Ý Ý đã hạ xuân dược cho cô, bằng không, cho dù có thể nào đi nữa thì Như Ý Ý cũng sẽ không trúng!

Cho nên Hệ thống cũng đã đặc biệt nhắc nhở cô. Ở trong Thiên Địa cô sẽ gặp Như Ý Ý, nếu lần này cô không giết được Như Ý Ý, thì sau này ra ngoài cũng đừng hòng!!!

Hoàn thành nhiệm vụ này, sẽ được thưởng không gian, cho nên Sở Hạ Nghi cô đây vì không gian nhất định sẽ liều mạng.

Ngày cuối cùng trong Thiên Địa.

"Vương Tô Y." Một tiếng nói vang lên, Sở Hạ Nghi quay lại, môi đỏ mỉm cười.

Trước mặt cô là Như Ý Ý. Cô ta mặc chiếc váy đen, mái tóc được cố định bằng một chiếc trâm vàng hình phượng hoàng. Trong tay Như Ý Ý là chiếc

Kiểm bạc chạm trổ hoa văn đầy vẻ cổ xưa, khảm rất nhiều viên ngọc, Sở Hạ Nghi vừa liếc qua liền biết đây là đồ tốt cô ta lấy được từ trong Thiên Địa.

"Quyết chiến một trận sống mái chứ?" Cô thân nhiên nói, cũng rút ra một cây kiếm.

Như Ý Ý bị cây kiếm của Sở Hạ Nghi hấp dẫn.

Một cây kiếm dài, tay cầm hoàn toàn được làm bằng ngọc. Trên thân kiếm vẽ hoa văn, so với kiếm của cô ta thì toát ra vẻ cổ xưa hơn rất nhiều.

Nhân lúc Như Ý Ý đang đánh giá kiếm Trường Minh, Sở Hạ Nghi âm thầm ngưng tụ linh lực thành hình giọt nước, mạnh mẽ bắn về phía cô ta.

Một tầng phòng ngự màu vàng kim hiện lên, từng giọt nước va vào liền biến mất trong không khí. Tuy vậy nhưng Sở Hạ Nghi vẫn mỉm cười, trái lại, Như Ý Ý có chút đắc ý, nói: "Sở Hạ Nghi, hôm nay ta sẽ trả đủ cho ngươi, cả vốn lẫn lãi."

Dứt lời, cô ta liền ra chiêu, từng cành cây hiện ra, lao vun vút về phía Sở Hạ Nghi.

Sở Hạ Nghi ung dung bình thản, lật tay xoay kiếm, dùng chiêu thức hoa hoa lệ lệ, chẳng mấy chốc, tất cả cành cây đã nằm dưới chân cô. Vậy nhưng cô không dừng lại, xoay người, càng lúc càng xoay mạnh, tà váy xanh lam phát pho, tạo ra rất nhiều hình ảnh Vương Tô Y.

"Ảo ảnh thuật!" Như Ý Ý thất kinh hô lên một tiếng.

Bảo vật chốn giang hồ, vốn là của nữ chính đại nhân Như Ý Ý. Đáng tiếc Sở Hạ Nghi trong lúc không thể giết Như Ý Ý đã đi thu thập, cũng chia rẽ một số mối quan hệ của cô ta. Chỉ có điều Sở Hạ Nghi bệnh lười phát tác nên không miêu tả chi tiết cho các bạn.

"Ai chết còn chưa biết đâu." Dừng lại động tác, lúc này đã có hơn 20 Vương Tô Y, Sở Hạ Nghi mỉm cười nói.

Phất tay một cái, tất cả ảo ảnh mà Sở Hạ Nghi biến ra đều vây quanh Như Ý Ý.

Không khí căng thẳng hẳn lên. Như Ý Ý nắm chặt cây kiếm của cô ta, bàn tay nổi rõ gân khớp, khuỷu tay muốn chém ảo ảnh.

Nhưng cô ta còn chưa chém được, Sở Hạ Nghi lại đưa tay, thu lại tất cả ảo ảnh. Nháy mắt, ảo ảnh biến mất.

Một tay Sở Hạ Nghi thu hồi ảo ảnh, một tay dùng sức ném kiếm Trường Minh về phía Như Ý Ý. Như Ý Ý vì Sở Hạ Nghi thu lại ảo ảnh, kiếm liền chém vào không khí, cô ta không khỏi có chút sững sốt. Mà một chút sững sốt này của cô ta, đã khiến cô ta không thể tránh né kiếm Trường Minh. Kiếm Trường Minh cứ thế mà đâm thẳng vào lưng Như Ý Ý, khiến cô ta không khỏi trợn tròn mắt.

Máu tươi từ từ chảy xuống sàn, kiếm Trường Minh lại rút ra khỏi người Như Ý Ý, khiến máu lại càng chảy nhanh hơn.

Vốn cô định chơi thêm một lúc nữa, nhưng Hệ thống đã nói, chỉ còn gần một canh giờ nữa là Thiên Địa mở cửa, nên cô muốn hạ sát chiêu rồi.

"Chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ." Hệ thống nói.

"Về đi, ta không cần sống thêm đâu." Sở Hạ Nghi nói, lại bổ sung: "Cho ta chết hoa lệ một chút."

"Được." Hệ thống đáp. Nó vừa dứt lời, đã đem cả người Sở Hạ Nghi bay xuyên qua trần nhà, xông thẳng ra ngoài. Đột ngột như vậy khiến cô có chút lao đảo thân mình. Đến khi vững lại, đã đối diện với nhiều con mắt ngạc nhiên của rất nhiều người tề tựu bên dưới. Hôm nay Thiên Địa mở cửa, bọn họ đến đây là đón con cháu mình.

"Nhan Công chúa, đó là Nhan Công chúa." Một người hét lên, tiếng xì xào lập tức nổi lên.

Sở Hạ Nghi cũng không rõ chuyện gì sắp xảy ra. Bất chợt, từng cánh hoa từng lá cây đứt ra khỏi cành cây, đi tới vây quanh người cô. Và thân thể cô, lại biến thành cành cây chiếc lá bông hoa.

oOo

Sở Hạ Nghi về lại căn phòng đầy đủ đồ dùng của Hệ thống. Cô lập tức hỏi: "Tại sao ta lại hóa thành mấy thứ đó vậy?"

Màn hình to trước mặt cô sáng lên. Nó chiếu một thân cây cao lớn, lá ngọc cành vàng. Đúng vậy, không nhầm đâu, thật sự là lá ngọc cành vàng đấy. Sở Hạ Nghi trợn mắt.

"Đây là cái chết có ý nghĩa nhất, cũng hoa lệ nhất." Hệ thống giải thích: "Đây là cây Thánh. Công dụng của nó rất to lớn. Một khi cây Thánh còn tồn tại, Thiên tộc mãi hưng thịnh."

"Ồ." Sở Hạ Nghi nhặt nhẹo đáp một tiếng. Trên màn hình lại hiện ra vài dòng tư liệu:

Họ tên: Sở Hạ Nghi

Nhiệm vụ chính: Hoàn thành

Tặng thưởng: Không gian tư nhân

Điểm thưởng: 1000

"Ký chủ muốn nghỉ ngơi một chút chứ?" Hệ thống hỏi.

"Không cần đâu. Tôi thể giới tiếp theo đi." Sở Hạ Nghi bình thản đáp.

5

4

3

2

1

Dịch chuyển thành công.

P.s: Vậy là đã hết một quyển, hơi ngắn nhỉ. Mong các bạn ủng hộ mình. Cầu cmt, theo dõi, đề cử truyện.

Từ quyển sau xuất hiện nam chính nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 1: Zombie Và Mạt Thế (1)

#Chọn nhầm chuyên mục# #Cách Hệ thống chọn tiểu thuyết cho ký chủ#

Sở Hạ Nghi vừa mở mắt, Hệ thống không một lời báo trước, trực tiếp truyền tải ký ức và cốt truyện vào đầu cô, gây nên một trận đau văng mắt hoa.

Đây là tiểu thuyết về thế giới zombie. Mà thế giới đã tồn tại zombie, cũng tức là mạt thế.

Nguyên chủ là Văn Hạ, hiện tại 20 tuổi. Cha làm to, Bộ trưởng bộ tài chính, mẹ thì đã mất sớm. Nữ chính Dạ Huyền, là một người từ thế giới khác xuyên tới. Trong lúc cô ta lái máy bay, đối thủ nhét bốn năm con zombie vào khoang máy bay, dẫn đến cô ta vì chiến đấu với zombie mà máy bay bị bắn rơi, xuyên tới đây. Mà đâu chỉ có mình cô ta, còn có cả zombie. Cho nên, Dạ Huyền chính là người dẫn zombie đến thế giới này chứ không phải tự nhiên mà có. Bắt đầu từ đây, đại dịch zombie bùng phát, mạt thế bùng nổ.

Dạ Huyền gặp nam chính Cảnh Minh. Lúc cả hai bắt đầu yêu đương, thống lĩnh một đội quân, rồi từng bước từng bước đánh tan đám zombie. Tuy vậy cũng không thể đánh hết zombie, chỉ có thể dồn chúng nó vào một nơi bỏ hoang gì đó đây, từ nay về sau không được đụng tới con người. Rồi títtít đến lúc chết, Dạ Huyền và Cảnh Minh được tôn thờ như Chúa như Phật, lập một cái tượng to dùng đại tượng cảnh hai người họ nắm tay nhau.

"Này, hình nữ chính không làm gì có lỗi với nguyên chủ đi?" Sở Hạ Nghi tiếp nhận cốt truyện xong, hỏi.

"Ừ. Cho nên lần này nhiệm vụ của cô là: Vạch trần chuyện nữ chính mang zombie đến đây." Hệ thống nói.

"Chẳng thích mạt thế một chút nào. Sao người lại chọn thể loại này chứ?" Cô buồn chán than phiền.

Hệ thống trầm mặc vài giây: "Cô biết đáng ra cô phải làm gì không?"

"Phải làm gì?"

"Giống như ở thế giới trước, tiêu trừ oán khí giúp nhân vật phụ."

"Lần này đâu có phải vậy đâu."

"Ừ. Tôi chọn nhầm chuyên mục vạch trần của người khác nên mới lấy vào cốt truyện này, cho nên cô mới có nhiệm vụ vạch trần chứ không phải là tiêu trừ oán khí."

"Người mù à? Chọn nhầm hẳn chuyên mục luôn." Sở Hạ Nghi không khách khí chê bai.

"Gần như thế. Tôi nhắm mắt bấm đại." Hệ thống đáp.

"..." Bấm đại sao? Cái Hệ thống này sao lại có thể tùy tiện đến mức thế này chứ!

P.s: Không cmt đề cử cho ta, ta viết chương ngắn đây! Cầu cmt, cầu đề cử! Xin đừng đọc chùa!

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 2: Zombie Và Mạt Thế (2)

#Sở Hạ Nghi đi tìm zombie để được cắn#

Mặc kệ Hệ thống nói lúc này nữ chính sắp mang theo zombie hạ cánh xuống, Sở Hạ Nghi mặc kệ. Cô tính không làm nhiệm vụ lần này. Nữ chính và nữ phụ không thù không oán, cô cũng không thích tự nhiên mình đi động tới người ta làm gì, người ta cũng chả động tới cô mà. Cô lười đi gây sự lắm.

Zombie sắp tới, Sở Hạ Nghi lục lọi đồ trong nhà, lấy mấy vật dụng cần thiết, rồi tiếp đó đi tích trữ lương thực. Mạt thế sắp tới đây. Mạt thế là gì? Là thiếu đồ ăn, thiếu nước uống, vậy nên phải tích trữ mới sống được.

Nguyên chủ ở cùng cha tại thủ đô. Nhưng ông ấy làm to, đi sớm về muộn, một năm ở nhà không quá mười ngày, vậy nên sống cũng rất là thoải mái. Nhìn dòng người tấp nập, xe cộ đông đúc, Sở Hạ Nghi bỗng mong mạt thế tới nhanh hơn một chút.

"Cô khủng hả?" Hệ thống nói

"Người thì biết gì chứ?"

"Chẳng ai mong mạt thế sẽ đến như cô."

"Mạt thế đến mới vui."

Ban đầu, Hệ thống báo cho cô địa điểm và thời gian nữ chính đến cốt để cô đi vạch trần, hiện tại còn bảy ngày nữa sẽ tới mạt thế ngày đầu tiên.

Bảy ngày vùn vụt trôi qua.

Ngày zombie cùng nữ chính hạ cánh xuống đất: Không có tin tức gì

Ngày thứ hai: Không có tin tức gì

Ngày thứ ba: Tiếp tục không có tin tức gì

Ngày thứ tư: Nữ chính tỉnh dậy. Mạng xã hội bùng nổ, chính thức có tin tức về zombie. Lúc này, gần 1/3 dân số tỉnh B đã bị cắn.

Ngày thứ năm: Mọi người hốt hoảng cuống cuống giấu lương thực.

Ngày thứ sáu: Zombie tràn đến thủ đô.

Sở Hạ Nghi gấp máy tính lại. Cô đã thiết kế xong hệ thống phòng ngự rồi, đảm bảo không một con zombie nào xâm nhập nổi.

Nhưng mà...Sở Hạ Nghi chống cằm, cô lại muốn thức tỉnh dị năng. Mà phải bị zombie cắn mới có thể thức tỉnh dị năng.

Thức tỉnh dị năng ấy à, mấy cái chiêu thức dị năng thực đẹp mắt. Mà cô lại rất thích đồ đẹp.

Đã nghĩ vậy, Sở Hạ Nghi lại lên mạng tìm nơi zombie đang ở, rồi liền đi qua đó.

"Ký chủ, cô không sợ mình sẽ chết sao?"

"Không phải chỉ là tiểu thuyết thôi sao? Chết đi ta còn sống lại mà!"

"Người ta zombie đến chạy còn không kịp, còn ký chủ tự mình tìm zombie luôn." Hệ thống nói. Càng ngày càng thấy ký chủ khác người thường quá. Cô ấy còn không thèm làm nhiệm vụ nữa.

P.s: Cầu cmt, đề cử, theo dõi truyện và theo dõi ta!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 3: Zombie Và Mạt Thế (3)

#Cũng có kẻ muốn bị zombie cắn# #Nam chính lộ diện#

Đường phố vắng tanh không một bóng người. Cả đoạn đường dài như vậy, thỉnh thoảng cũng chỉ vài có vài phóng viên tinh thần không sợ chết tác nghiệp, lại thêm vài thanh niên nữa. Cũng vì gần như mọi người tránh trong nhà nên đường vô cùng vắng vẻ, Sở Hạ Nghi lái xe mui trần màu vàng chói mắt lướt nhanh trên đường.

Vừa vào đến rìa thành phố B, đã thấy zombie. Cô lái xe theo hướng bản đồ, tiến vào một khu rừng. Để zombie cắn mình, không nên để người khác chứng kiến thì hơn.

Khu rừng âm u, khá tối dù ngoài trời đang là buổi sáng, Sở Hạ Nghi vừa bật đèn pha lên, đã thấy thấp thoáng bóng zombie phía trước. Cô khẽ cười, bước khỏi xe.

"Nào, nào, đến đây." Tuy rằng là gọi chúng nó tới đây, kì thực lại là Sở Hạ Nghi bước chân nhanh đến phía chúng. Zombie nhìn thấy cô, nở nụ cười hèn hèn.

Và khi zombie cách cô chưa đến 2m

"Này!"

Sở Hạ Nghi giật mình, chưa kịp định thần thì đã nhảy ra một bóng người đẩy cô ra chỗ khác.

Người tới mặc đồ đen, gương mặt điển trai rất hút mắt nhìn. Anh ta cũng không hề tệ, cô vừa đứng dậy, phui xong quần áo, anh ta cũng đã xử xong đám zombie kia.

"Cô điên rồi hả?"

"Không liên quan tới anh." Sở Hạ Nghi lùi lại một bước, quay người bỏ đi. Trên người anh ta toàn mùi máu, mà mùi máu là thứ cô ghét nhất. Nhưng mà...

Người kia cũng không hề níu giữ gì cả. Sở Hạ Nghi trở lại xe, lái một mạch ra khỏi rừng, dù sao cũng không phải tất cả zombie đều ở đó.

"Thật là." Sau khi cô đi, người nọ thở hắt một cái: "Phải đi kiếm chỗ khác thôi. Tại cô ta cả."

"William thiếu, hình như anh mới là người đánh chúng nó mà." Y Y lên tiếng: "Đâu liên quan tới cô ta."

"Hừ, nếu không phải tại cô ta thì giờ ta đã có dị năng rồi."

"Thật sự chẳng thấy ai biến thái như anh."

"Còn không phải tại người sao? Nếu không phải người, sao ta có thể lạc trôi tới đây. Cái loại Hệ thống chọn tiểu thuyết giống như người, đến quỳ."

"William thiếu, tôi chọn như vậy còn quá bình thường. Không phải chỉ là xem quyền nào dày hơn quyền nào sao? Anh trai song sinh của tôi, mới thực sự là tùy tiện."

"Hừ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 4: Zombie Và Mạt Thế (4)

#Đã từng là một người tốt#

Một tháng từ ngày mạt thế bùng nổ, đã có những người thức tỉnh dị năng. Những người này nhanh chóng trở thành đáng cứu thế. Chính phủ lập một

căn cứ trú ẩn ở thủ đô, cũng phái quân đội đi tìm kiếm những người sống sót.

Sở Hạ Nghi đỗ xe bên đường, đi vào bên trong siêu thị. Siêu thị rộng lớn, hộp đồ rơi văng vãi, còn có cả vết máu, và mấy cái xác zombie.

Có lẽ đã bị người ta đụng qua, nhưng vẫn có thể tìm kiếm được thêm vài gói bánh kẹo. Sở Hạ Nghi đi một vòng vơ vét, cũng tiện tay chặt đầu thêm mấy con zombie. Hiện tại, cô cũng đã có dị năng. Dị năng hệ băng và lửa, cũng thật là kì dị, rõ ràng hai cái này đối lập nhau.

"Các người đang làm gì vậy?" Vừa ra ngoài đã bắt gặp mấy người ăn mặc có chút bụi bặm, có người quần áo còn dính máu vấy quanh xe cô. Sở Hạ Nghi lập tức hiểu được, có lẽ bọn họ là những người vừa ở trong siêu thị.

"Cô gái." Một người cao trên mét tám, mặc bộ đồ rằn ri bước ra. Vừa nhìn là có thể nhận ra, anh ta thuộc người của quân đội: "Chúng tôi thuộc quân đội, phụ trách đi tìm kiếm người còn sống sót. Vừa rồi khi cô ở trong siêu thị, chúng tôi đã thấy cô sử dụng dị năng, xe cô cũng còn thừa chỗ, cô có thể giúp chúng tôi chở thêm vài người được chứ?"

"Phải đó, cái xe jeep kia đã chật chội lắm rồi."

"Mau mở cửa xe đi, để chúng tôi lên xe."

Trong mặt thế, những người còn sống, hầu như đều chỉ biết mỗi bản thân mình. Vậy nhưng họ bắt người khác phải nghĩ cho cả họ nữa. Ví như việc này. Bây giờ nếu có một đám zombie đến, ai có thể đảm bảo họ sẽ không vứt bạn xuống để bản thân mình có thể chạy. Và bây giờ, họ dĩ nhiên đang nghĩ, chắc chắn cô phải cho bọn họ ngồi chung xe, cứu bọn họ.

Đáng tiếc, cô không phải kẻ tốt. Sở Hạ Nghi len qua đám người, đi vào bên trong xe, lạnh lùng đáp: "Không thể." rồi phóng vụt đi. Chưa đầy mấy giây sau, từ đằng sau vọng tới mấy tiếng chửi.

Trước đây, cô đã từng là một người tốt. Chỉ cần có thể giúp trong khả năng, cô chắc chắn sẽ giúp đỡ người khác, vì cho rằng ở hiền gặp lành. Đáng tiếc, sự lừa lọc trong xã hội, sự bẩn thỉu, dơ dáy và những góc khuất che mắt người ngoài ở cả hai giới hắc bạch, đã khiến cô chẳng thể tiếp tục sống tốt rồi. Và cô cũng quá mệt mỏi rồi, chỉ muốn quan tâm bản thân mình thôi. Ích kỷ cũng được, vô tâm cũng chẳng sao, người để cô quan tâm đã yên nghỉ nơi chín suối mất rồi.

P.s: Cầu cmt!!! CMT đi a ~~~ Đình sẽ tiếp tục ra chương ngắn =))

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 5: Zombie Và Mặt Thế (5)

#Đến căn cứ#

"Tiểu thư." Khi Sở Hạ Nghi lái xe về đến nhà, đã thấy một hàng người mặc vest đen chỉnh tề, xung quanh còn có không ít vết máu. Một người nói: "Bộ trưởng lệnh chúng tôi tới đón cô."

"Ông ấy đang ở căn cứ à?"

"Vâng. Mời..." Người kia còn chưa nói xong, đã thấy chiếc xe màu bạc phóng vụt đi.

Trong xe mở một bài hát mang đầy sự hoài niệm. Căn cứ mà chính phủ xây dựng ở ngay giữa trung tâm thủ đô - một nơi đã từng rất phồn hoa. Đến giờ này, đường phố hoang vắng, chỉ có chốc chốc thấy vài ba người lính đi loang quanh, đèn đường đỏ ngả, vết máu có mặt ở khắp nơi. Đầu đầu cũng toát một vẻ hoang tàn. Nhưng vẻ hoang tàn lại làm nổi bật thêm một tòa nhà cao lớn màu bạc kim phía trước. Đó chính là căn cứ.

"Cô là ai?" Thanh chắn hiện ra trước xe, khiến Sở Hạ Nghi bắt buộc phải dừng lại. Cô mở cửa xe, bước xuống, lập tức thu hút không ít ánh nhìn.

Lái nguyên một chiếc xe Ferrari, bình thường đã hút mắt, nay giữa mặt thế, nó so với trước còn hút mắt gấp bội. Người bước xuống là một cô gái trẻ, làn da trắng, gương mặt có nét lai tây hút hồn với đôi mắt nâu trầm. Trên người mặc chiếc áo sơ mi kẻ, bên dưới quần jeans xanh, tóc buộc cao, trang phục đầu tóc đều chỉnh tề, thật sự đối lập với những người quần áo tả tơi rách rưới tại đây.

"Tôi là Ván Hạ."

Lính canh từ lúc nhìn thấy cô, đã biết đây chắc chắn không phải nhân vật bình thường, nghe cô nói vậy, lập tức nhớ đến Ván Nguyên - Bộ trưởng bộ tài chính, cũng là người đề xuất xây dựng căn cứ ở đây, cho nên hiện tại còn đảm đương cả chức Căn cứ trưởng.

"Ra là Ván tiểu thư. Thật lễ rồi."

"Không sao." Cô gái thần nhiên cười, sau đó quay lại trong xe, lái xe đi vào bên trong, dần khuất khỏi tầm mắt của mọi người.

oOo

"Tiểu thư, cha cô đang bận, không tiện gặp mặt. Cô cứ ở đây trước đi." Quản lý vừa đi vừa nói, mở cửa một căn nhà.

"Cảm ơn." Lịch sự đáp lễ, Sở Hạ Nghi kéo vali vào trong nhà. Căn nhà này không thể so với biệt thự mà trước đây cô ở, nhưng đối với mặt thể thì đây đã là tốt rồi.

Phòng khách không rộng lắm, nhưng vì chỉ bày trí một bộ bàn ghế, một cái kệ trên tường cách đó không xa, lại để không ít hoa, nên nhìn cũng thoáng mát. Bên trong là nhà bếp, cũng rất đầy đủ dụng cụ. Trên lầu có ba phòng, Sở Hạ Nghi đẩy cửa vào phòng của mình.

Giường là loại bình thường, nhưng chăn gối nệm đặc biệt mềm mại. Tủ gỗ để quần áo cũng không đến nỗi quá tệ, thêm cả một chiếc bàn kèm gương. Ở mặt thể, căn phòng như này đã là rất tốt rồi.

Không ai ngờ, tốc độ zombie lan lại nhanh đến vậy. Chỉ một tháng thôi, chúng đã lây lan đến khắp trên thế giới rồi.

Tuy rằng đã có rất nhiều người xây dựng căn cứ ngầm, nhưng bọn zombie mấy lần đã chiếm lấy quân khu, để rồi cứ vậy làm nổ bom nổ pháo, hủy đi rất nhiều công trình kiến trúc, căn cứ ngầm, mặc dù bọn chúng cũng chết không ít, nhưng tính ra, loài người vẫn thiệt hại nhiều.

P.s: Cầu cmt

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 6: Zombie Và Mặt Thế (6)

#Chạm mặt#

Rúc trong căn hộ tới ba ngày, Vần Nguyên - cha nguyên chủ cũng chưa từng lộ mặt. Thân là Bộ trưởng, lại kiêm cả chức Căn cứ trưởng, có lẽ ông ấy vô vàn việc cần xử lý. Đúng giờ đều có người đem cơm đến cho cô. Sở Hạ Nghi cứ yên yên ổn ổn sống vậy trong ba ngày.

Vậy nên, người cô cũng mọc meo lên rồi. Sáng ngày thứ tư, chọn một thời điểm nắng không quá gắt, Sở Hạ Nghi rời khỏi căn hộ đi ra bên ngoài.

"Cô là Vần Hạ phải không?" Một chiếc xe đen bóng loáng dừng bên cạnh, cửa kính xe từ từ hạ xuống. Sở Hạ Nghi liếc mắt, liền có chút chau mày. Một tháng trước, là kẻ này phá chuyện dị năng của cô.

Đối phương cũng hơi ngần ngừ, hiển nhiên đã nhận ra cô.

"Có chuyện gì sao?" Sở Hạ Nghi điềm nhiên hỏi.

Đối phương lấy lại tinh thần, nhếch môi mỉm cười: "Tiểu thư đang muốn dạo chơi sao? Vừa hay tôi cũng đang rảnh, chúng ta ra ngoài đi."

"Được." William Kỳ không ngờ cô lại nhận lời, nhưng cũng rất vui vẻ đẩy cửa xe. Sở Hạ Nghi ban đầu vốn muốn từ chối, nhưng lại nghĩ có thể đi ra ngoài, so với dạo quanh trong đây sẽ tốt hơn nhiều.

Xe từ từ chạy ra khỏi căn cứ. Sở Hạ Nghi rút headphone nghe nhạc, gương mặt tỏ ý: "Đừng làm phiền."

Là một kẻ tinh tế, William Kỳ cũng nhận ra điều này. Hắn cũng không bắt chuyện, tiếp tục lái xe. Hai người tuy rằng ngồi chung một xe nhưng đều đang đắm chìm vào hai thế giới khác nhau.

"William thiếu, còn nghĩ bản lĩnh anh lớn thế nào, hóa ra cũng chỉ đến thế thôi." Y Y ở trong người hắn lên tiếng.

"Chưa đến lúc thôi." Hắn đáp lời.

Khi hai người trở về căn cứ vào buổi trưa, vừa vặn nghe thấy mấy tiếng hò hét: "Mau cho chúng tôi vào."

"Đúng vậy, cho chúng tôi vào."

"Mở cửa, mau mở cửa."

Chỗ cửa tiếp đón ló nhô một đám người quần áo rách rưới không ngừng kêu gào. Trong đó nổi bật một cô gái tầm tuổi cô đang đứng đầu, mái tóc đen búi thấp, gương mặt trắng trẻo, xinh đẹp. Và, vừa nhìn là biết nữ chính.

"Căn cứ lập ra là để cứu tế những người sống sót. Giờ muốn vào lại phải giao nộp vật tư, đầu ra cái đạo lý đó chứ." Giữa tiếng ồn, giọng nói của nữ chính vang lên. Sở Hạ Nghi ở trong xe nghe thấy, liền dứt khoát mở cửa xe đi xuống.

"Đó là điều đương nhiên." Sở Hạ Nghi khi tới gần, cất lời: "Nếu để tất cả mọi người sống sót mà đi vào không cần vật tư, vậy ai nuôi nổi? Mấy người bắt người ta phải nghĩ cho mấy người, vậy sao mấy người không nghĩ cho người ta?"

"Cô là ai?" Nữ chính quay mặt, lạnh lùng nói: "Đừng làm như căn cứ này là do cô mở."

Sở Hạ Nghi cười trào phúng: "Căn cứ này không phải do tôi mở, nhưng là nhà tôi mở." Dứt lời liền quay ra nói với hai người lính: "Tuân thủ nguyên tắc. Có vật tư cho vào, không có ở ngoài."

"Dạ, tiểu thư."

"Không nghĩ tới cô lại ra đây." William Kỳ tiến tới nói.

"Ngứa mắt mà." Cô bình thản đáp. "Ra ngoài đi."

"Không phải chúng ta vừa về sao?" William Kỳ có hơi sùng sốt.

"Đi kiểm chút vật tư. Nói như thế mà bản thân mình vào không tôi cũng thấy hơi ngại." Dứt lời liền leo lên xe. Lần này cô lái xe chứ không ngồi đằng sau nữa.

William Kỳ mở cửa xe, thoải mái đáp: "Chiều ý người đẹp."

P.s: Thêm 10cmt đăng liên tiếp 5 chap.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 7: Zombie Và Mạt Thế (7)

#William Kỳ#

Cho tới buổi chiều, khi cả hai lần nữa quay về căn cứ, đã không còn cảnh tượng một đám người bu bên ngoài như hồi trưa.

William Kỳ nhìn cô gái mở cửa, xuống xe, đi vào nhà mà không hề để lại một lời. Đi kiểm vật tư chung với nhau, cô rõ ràng có cùng hân nói chuyện, nhưng thái độ lúc đề phòng, trả lời nhạt nhẽo hờ hững. Nhiệm vụ này khó muốn chết a! Đều tại cái Hệ thống Y Y chết tiệt kia.

Y Y bất mãn: "Rõ là William thiếu không thành công, sao lại đổ lỗi tại tôi?"

"Nếu không phải nguoi thì giờ sao ta phải làm cái nhiệm vụ nhảm nhí này?"

"Không phải ban đầu khi nghe tôi nói, anh còn vỗ ngực tự hào ta chắc chắn làm tốt sao?"

"Làm sao mà bọn thiếu biết cô ta khó chơi thế chứ?"

"Người như cô ấy phải mura dầm thấm lâu. William thiếu không thể nhanh nhanh chóng chóng mà có được đâu, vậy sẽ trực tiếp phá hủy cả quá trình." Y Y tốt bụng đưa ra lời khuyên. Nói xong, nó liền chấm dứt liên lạc.

William Kỳ tặc lưỡi, có chút bất mãn. Một thiếu gia như hân đây, cuộc đời nhảm chán, vô tình liền bị Hệ thống Y Y này nhắm trúng, liền đem về làm ký chủ. Nói rằng hsend rất khóp với người chúng nó cần tìm, nên hân được lựa chọn đi xuyên qua các tiểu thuyết, làm nhiệm vụ. Rằng có rất nhiều tiểu thuyết nữ chính hắc hóa làm loạn đến mức đề thế giới đó chìm trong bóng tối, loạn lạc này nọ, và hân, nói đơn giản là có nhiệm vụ: giải cứu thế giới.

Lần này, cái Hệ thống Y Y kia không biết thế nào lại chọn lệch vào chuyên mục rắc hường - vốn là chuyên mục dành cho những người yêu hường, khiến cho hân khi đi vào đây, liền nhận nhiệm vụ: Cùng với Văn tiểu thư kia rắc hường cả thế giới.

Bọn thiếu đẹp trai thế này, nhà giàu thế này, có năng lực thế này, soái ca thế này, giờ đi làm cái nhiệm vụ rắc hường quỷ quái này, có tức không chứ! Quan trọng là cái cô nàng kia, không phải đám nữ phụ, nhất là dạng nữ phụ không có quan hệ dính dáng gì tới nữ chính của rất dễ sao, vậy mà sao cô nàng kia có thể phũ phàng thế chứ? Thật sự rất muốn ra gào to rằng, cô gi đó ơi, rồi cô sẽ bị nữ chính lần lượt thôi.

Nhưng, bọn thiếu soái thế này, không thể làm việc mất hình tượng đó được. Phải giữ gìn hình tượng cho bản thân mình, huống chi người ta sẽ tưởng bọn thiếu có vấn đề về thần kinh mất.

P.s: Tăng 10cm, 5 đề cử, ra liền 5 chương.v

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 8: Zombie Và Mạt Thế (8)

#Chạm mặt và lời tỏ tình# #Ký chủ cũng có mị lực#

Sáng ngày hôm sau, Sở Hạ Nghi băng qua cánh rừng, lần nữa gặp nữ chính đại nhân lúc này đang bị ép sát vào tường.

Người đang mặc áo sơ mi trắng đưa lưng về phía cô, từng bước ép sát nữ chính Dạ Huyền kia có lẽ, mà không, chắc chắn là nam chính Cảnh Minh.

Theo như cốt truyện, hai người này nắm tay nhau đánh đuổi zombie, có lẽ địa vị Cảnh Minh tại căn cứ này cũng không thấp.

Cảnh tiếp theo là cảnh 18+ cảm trẻ em quen thuộc, Sở Hạ Nghi nhằm chán tiếp tục dạo bước, vậy mà lần nữa đụng mặt, người này là William Kỳ.

Trong cốt truyện, William Kỳ là một thiên tài về ngành hóa dược. Cậu ta tuy rằng sinh ra ở đây, nhưng trưởng thành lớn lên tại nước A vàng son lộng lẫy, trước khi mạt thế bùng nổ đã trở về đây. Sau đó, chính phủ mời cậu ta về với mong muốn có thể tìm thuốc giải.

"Lại gặp nhau rồi." William Kỳ nở điệu cười "quyển rũ chết người" nói.

"Anh rồi lắm sao?" Sở Hạ Nghi dừng bước. Một người mang trọng trách nghiên cứu thuốc giải như anh ta đáng ra giờ này phải cắm đầu cúi mặt vào nghiên cứu chứ.

William Kỳ hiểu ý của cô đang nói tới cái gì, nhún vai: "Tôi nhận lời bừa vậy thôi, không có ý định nghiên cứu. Việc này nên để các nhân tài còn lại của thế giới làm thì hơn, tôi không thích cống hiến tuổi xuân mình vào nó."

"Thế anh thích cống hiến vào cái gì?" Sở Hạ Nghi thuận miệng hỏi.

"Tôi à?" William Kỳ cười, tiến lên một bước: "Tôi thích cống hiến tuổi xuân của mình, không, không chỉ là tuổi xuân mà là cả cuộc đời này vào em"

Sở Hạ Nghi chớp mắt một cái: "Đi trước."

Hệ thống: "Ký chủ, thì ra cô cũng có mị lực đó nha."

"Tỏ tình còn kém lắm, không lọt mắt xanh ta được đâu."

"Thế tỏ tình hợp ý cô phải như thế nào?"

"Không biết. Đã có cái gì hợp ý ta đâu, làm sao ta biết được." Sở Hạ Nghi đáp vô cùng thân nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 9: Zombie và mạt thế (9)

#Vấn Hạ#

Tuy rằng "tỏ tình" thất bại, nhưng William Kỳ vẫn như cũ, làm tài xế cùng cô đi dạo khắp phố. Sở Hạ Nghi cũng không ngại gì cả, ngày ngày cứ đều đặn cùng hắn lên xe, đi ra ngoài.

Ngày nào cũng thế, khiến không ít kẻ dị nghị, chỉ trích này nọ, nhất là đám người mà hôm đó cùng với nữ chính Dạ Huyền, rằng: Con gái căn cứ trường ngày nào cũng đi chơi cùng một cậu trai trẻ.

Bản thân Sở Hạ Nghi cùng William Kỳ đều mặc kệ lời đồn. Lời đồn cứ vậy liên bay tới tai Căn cứ trường Vấn Nguyên, ngày tối đó, ông liền đi về nhà.

Lại nói có chút kì lạ. Sở Hạ Nghi đến đây hơn một tháng, sáng trưa chiều tối đều không thấy mặt ông, hôm nay lại về làm cô thấy có chút đột ngột. Tuy vậy, cũng thoải mái đứng dậy từ sofa: "Ba về à."

"Ừ." Văn Nguyên đáp, nhìn lại đứa con gái duy nhất, lại cảm thấy có chút áy náy. Bình thường mình công vụ bận rộn, lại nghĩ nó đã 20, gần như không hề quan tâm chăm sóc. Mặt thể buông xuống, phái người đón nó về căn cứ, thì từ ngày nó về lại chẳng tới lần nào.

Bất giác đã đi tới lưng cầu thang, quay đầu nhìn lại, cô con gái Văn Hạ đang đưa lưng về phía mình, mái tóc đen dài xõa xuống, một tay liên tục cầm lấy trái cây để trên mặt bàn, vừa ăn vừa xem ti vi, làm lòng Văn Nguyên không khỏi có chút rung động. Văn Hạ càng lớn càng giống mẹ, đây cũng là một phần lý do Văn Nguyên đôi khi có ý muốn lãng tránh con gái, mỗi lần nhìn nó, ông không thể không nghĩ tới người vợ đã mất của mình. Ông nén một chút bi thương nhớ nhung, quay đầu đi lên lầu.

Sở Hạ Nghi bỏ trái cây xuống, rút từ dưới sofa một khung ảnh, khẽ vuốt ve. Trong ảnh, một người con gái xinh đẹp với nụ cười tươi, đây chính là mẹ nguyên chủ Văn Hạ.

Thật ra, nguyên chủ Văn Hạ này, vốn có chút tức giận với Văn Nguyên. Mẹ mất sớm, Văn Hạ đã thiếu thốn tình thương từ người mẹ, Văn Nguyên lại đi công tác bận rộn, rất ít khi về, từ ngày mẹ mất đã thuê cho Văn Hạ đủ kiểu người làm quản gia chăm sóc, nhưng sao có thể thay thế tình cảm được. Mà càng ngày theo thời gian, Văn Hạ lớn lên càng giống mẹ, thì Văn Nguyên lại càng bận rộn công tác, Văn Hạ vì vậy càng ngày càng lạnh lùng, thờ ơ, dần dần sinh ra tức giận cùng oán hận.

Nữ phụ ấy à, chỉ có hai loại. Dạng một là bạn thân nữ chính, dạng này chắc chắn sẽ được thiếu gia nhà giàu trai đẹp yêu, là một nữ phụ tốt số.

Dạng hai, chính là kẻ đối đầu với nữ chính. Mà dạng như này, đối đầu với nữ chính vĩnh viễn không thành công, nhẹ nhất thì chỉ là bị cướp tình yêu, nặng thì thanh danh bôi nhọ, trở thành kẻ đi đầu ai cũng ghét.

Tất cả tác giả, khai thác quá khứ xuất thân nhân vật, đều chỉ nhắm đến nữ chính nam chính, thêm rất nhiều tình tiết khiến quá khứ họ trở nên bi thảm, lấy sự đồng tình đồng cảm của mọi người. Nữ phụ, nhất là dạng nữ phụ đối đầu với nữ chính, gần như không thể có một kết cục tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 10: Zombie và mặt thể (10)

Bàn ăn không rộng, món ăn cũng chẳng hề nhiều và cầu kỳ, cha con Văn Nguyên ngồi ăn chung một bàn, nhưng cảm giác lại rất xa lạ.

"Văn Hạ." Văn Nguyên buông đũa, "Cha nghe nói, con đang rất thân với tiểu Kỳ?"

"Ba quen cậu ta sao?" Sở Hạ Nghi nhảy bèn bắt được hai chữ "tiểu Kỳ" trong lời nói của ông. Cách gọi thân mật này chứng tỏ Văn Nguyên quen biết William Kỳ, cô hơi chớp mắt, lại tình huống hôn ước này nọ từ nhỏ sao?

"Hai đứa thân cũng tốt." Văn Nguyên trực tiếp bỏ qua lời nói của cô.: "Sau này đợi con lớn hơn một chút, giao cho cậu ta cũng được, dù sao hai nhà cũng là quen biết tương tận nhau rồi."

=>) Tuy rằng không phải là hôn ước từ nhỏ, nhưng vẫn là gả sao? Sở Hạ Nghi im lặng, không nói thêm gì, bữa cơm cũng cứ vậy kết thúc.

Ngày hôm sau, William Kỳ đứng giờ tới như bình thường, lại hỏi cô: "Có muốn tham gia đánh zombie không?"

Căn cứ mới tổ chức đánh zombie, có thể đánh cá nhân hoặc theo đội đều được. Sau khi diệt zombie, đem xác chúng về, mỗi một xác tích lũy được 1 xu. 1000 xu sẽ đổi được 1 hộp 3 bánh lương khô, 5000 xu đổi được một khẩu súng và 5 viên đạn. 20000 xu, sẽ suy xét đổi cho người một chỗ ở tốt hơn.

Mỗi một cái xác chỉ có thể lấy 1 xu, vì vậy rất nhiều người chọn phương thức tổ hợp đội để đánh hơn là cá nhân. Tuy rằng không rõ căn cứ lấy xác zombie làm gì, nhưng người ở căn cứ đều rất hưởng ứng, hiện giờ đang mãi miết đi chiêu nhân.

Sở Hạ Nghi tay chống cằm, nghĩ ngợi. Những cái như này, chắc chắn nam nữ chính sẽ tham gia, sau đó sẽ mang về một kết quả kinh ngạc. Cô chớp mắt, cuối cùng gật đầu đồng ý. Cô muốn thi tài một phen với nam nữ chính ở thế giới này nha.

William Kỳ cùng Sở Hạ Nghi lập thành một tổ đội, khi tới đăng ký, vốn là muốn lấy tên "Bất khả chiến bại" nhưng đã có người đăng ký, Sở Hạ Nghi liếc một cái, thấy ngay người đăng ký tên này là Cảnh Minh cùng với Dạ Huyền, miệng ngọc liền uyển chuyển nói ra một cái tên khác: "Xếp chót."

Có một bảng dựng lớn, hiện hình ảnh tên những người tham gia. Hiện tại đang trong thời gian đánh bắt zombie, đến 4 giờ chiều mới kết thúc, lúc đó sẽ lấy zombie của từng người hoặc từng đội kiểm kê, sau đó sẽ được chiếu lên bảng thứ hạng từng người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 11: Zombie Và Mạt Thế (11)

Một nơi cách không xa căn cứ, Sở Hạ Nghi cùng với William Kỳ "ngắm nhìn" mấy nhóm người đang thi triển hết tài cán kỹ thuật của mình diệt đám zombie trước mặt.

Không phải bình thường, nam nữ chính khi diệt zombie đều là một nơi hoang vu vắng người, sau đó cả trăm cả ngàn con zombie từ đâu xuất hiện, hai người họ sẽ diệt sạch lũ zombie đáng thương đó, đến cuối cùng lúc thu thập xác mới nhảy ra người đến tranh giành sao? Tại sao đến khi cô đánh zombie, lại chỉ có tầm mấy chục con zombie, mà ở đây đến cả trăm người?

Hệ thống: "Bởi vì cô là nữ phụ."

Đúng, bởi vì cô là nữ phụ, không thể hưởng thụ đặc quyền của nhân vật chính! Cô không thể có được đặc quyền như vậy, cũng phải đứng trước họ, tuyệt đối không thể thua.

Sở Hạ Nghi lắc lắc xoay xoay tay, đoản đao tuy ngắn nhưng sắc bén xuất hiện. Cô nhún chân, tung người lộn một vòng trên không trung, sau đó phóng đoản đao trong tay đi, nhanh gọn cắt đầu hai con zombie, một trước một sau cô.

Ngay khi zombie trước mặt ngã xuống, mọi người chưa hiểu gì, William Kỳ đã động, giúp cô đi thu thập xác.

Mọi người có chút sững sốt, nhưng rất nhanh chóng đã phản ứng lại.

"Này, ai cho các người cướp zombie của ta?" Một người hét lên. Rất nhanh, tiếng chửi bới vang cả bãi đất, mọi người đột nhiên chuyển từ zombie, hợp lực tấn công Sở Hạ Nghi cùng William Kỳ.

Nhưng cô gái trước mắt họ rất linh hoạt, cơ thể uốn lượn tránh được từng chiêu từng chiêu từ dị năng. Đám người này tuy rằng hợp lại chống Sở Hạ Nghi cùng William Kỳ, nhưng không có bàn bạc. Trước mặt cô, một dị năng giả phóng ra chiêu hệ thủy, sau lưng, một người khác lại ra chiêu hệ hỏa. Sở Hạ Nghi lăn người trên đất, khiến hai chiêu hệ thủy hệ hỏa này không trúng cô, vậy là cứ thế đụng nhau, rút lại thì đã không kịp, cuối cùng khiến dị năng hệ thủy kia bị thương.

Dị năng không phải ai cũng có, nên người có dị năng - dị năng giả rất được trân trọng, nay một dị năng giả bị thương, nhóm người kia nổi giận dưng dưng, cuối cùng phá vỡ liên minh, tiến hành đánh nhau. Một mớ hỗn độn.

Trong mớ hỗn độn ấy, William Kỳ và Sở Hạ Nghi trở lại xe, đem theo mấy chục con zombie, rút lui khỏi bãi đất.

"Cứ nghĩ cô chỉ đăng ký cho vui vậy, không nghĩ cô thực sự có ý tranh hùng." William Kỳ nói.

Bên cạnh, ghế lái phụ, Sở Hạ Nghi vừa mân mê chiếc vòng tay vừa đáp: "Nếu vậy thì tham gia làm gì chứ?"

"Vậy sao còn lấy tên xếp chót?"

"Không thấy hay sao?" Sở Hạ Nghi ngẩng đầu, cong môi: "Xếp chót, kỳ thực cũng không phải xếp chót. Xếp chót sẽ đánh bại 'Bất Khả Chiến Bại' mà thôi."

"Không phải cô vì họ đăng ký tên này trước mới muốn khiêu chiến đó chứ?"

"Cũng gần như thế."

Sở Hạ Nghi đáp vậy, khiến hắn có chút cười trừ, cô gái này cũng có chút tính toán nhỏ nhặt với người ta quá, hèn chi có câu: "Phụ nữ và tiểu nhân, chó nên dây vào."

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 12: Zombie và mạt thế (12)

Sở Hạ Nghi cùng William Kỳ lặp lại cách làm cũ, thu thập được vô số zombie, cũng rước lấy vô số oán giận bức bối từ mọi người. Nhưng hai kẻ này đâu có thêm để tâm đến, vẫn tiếp tục cuộc hành trình truy quét.

Hệ thống: "Vốn cô là đi tiêu trừ oán khí, cuối cùng lại rước lấy oán khí. Thiện tai, thiện tai."

Sở Hạ Nghi vốn muốn đáp lời, lại nhìn thấy nam nữ chính trước mặt đang tranh cãi với một nhóm người, trong đó đứng đầu là một cô nàng với mái tóc ngắn nham nhở chỗ dài chỗ ngắn không đồng đều, mặc trên người chiếc váy trắng dính vài vệt máu đã khô, ngoài ra còn có vài ba chỗ rách toét.

"Đó là nữ phụ số một, An Mỹ." Hệ thống nói.

Sở Hạ Nghi liền tiến thêm vài bước dỏng tai lắng nghe đám người cãi nhau. Nguyên chủ Văn Hạ chỉ là nữ phụ qua đường, còn An Mỹ mà Hệ thống vừa nhắc tới là nữ phụ số một, là kẻ đối đầu đối chọi, tranh cãi với nữ chính mọi lúc mọi nơi.

Nhưng An Mỹ này lộ diện cũng có chút muộn rồi. Cô cứ nghĩ từ ngày hai người này ở trong căn cứ, An Mỹ phải lộ diện theo, chia rẽ nam nữ chính, gây hấn gây họa, để nữ chính nổi như cồn lên qua tin đồn mọi người, nhưng một tháng nay vẫn im ắng như thế. Cảnh Minh là thiếu tướng, đến giờ cũng vẫn là thiếu tướng đẹp trai lạnh lùng soái khí, mỗi khi đi qua khiến không ít cô gái trẻ đương xuân ngoái lại nhìn ngắm ngưỡng mộ. Nhưng cũng chỉ dừng mức độ ngắm nhìn cảm thán vài câu, thời mạt thế này làm gì có chỗ cho ảo tưởng, cũng gần như chẳng ai muốn yêu đương ở đây cả, bản thân mình lo còn chưa xong, làm gì có thời gian yêu đương - tất nhiên là trừ nam chính Cảnh Minh với Dạ Huyền nữ chính ra.

Khi nữ phụ xuất hiện, cũng đến lúc nam nữ chính thật sự nổi bật lên rồi.

Lắng nghe đã vài phút, nhưng câu được câu không, Sở Hạ Nghi không phải thần thánh nên cũng không thể đoán nổi họ đang tranh cãi điều gì. William Kỳ vừa đi hỏi thăm về, tiến lại chỗ cô: "Cô gái mặc váy trắng là An Mỹ, đám người cô ta vừa đánh hạ xong zombie chuẩn bị thu thập xác thì hai người Cảnh Minh với Dạ Huyền chạy tới, đằng sau là mấy trăm con zombie khiến đám An Mỹ kia sợ mất hồn. Đám người họ vì bảo vệ bản thân mình đánh nhập cuộc giết mấy trăm con zombie cùng hai người kia, nhưng không ngờ lúc thu thập xác lại không cho bọn họ một xác con nào, Dạ Huyền nói rằng "Ai kêu các người vào giúp, ai mượn các người vào giúp."" Nói xong hần liền lắc đầu ngăn ngắt, "Ta xem Cảnh Minh kia thấy cũng không tệ, sao bên cạnh lại có một người không hiểu lý lẽ chưa ngoa thế chứ."

Sở Hạ Nghi âm thầm hỏi Hệ thống: "Này, nhằm không đấy? Cái cách đáp trả kia đâu phải của nhân vật chính?"

Hệ thống lên tiếng: "Chính vì không phải nên mới nói truyện này tác giả viết quá ngược đãi nhân vật phụ rồi, nên nó mới nằm trong danh sách những truyện để các Hệ thống bọn ta lựa chọn đưa ký chủ vào làm nhiệm vụ."

Cô không hỏi nữa, quay qua nói với William Kỳ: "Chúng ta ra cướp túi xác zombie trong tay bọn họ sau đó chia một nửa cho đám người An Mỹ kia để thu phục lòng người đi."

"Hả?" William Kỳ đang theo dõi diễn biến liền quay mặt sang, "Cô nói là cướp túi xác zombie của Cảnh Minh và Dạ Huyền? Không thể cướp được đâu." Sở tiểu thư, cô biết họ là ai không?

"Người nghĩ ta không đủ thực lực?" Sở tiểu thư liếc mắt.

"Cô không thể cướp được đâu." William Kỳ nói. Sở tiểu thư à, không phải vấn đề đủ thực lực hay không đủ thực lực, căn bản là cô định cướp xác zombie của nhân vật chính a. Nhân vật chính người ta tầng tầng lớp lớp hào quang, nhân vật phụ mờ nhạt như cô sao có thể đoạt đồ của họ?

"Nếu ta cướp được thì sao?"

"Vậy thì ta đem thân này đưa cho cô." Hần chớp cơ hội lần nữa bày tỏ tình cảm, không quên nháy mắt một cái.

"Không cần." Sở Hạ Nghi không chút dao động từ chối, nhưng đề ra điều kiện khác: "Ta muốn thanh đoản đao khắc hình hắc liên hoa trong tay người."

"Được. Nhưng nếu thua, người phải gả cho bốn công tử." William Kỳ toát vẻ phong lưu nói.

"Thành giao." Câu này vừa dứt, hần liền thấy Sở Hạ Nghi...ngồi xổm xuống đất, cầm một viên đá vẽ linh tinh trên nền đất. Vậy nhưng hần cũng không hỏi gì, nghĩ lại thanh đoản đao khắc hình hắc liên hoa trong tay hần có gì đặc biệt? Tuy rằng hần chưa bao giờ lấy ra trước mặt cô nhưng có lẽ cô đã từng thấy. Thanh đoản đao đó chỉ là một món đồ cổ có từ thuở Đại Minh khai quốc, hần năm đó khí huyết sức trẻ tràn trề, đột nhiên có hứng thú với nó liền đi cướp lại, nhưng thanh đoản đao đấy cũng chẳng có gì đặc biệt.

Hệ thống Y Y lập tức lên tiếng: "William thiếu, nó là thần khí đấy!"

"Nó chẳng qua chỉ sắc hơn bình thường thôi."

"Thần khí có từ thuở hồng hoang, khi An Am Thiên Vương khai khẩn đất hoang từng sử dụng nó, khi lập Đại Minh quốc luôn đem nó theo. Sau này thiên hạ chia năm xẻ bảy, Hiến Hiếu Lan Vương thống nhất thiên hạ cũng sử dụng nó, lưu truyền thanh đoản đao hết đời này qua đời khác, nó càng ngày một trở nên thần bí, William thiếu trộm nó về dùng lại bảo nó không có gì đặc biệt." Hệ thống Y Y tuôn một tràng nói. Cái kẻ này thật là, ngay cả thần khí từ thuở hồng hoang cũng dám lấy cớ. Lấy cớ thì thôi đi, lại còn dám nói nó không có gì đặc biệt. Thật là ==

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 13: Zombie Và Mặt Thế (13)

Sở Hạ Nghi lật tay lấy ra một tấm che mặt màu đen, cô nắm chắc đoản đao trong tay, chạy tới chỗ Cảnh Minh.

Cảnh Minh tuy hơi bất ngờ, nhưng hắn vẫn phản ứng kịp, kịp thời né sang một bên khỏi lưỡi đao sắc bén. Hắn cũng nhanh chóng rút súng ra đấu lại.

Sở Hạ Nghi mím môi, tập trung hơn vào trận đấu. Không nghĩ tới nhân vật chính ở thế giới này lại mạnh như vậy. Mất liếc sang bên cạnh, Dạ Huyền đầu cùng An Mỹ thì Dạ Huyền đã chiếm thế thượng phong, Sở Hạ Nghi càng ra tay nhanh hơn, đợi Dạ Huyền đánh xong An Mỹ qua đây nhập cuộc, sợ là cô đến đường trốn thoát cũng không có.

Đánh đã hơn trăm chiêu, thế nhưng cô không chiếm được thế thượng phong, mà Cảnh Minh cũng thế. Sở Hạ Nghi buồn bực, cuối cùng cũng chỉ đành rút súng bắn ba phát khiến Cảnh Minh phải tránh đi, còn bản thân mình thì rút lui.

Từ lúc nhìn thấy cô đeo khăn che mặt, William Kỳ đã lái xe ra phía bên ngoài đợi cô. Qua kính chiếu hậu thấy cô tay không đi tới, hắn mỉm cười. Sở tiểu thư à, đã bảo là cô không cướp được đâu mà.

“Cô thua sao?” Sở Hạ Nghi vừa ngồi vào trong xe, William Kỳ đã hỏi. Tuy rằng không cướp được nhưng nhìn người cô cũng không đến mức tệ hại mấy, ngoại trừ cái áo sơ mi đã hơi nhàu nhĩ cùng với quần jeans có thêm vài vết rách.

“Đánh ngang tay.” Cô nhún vai đáp, “Nhưng vì Dạ Huyền sắp đánh bại An Mỹ nên tôi rút lui.”

William Kỳ huyết sáo, Sở Hạ Nghi nhìn bộ dạng đặc ý của hắn cũng không đáp gì cả. Hừ, gả thì gả. Dù sao cũng chỉ là một nhân vật, cô sợ gì chứ!

William Kỳ nhìn bộ dạng có chút bực bội của Sở Hạ Nghi liền cười cười. Đánh với nhân vật chính mà cũng có thể tay đôi, thì cũng là không đến nỗi rồi.

Hai người lại đi cướp thêm vài trận nữa, đến hơn hai rưỡi, đột nhiên lại gặp

một bầy zombie. Mà không phải một bầy, mà là cả một đám, một đám zombie gồm tám. . . hơn trăm con.

Hai người không khỏi có chút bất ngờ, nhưng rất nhanh liền nở nụ cười ranh mãnh. Sở Hạ Nghi xoay xoay cổ tay, chỉnh lại quần áo tóc tai, mở cửa bước xuống xe, theo sau đây là William Kỳ.

Đám zombie kia, chúng mày tới số rồi!

Cô bắn một tiếng súng mở màn, rất nhanh hai người liền không chút chần chừ lao thẳng vào một bầy zombie đó.

Quanh người Sở Hạ Nghi hình thành lên một vòng tròn bảo vệ. Dĩ năng của cô đã được nâng cấp nên có thể tạo một lớp bảo vệ bản thân mình. Đây cũng là do có nhiều bí quyết tu luyện mà cô chôn chĩa được ở thế giới đầu tiên. Cả hai thế giới đều là tu luyện, cách thức tu luyện lại không khác nhau là bao, dẫn đến Sở Hạ Nghi không lúng túng như những người khác, một đường cứ vậy thẳng cấp. Tu luyện ở đây và thế giới đầu tiên về cơ bản đều lấy tâm làm trọng, lúc tu luyện cần nơi yên tĩnh, ngay cả tâm cũng phải yên tĩnh, bản thân người tu luyện cũng cần có tính kiên nhẫn. Bởi vậy cũng không hề vô lý khi rất nhiều nữ phụ nóng tính, bộp chộp đều rơi đài bởi nữ chính trong khoản tu luyện này. Tu luyện ở đâu ít nhiều cũng đều lấy tâm làm trọng, người nóng tính bộp chộp, thì có thể có kết quả cao sao?

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 14: Zombie Và Mặt Thế (14)

BỒN CÔ NƯỞNG ĐÂY MUỐN CÓ MỘT QUẢ BOM!!!!!!!!

Ý nghĩ này vang vọng trong đầu Sở Hạ Nghi. Tuy rằng chỉ số võ thuật của cô cùng tên kia đều cao, nhưng quơ quơ dao mãi cũng thực quá mệt mỏi, nhất là khi có hơn trăm con! Lại không thể dùng súng, zombie chỉ khi cắt cổ mới chết, cho dù giờ có đem súng bắn trúng tinh mạch chúng nó, chúng nó cũng sên si thêm vài chục phút nữa được, cho nên chỉ có thể cắt đầu.

Thời điểm ba giờ chiều, trời càng nắng gắt. Sở Hạ Nghi cùng William Kỳ người đều mồ hôi nhễ nhại, nhưng chung quy cũng chẳng dừng lại, càng chẳng rút lui. Ít nhất thì họ cũng đã diệt được gần 2/3 đám zombie kia. Đã diệt được bằng vậy, có lại bỏ không sao? Huống chi Sở Hạ Nghi nổi máu háo thắng muốn đứng trên đôi nam nữ chính, còn William Kỳ có hứng muốn lập công với người đẹp.

15 phút sau trôi qua, con zombie cuối cùng cũng ngã xuống. Sở Hạ Nghi liền không để ý gì nữa, thả người ngồi bệt xuống đất, mặc dù ngay bên cạnh là

đầu một con zombie đang mở lớn hai mắt nhìn chăm chăm.

Nhìn túi xác zombie của Cảnh Minh với Dạ Huyền cũng có thể nghĩ họ gặp số lượng quân đoàn zombie không ít hơn hai người là bao, vậy mà đến cuối cùng đánh kiểu quý gì mà quần áo một vết máu cũng không dính thì thôi đi, cả người lại không một giọt mồ hôi nào chứ?

"Đi về thôi." William Kỳ lại tiếp tục gánh công việc thu dọn tàn cuộc nói.

"Ừ." Sở Hạ Nghi đứng dậy. Trời đang trời điểm nắng gắt, cô còn tiếp tục ngồi cũng chỉ thêm hứng nắng.

Ferrari lướt với vận tốc hơn 100km/h, gió không ngừng thổi bên tai hai người. Mồ hôi ướt đầm trên áo, nhờ có gió thổi qua mà cũng dần khô, lúc này có chút lành lạnh.

Mái tóc dài của Sở Hạ Nghi được cô tháo ra, tung bay trong cơn gió. Cô tựa đầu vào ghế, nhắm mắt. Nắng chiều vàng nhạt chiếu lên người cô, William Kỳ ngoái đầu, trong giây phút này cảm thấy trái tim mình khẽ lay động. Lay động vì một vẻ đẹp an tĩnh đến lạ thường, vẻ đẹp khiến con người ta dễ dàng xaouyến trái tim.

Hắn không phải chưa từng gặp người có vẻ an tĩnh như vậy bao giờ, thậm chí hắn cũng đã gặp rất nhiều. Nhưng chưa từng ai trong số họ có thể mang vẻ an tĩnh đến mức như thế này, hầu hết trong đó không phải an tĩnh mà là trầm lặng. Tuy rằng giữa an tĩnh và trầm lặng cũng không có quá khác biệt, nhưng trầm lặng gây cho con người ta cảm giác u ám, còn an tĩnh mang đến cảm giác yên bình. Giờ phút này, Sở Hạ Nghi mang theo một loại an tĩnh, khiến tâm tình hắn xao động trong khoảnh khắc.

Dung mạo của cô, tuy rằng thật sự xinh đẹp, cũng rất xuất chúng với đường nét hoàn hảo không chê vào đâu được, nhưng không bằng được Dạ Huyền. Đó là điều dễ hiểu, bởi trong những cuốn tiểu thuyết như thế này, nữ chính là người đẹp nhất.

Nhưng nếu xếp Sở Hạ Nghi bên cạnh Dạ Huyền, Sở Hạ Nghi ngược lại sẽ khiến người ta chú ý nhiều hơn, bởi so với dung mạo xuất chúng, bản thân cô mang một khí chất hấp dẫn người khác. Nói như vậy không phải là Dạ Huyền cũng không có khí chất, chỉ là khí chất của nàng ta, sẽ không thể nào sánh bằng cô gái này.

Đầu nghĩ như vậy, khiến hắn có chút hoang mang. Không phải càng là những cuốn tiểu thuyết như thế này, khí chất của nữ chính cũng phải là nhất sao? Nhưng hắn cuối cùng chẹp miệng, bỏ ý nghĩ đó qua một bên, chuyên tâm lái xe.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 15: Zombie Và Mạt Thế (15)

Khi Sở Hạ Nghi và William Kỳ đến thì vừa đúng 4 giờ. Dĩ nhiên, người đi nộp xác zombie vẫn là William Kỳ rồi.

Sở Hạ Nghi trải chiếu xuống nền đất, vị trí có hơi chênh về phía màn hình lớn nhưng cũng không quá tệ. Vốn dĩ những chỗ tốt nhất đều đã bị người đến trước chiếm lấy rồi, về sát giờ mà còn lấy được chỗ này, vận khí cô cũng không quá tệ.

Người đến ngồi ngay một đồng. Trên màn hình lớn chia làm bốn khung, hiển thị tên các đội theo bảng chữ cái từ A->Z. Nhưng giờ giao nộp xác zombie, chỉ cần chờ nhân viên làm việc 15 phút, lập tức sẽ quyết định xem kẻ nào đứng đầu. Người đứng đầu nếu duy trì thành tích số một bảng liên tiếp ba ngày thì sẽ nhận được 3 bánh lương khô. Đừng chê ít, mạt thế đã gần hai tháng rồi, đồ ăn càng ngày càng khan hiếm hơn.

Tiếng xì xào đột nhiên vang lên, vọng vào tai Sở Hạ Nghi. Cô quay đầu lại, nhìn thấy Cảnh Minh cùng Dạ Huyền thần sắc lạnh nhạt đang loay hoay tìm chỗ ngồi, không ít người quay đầu nhìn họ, xì xào bàn tán.

William Kỳ sau khi giao nộp xác, quay trở lại rất nhanh tìm được Sở Hạ Nghi. Hắn liếc mắt về phía nam nữ chính, sau đó lại nhìn cô rồi khẽ cười.

Cái gì thế?

Nhìn bốn tiểu thư làm gì?

"Có chuyện gì?" Sở Hạ Nghi chủ động hỏi.

William Kỳ từ từ ngồi xuống, lại tặc tặc lưỡi, chắc chắn thêm mấy cái rồi mới bắt đầu kể tin tức mình vừa nghe được.

Khi hai người đi đoạt zombie của người ta để giết, tốc độ rất nhanh, đối phương căn bản không nhìn rõ hình dạng, chỉ nhớ là hai kẻ một nam một nữ dung mạo rất xinh đẹp. Sau khi hai người rời chỗ Cảnh Minh và Dạ Huyền đi, An Mỹ đánh thua Dạ Huyền, tức tối đem theo người mình trở về, kể lại câu chuyện đôi nam nữ chính phủ sạch công lao của mình cho mọi người. Chuyện này khi lan truyền, những người bị Sở Hạ Nghi đoạt zombie liền móc nối hai chuyện này với nhau. Lại thêm dung nhan xinh đẹp như miêu tả, thế là tự nhiên cái danh đó lại gán lên người nam chính nữ chính.

Cô nghe xong cũng không nhịn được nhoen miệng cười, tâm tình tốt lên không ít. Không nghĩ tới đánh bậy đánh bạ, lại tự nhiên có thể gán cho nam nữ chính một cái tội danh. An Mỹ, sau này nếu có gì bản tiểu thư sẽ chiêu cổ cô!

Cũng vì vậy, cho đến khi công bố bảng xếp hạng, "Bất Khả Chiến Bại" của nam nữ chính đứng thứ nhất, "Xếp Chót" của cô cùng William Kỳ xếp sau hai người này, Sở Hạ Nghi cũng không quá để ý nữa. Tuy rằng có hơi chút thấy tức vì mình giết mỗi tay cả ngày vẫn không thể thắng được, nhưng dù sao người ta cũng là nam nữ chính, cô cũng chẳng thể đoạt nổi hào quang của hai người họ. Huống chi cô không tin không có người khiêu nại.

Xem tình hình thế này, nam nữ chính từ giờ có lẽ sẽ bắt đầu nổi danh trong căn cứ thôi, lúc đó sẽ có kịch hay chân chính để xem.

Đối chiếu một chút thời gian với cốt truyện, ba tháng sau sẽ là thời điểm mà nam nữ chính rời khỏi căn cứ, tự thành lập đội quân đuổi đánh zombie, sau đó sẽ vang danh trong vòng một tháng.

Nguyên chủ Vãn Hạ vốn cũng sẽ không xuất hiện sớm như thế này. Khi đó mặt thế ngày đầu, nguyên chủ sợ hãi chạy vào căn cứ khác, bởi vậy khi đám người được Vãn Nguyên phái đến đón nguyên chủ sẽ không tìm được. Sau đó lại thêm một hành trình gian truân nữa, đến lúc nguyên chủ Vãn Hạ xuất hiện cũng là khi căn cứ của nam nữ chính đã thành danh rồi, còn căn cứ này trở thành nơi hẻo lánh, bởi trong một lần đuổi đánh zombie, Cảnh Minh với Vãn Hạ đã dồn zombie vào căn cứ này. Lúc đó Vãn Nguyên vẫn ở đây, cùng với nguyên chủ Vãn Hạ. Zombie bị hai người kia dồn vào đây, cứ thế mà cắn họ, biến họ thành zombie.

Nhưng giờ Sở Hạ Nghi xuyên vào thân thể Vãn Hạ, dẫn đến Vãn Hạ xuất hiện trước thời gian mấy tháng, những chuyện như trên còn có thể xảy ra sao? Nam nữ chính có thành công lập được căn cứ, có thành danh nổi không, còn không biết nữa kia.

Miền man suy nghĩ, cô đã về tới nhà. Sở Hạ Nghi khép lại cánh cổng, lần này cô sẽ không chết sớm nữa, sẽ quây tung bùng ở thế giới này mới thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 16: Zombie và mặt thế (16)

Mọi chuyện diễn ra nhanh hơn dự kiến của Sở Hạ Nghi, nhưng cũng không nằm ngoài dự liệu của cô.

Ngay hôm đó, liền có người khiêu nại kết quả của "Bất Khả Chiến Bại", Ban tổ chức không có cách nào đối chiếu, lại rơi vào tình thế khó xử khi một bên là dân, một bên là Thiếu tướng. Sau cùng họ cũng chỉ đành hủy đi kết quả chứ không có bất kỳ hành động nào khác.

Nhưng chỉ hủy đi kết quả thì những người khác lại không cam tâm, vẫn tiếp tục làm ầm lên đòi hủy đi cả tư cách dự thi. Lại không biết từ đâu lọt ra tin tức Cảnh Minh là Thiếu tướng của căn cứ này, lập tức Ban tổ chức lại "được" nói là thiên vị quan chức, bên dưới mọi người càng thêm khiêu nại nữa.

Một số người hâm mộ Thiếu tướng đẹp trai liền khinh bỉ Dạ Huyền, cho rằng cô ta dựa vào sắc đẹp bò lên giường Thiếu tướng, lời lẽ nói về Dạ Huyền thâm độc khó nghe. Thêm nữa khi biết được chỉ có nữ là ra tay, còn nam thì chỉ đi nhặt xác, họ liền không tiếc công tiếng sức đi thuyết phục mọi người, tẩy trắng cho Cảnh Minh thành công. Cuối cùng chỉ có Dạ Huyền là bị bôi đen ném đá.

Dưới áp lực của mọi người, Dạ Huyền kéo theo Cảnh Minh và một vài người ủng hộ cô ta - chính là những người đã cùng Dạ Huyền hô hào đòi bỏ vật tư khí vào căn cứ này, lập một căn cứ mới.

Nghe đến đây, Sở Hạ Nghi nở nụ cười mỉa. Trong cốt truyện lập căn cứ không có sớm như thế này, lúc lập thì Dạ Huyền danh tiếng rất tốt. Đi cùng với cô ta là Cảnh Minh cùng đám fan náo tào. Còn bây giờ, Dạ Huyền tiếng xấu đồn xa, đám fan náo tào của Cảnh Minh cũng chưa đến độ thực sự náo tào, vẫn ở lại căn cứ này. Đừng nghĩ rằng đám fan này không làm được gì, theo cốt truyện thì lúc mới thành lập căn cứ, đám này bỏ công bỏ sức đi thuyết phục rất nhiều người vào căn cứ của nam nữ chính, đóng góp rất nhiều cho căn cứ đó.

Vậy nhưng tình thế lúc này không giống cốt truyện. Hai người bọn họ lập căn cứ lúc này, có thể thành công sao? Không cần ra tay, Sở Hạ Nghi dám đảm bảo, cái căn cứ Cảnh Huyền của nam nữ chính sẽ như đóa hoa quỳnh thời, sớm nở tối tàn.

Vậy mà dường như vì mọi chuyện xảy ra nhanh hơn cốt truyện, nên nhân vật phản diện - vua zombie Cung Hỷ cũng xuất hiện sớm hơn.

Giống như cô không phải là nữ phụ số một, William Kỳ cũng chính là như thế. Nữ phụ số một là An Mỹ, vậy nam phụ số một là Cung Hỷ!

Mẹ ơi cái tên chứ! Cung Hỷ Cung Hỷ Cung Hỷ, rốt cuộc tác giả đại nhân nghĩ như thế nào lại đặt tên cho hắn như vậy?

Nhưng mà, khi tên này xuất hiện thì không phải sẽ kéo theo zombie đánh căn cứ này sao?

Vừa nghĩ vậy xong, bên tai Sở Hạ Nghi liền nghe thấy mấy chục tiếng hô hào chói tai

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 17: Zombie Và Mạt Thế (17)

Sở Hạ Nghi chạy ra ngoài, nhưng bên ngoài không giống như tưởng tượng của cô, cả căn cứ đều có vẻ yên bình, chỉ một vài người xôn xao.

Vậy có lẽ nơi Cung Hỷ xông tới lại là chỗ nữ chính.

Đúng là thiết lập của tác giả đại nhân, cho dù nữ chính đã rời căn cứ này rồi thì vẫn đi tấn công tiếp. Nhưng mẹ tác giả này hình như ửng nào rồi? Nữ chính chưa kịp lớn mạnh đã cho nam phụ đến đánh, vậy chẳng khác nào muốn lấy mạng nữ chính sao?

Cô lại quay người vào nhà, ngồi trên sofa ôm gối suy nghĩ, Hệ thống vừa online ngoi lên lập tức thấy ký chủ mình ngồi trầm tư, không khỏi có chút giật mình: "Ký chủ, cô sao vậy?"

"Hệ thống." Sở Hạ Nghi đáp, lại hỏi: "Tại sao ta cảm thấy rất quý dị? Không phải trong các tiểu thuyết xuyên nhanh, nữ chính trong từng thế giới đều là tiểu cường* đánh mãi không chết sao? Họ có vòng sáng bảo vệ rất mạnh mẽ, sao đến lượt ta thì lại dễ dàng đánh gục nhân vật chính như vậy? Từ Như Ý Ý ở vị diện đầu tiên cho tới Dạ Huyền ở đây, đều thực rất dễ dàng."

Hệ thống đang định đáp lời, lại bị Sở Hạ Nghi hỏi thêm câu nữa: "Không phải ta đụng phải Hệ thống giả rồi ày chứ?"

Hệ thống nghe câu này, tức giận đến mức thổ huyết. Hệ thống giả cái gì mà Hệ thống giả chứ? Nó là hàng thật, giả thật. À giả thì không có, nhưng là hàng thật, hàng thật, hàng thật. Chuyện quan trọng phải nói ba lần!

"Hừ." Sở Hạ Nghi nghi ngờ, rất không tin tưởng vào câu hàng thật: "Đồ giả nào khi bị phát hiện chẳng nói mình là đồ thật? Trước nay chưa từng thấy cái Hệ thống nào đưa ký chủ vào nhằm chuyên mục cả."

Hệ thống lại lần nữa nghe Sở Hạ Nghi nhắc chuyện này, nộ khí bùng phát, nhưng âm thanh nó vọng ra là âm thanh của máy móc, nghe không ra một chút nộ khí nào. Ừm, giống như giọng Google ấy: "Ký chủ, sao cô cứ sân si chuyện chọn nhằm chuyên mục này mãi thế? Đằng nào cô cũng có làm nhiệm vụ đâu?"

"Vi người là Hệ thống giả." Sở Hạ Nghi lạnh băng đáp.

Lần nữa nghe thấy tiếng Hệ thống giả này, Hệ thống bức tức đến lớn giọng: "Bỏn Hệ thống là siêu phẩm 001 loại đặc biệt trong đặc biệt của Minh Hạ, cô dựa vào đâu dám nói ta là hàng giả."

Bỏn Hệ thống đã bức tức tới mức nói ra cả xuất xứ của mình luôn, Ký chủ, xem cô còn dám lấy gì nói ta là hàng giả! Hàng giả gì mà hàng giả chứ, cô mới là hàng giả ấy!!!

Từ từ, khoan đã.

Có cái gì không hợp lý.

Hệ thống nghe thấy tiếng Sở Hạ Nghi cười khê.

Thôi chết rồi!

Chết rồi!

Chết thật rồi!

Sao nó lại nói xuất xứ của mình ra rồi?

"Ký chủ...cô khích tôi...." Hệ thống yếu ớt chất vấn.

"Ừ, làm sao?" Đáp lại là thái độ thần nhiên của ai kia.

Hệ thống im lặng không lên tiếng. Nó thật sự...thật sự...

A!

Phát điên với chính mình luôn!

Bản Hệ thống thế mà bị cô ta gài!

Tức giận!

Tức giận!

Rất rất tức giận!

Rồi sao?

Tức giận, rồi sao?

Nó đã lỡ nói mất rồi a!

Huhu...Huhu...

Đều tại Ký chủ chết tiết kia...

Đã thế, bọn Hệ thống sẽ cho Ký chủ ăn hành ở thế giới sau!

Hệ thống đau lòng offline.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 18: Zombie Và Mạt Thế (18)

Sở Hạ Nghi trèo lên một mái nhà, từ chỗ này có thể nhìn khá rõ đám người Dạ Huyền. Lúc này, họ tứ phía bị vây công. Dưới chân đã có rất nhiều xác chết, người có, zombie cũng có.

Dựa theo định lý "Nhân vật chính không bao giờ chết" thì hẳn hai người này sắp được cứu rồi.

Phạch...phạch...

Gió bỗng thổi mạnh, đây là vì có trực thăng tới.

Cô quay đầu, quả nhiên nhìn thấy trực thăng màu rằn ri đang chao lượn trên bầu trời, bay tới chỗ Dạ Huyền. Trực thăng dần dần hạ thấp xuống, thả cho đám người đó một sợi dây thừng dài.

Gần như ngay lập tức, Cảnh Minh ôm Dạ Huyền, nắm tay thật chặt vào sợi dây thừng. Đám người của bọn họ cũng bắt đầu với vào dây thừng.

Trực thăng tới chỉ có ý định cứu hai nhân vật chính, cho nên khi Cảnh Minh nắm được dây thừng, trực thăng dần dần bay lên cao, đám người bên dưới nhào nhào tranh nhau bám vào dây thừng, trong đó chỉ có một người may mắn đã nhanh tay bám được vào dây thừng, đám còn lại đều trợn mắt nhìn lên. Họ không cam tâm.

Người bám được vào dây thừng đang cảm thấy may mắn, nhưng sau đó hắn liền cảm thấy bên dưới có một lực giật mạnh mình xuống. Hắn hoảng hốt nhìn xuống dưới, liền thấy một tên cao to đang ôm hai chân hắn giật xuống.

Lúc này trực thăng chưa lên cao cho lắm, nên tên cao to nhảy bật lên là có thể ôm lấy chân hắn. Hắn liền đem chân đá mạnh không ngừng vào tên cao to kia, liên tục gãy chân để hất tên cao to kia xuống. Tên cao to thấy thế, liền nắm chặt chân hắn hơn, sau đó trực tiếp giật hắn xuống. Nói thì chậm mà xảy ra thì rất nhanh, chỉ trong vòng chưa đầy 10 giây.

Cả hai người đều không ai bám được vào dây thừng nữa, đều ngã mạnh xuống đất. Dây thừng ngày một lên cao.

Sở Hạ Nghi thu hết cảnh đó vào tầm mắt. Nam nữ chính sụp đổ đến thế sao, ngay cả người của mình mà cũng bỏ lại.

"Quả nhiên trong hoàn cảnh uy hiếp đến tính mạng mình, mọi người đều mặc kệ trước kia người ta đã đối xử mình như thế nào, tất thấy đều dẫm đạp lên nhau mà sống. Cho dù mình phải chết, cũng muốn kéo theo người khác." William Kỳ trèo lên mái nhà, ngồi bên cạnh cô nói.

Sở Hạ Nghi liếc mắt, bỗng cô cười rộ lên, nhưng tiếng cười đầy lạnh lẽo, giọng nói mỉa mai: "Lúc nào mà chẳng thế? Con người từ xưa đến nay vốn dĩ vẫn luôn như vậy, luôn dẫm đạp lên nhau mà sống. Anh vì sống nên cướp đường sinh của tôi, xưa nay đường sinh đường sống của con người ta vẫn luôn chằng chịt chồng chéo lên nhau như thế, người càng huy hoàng lộng lẫy, thì càng dẫm đạp lên đường sống của nhiều người."

Bởi vì cuộc đời, vốn không có cái gì là công bằng cả.

William Kỳ quay đầu nhìn, đột nhiên hấn cảm giác, cô gái ngồi bên cạnh này, đang nở nụ cười mỉa mai này, giống như đang xa tận chân trời vậy.

"Về thôi." Sở Hạ Nghi thu liễm tâm tình, đứng dậy nói.

Trực thăng lúc này vừa bay vừa thu hồi dây thừng, nam nữ chính vừa được kéo lên trực thăng, trực thăng liền tăng tốc, phi vút qua phía hai người bọn họ, gió mạnh quét về phía hai người.

Sở Hạ Nghi đứng dậy đúng lúc ấy, bỗng nhiên sụt chân, rơi thẳng xuống bên dưới trong chớp mắt. William Kỳ vươn tay kéo lại nhưng đã không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn cô rơi xuống bên dưới đất.

Nhưng cũng trong chớp mắt khi rơi xuống đó, Sở Hạ Nghi lật tay, kiếm Trường Minh đã lâu không xuất hiện lập tức hiện ra trong tay cô. Cô đem kiếm chống thẳng xuống mặt đất.

Không chống được.

Sở Hạ Nghi cảm thấy có một lực cản vô hình trong không khí, hất kiếm của cô ra bên ngoài. Thời gian đã không còn xoay xở được nữa, cô nhắm mắt nhìn bản thân mình lao thẳng xuống dưới đất.

Chắc chắn là cái Hệ thống hàng giả chết tiệt kia giờ rồi!

oOo

Sau đó, cô lập tức quay về căn phòng đầy đủ đồ dùng tiện nghi, trên tay vẫn còn cầm kiếm Trường Minh.

"Cái đồ Hệ thống chết tiệt kia!" Sở Hạ Nghi gào lớn, lật tay một lần, lôi ra một quả lựu đạn nhỏ gọn, ném thẳng xuống phòng.

Nhưng...

Chẳng có gì xảy ra cả.

Màn hình chiếu lớn đột ngột sáng lên, giọng nói Hệ thống vang lên, tuy rằng vẫn là âm thanh của máy móc, nhưng Sở Hạ Nghi biết chắc chắn cái con hàng Hệ thống đáng ghét này đang vui mừng sướng rơn: "Ký chủ, đừng chọc bản Hệ thống. Bản Hệ thống có thể cưỡng ép khiến nhân vật cô chết."

"Ha, ngon nhỉ?" Cô ngồi trở lại trên giường, lạnh lẽo nói: "Ngươi cứ hống hách vênh váo đi, bản cô nương xem ngươi vênh váo được bao lâu!"

Cô không tin cô biết được đầy đủ số hiệu cùng phân loại của nó, lại không thể làm gì được nó.

Nếu mà thực sự không thể làm gì được nó, vậy cô đã sớm chết quách từ lâu rồi, huống chi...

"Haha." Nghĩ tới đây, Sở Hạ Nghi bật cười. Lần này không phải là giọng cười lạnh lẽo như vừa rồi đối với William Kỳ, mà là tiếng cười trong trẻo.

Vậy mà bất giác, Hệ thống lại có linh cảm xấu. Nhưng nó nhanh chóng trấn định bản thân mình, cô có thể làm gì chứ.

Màn hình lớn liền hiển thị tư liệu:

Họ tên: Sở Hạ Nghi.

Nhiệm vụ chính: Không hoàn thành.

Tặng thưởng: Không có.

Điểm thưởng: 0.

Tích lũy điểm: 500.

Vật phẩm sở hữu: Không gian Hệ thống.

"Có dịch chuyển tới không gian tiếp theo không?"

"Không." Sở Hạ Nghi đáp, cô muốn nghỉ ngơi một chút.

Hệ thống nhìn ký chủ thần nhiên trèo lên giường ngủ, cô hoàn toàn không bận tâm một chút nào đến chuyện sau khi cô chết cả, thật sự rất vô tâm.

Hệ thống không biết.

Rằng chính vì ký chủ của nó vô tâm, cho nên mới có được hào quang rực rỡ, mới từng bước leo lên đỉnh cao vinh quang.

Cũng chính vì cô vô tâm, cho nên mới trở thành ký chủ.

P.s: Bù cho mọi người hai chương, chương này vô cùng dài, mong mọi người đừng bỏ ta, cầu tặng cmt và đề cử, theo dõi truyện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 1: Vạn dặm giang sơn (1)

Sau khi tỉnh dậy, Sở Hạ Nghi lập tức được truyền tống tới thế giới thứ ba.

Sở Hạ Nghi mở mắt, quan sát xung quanh. Cô đang ở trong căn phòng ngủ xa hoa trắng lộng, ánh nến heo hắt chiếu sáng mờ mờ cho căn phòng, mang một vẻ cô độc bi thương. Cô liền nhắm mắt tiếp nhận cốt truyện.

Nữ chính Ánh Ánh là một dân văn phòng ở thế kỉ 21, sau đó bị xe tông mà chết, cuối cùng linh hồn xuyên về Ánh đáp ứng - một đáp ứng cùng tên cô ta, vốn là bị chết vì bị người trong cung đẩy dọa.

Nguyên chủ là Vân Kỳ Ninh, tiểu thư chính thất của Vân gia - Đế nhất gia tộc kinh thành. Dựa vào gia tộc hùng hậu của mình, nguyên chủ từ khi vào cung được sắc phong thành Vân phi, rồi tới Vân quý phi, tiếp theo đó là trong lần đi chùa cầu phúc, có công cứu giá Minh thái hậu, lần nữa được tấn phong thành Vân hoàng quý phi.

Nguyên chủ là người thông minh, vào cung một năm, tấn phong ba lần, là người đắc sủng nhất lực cung này. Nhưng Hoàng thượng chưa hề thị tẩm nàng lần nào. Không chỉ có nguyên chủ, những người trong lực cung, cũng không hề được thị tẩm một lần nào cả. Tại sao ư? Bởi vì người không phải nữ chính.

Nữ chính là tiểu thư của một tri phủ của huyện nhỏ, theo lệnh tuyển tú vào cung, vì thân phận này nên chỉ phong làm đáp ứng, ngay cả phong hiệu cũng không có.

Ánh đáp ứng ngu ngốc bị nữ nhân trong hậu cung chà đạp rất thảm, sau đó tự tử, rồi Ánh Ánh xuyên vào, cô ta quyết tâm phải sống thật huy hoàng chứ không mờ nhạt như kiếp trước.

Lan phi thiết kế bẫy hãm hại nguyên chủ, nhưng nguyên chủ thông minh bóc phốt được, cuối cùng Lan phi bị giáng xuống làm Lan tần. Vì Lan tần này thù hận nguyên chủ, đúng lúc lại gặp Ánh đáp ứng tàn bạo bên bờ hồ liền trút giận lên người cô ta. Mà lúc này Ánh đáp ứng đã đâu còn là Ánh đáp ứng ngày xưa, rất nhanh liền phản lại. Nhưng cô ta không được Hoàng thượng chú ý, ngay cả một lần thị tẩm cũng chưa từng, gia thế lại không có, Lan tần sai cung nữ trừng trị cô ta bằng cách vả miệng. Lúc này nguyên chủ đi tới, nhưng thờ ơ nhìn rồi đi qua, không can ngăn, nên bị Ánh đáp ứng thù hận.

Bị nữ chính ghi thù rồi có thể có kết cục tốt không? Sau đó bằng một cách vi diệu, nữ chính được nam chính thị tẩm, sau đó tấn phong từ đáp ứng thành quý nhân, trực tiếp bỏ qua thường tại, lại được ban phong hiệu Diên - Diên quý nhân.

Sau đó nữ chính từng bước thiết kế bẫy hãm hại người đã từng có thù với mình, chỉ trong vòng năm tháng kế tiếp, cô ta diệt không ít kẻ thù trong hậu cung, còn trở thành Diên phi.

Và đây là lúc nữ chính bắt đầu tới nguyên chủ. Nguyên chủ thông minh vẫn luôn đề phòng, nhưng nữ chính không chỉ có một mình, mà còn nam phụ si tình là Vương gia. Sau đó, Vân gia bị vu vào tội làm phản, lý do thì cmt cốt truyện cmt không đề cập!

Vân gia bị chém đầu cả nhà, nữ tử được tha nhưng bị đày đi sung quân làm kỹ. Nguyên chủ bị tước hết phong vị, giáng thẳng xuống làm đáp ứng giam vào lãnh cung. Còn nữ chính thành hoàng hậu luôn. Nữ chính đi tới xem bộ dạng thảm hại của nguyên chủ rồi cười nhạo, tiếp đó nói hết tất cả ân oán tình thù ra.

Nguyên chủ cho dù bị giam vào lãnh cung, cho dù chỉ là đáp ứng thì dù sao vẫn mang danh phi tử của vua. Vậy mà con mẹ nó đầu óc ông Hoàng thượng bị úng nước hay nói đúng hơn là mẹ tác giả biến thái, lại đem nguyên chủ đi sung quân cùng đám nữ tử Vân gia kia.

Nơi biên cương xa xôi, nguyên chủ lại từng là Vân hoàng quý phi cao cao tại thượng cuối cùng lại trở thành kỹ nữ nơi đây, binh lính hứng thú nhiều vô kể, bị người ta xxoo rất nhiều. Cuối cùng Vân Kỳ Ninh chịu không nổi khuất nhục, nhảy sông tự vẫn.

Vân Kỳ Ninh rất oán hận. Ban đầu nữ chính bị Lan tần bắt nạt, nguyên chủ không quan tâm thì cũng đúng thôi, hậu cung nữ nhân tranh đấu, bản thân mình lo chưa xong thì sao phải đi quan tâm kẻ khác?

Nữ chính từng bước tấn phong, nguyên chủ chưa từng hãm hại xung đột gì với nữ chính cả, chỉ chuyên tâm quản lý lực cung, phụng dưỡng Minh thái hậu. Ấy thế mà vì nữ chính mà Vân Kỳ Ninh bị lạnh nhạt, sau đây ngay khi nàng còn tại vị Hoàng quý phi mà lại trao quyền quản lý cho nữ chính lúc đó chỉ là quý phi, cuối cùng còn rơi vào kết cục thảm hại như vậy. Vân gia bọn họ không hề làm gì nữ chính, nữ chính lại còn quy họ tội tạo phản.

Tâm nguyện của nguyên chủ là muốn lật đổ Ánh Ánh, trừ diệt Hằng vương gia - nam phụ si tình của nữ chính, cũng chính là kẻ ngụy tạo chứng cứ vu cho Vân gia có ý đồ tạo phản, bảo vệ Vân gia thật tốt.

Cốt truyện này...

Con mẹ nó...

Biến thái có mức thôi chứ? Tác giả đại nhân, người thiên vị nữ chính có mức thôi chứ? Sao có thể bức tử nguyên chủ đến mức đấy vậy?

Sở Hạ Nghi ngồi dậy, thời điểm cô xuyên đến, lúc này Lan tần vẫn còn sống, nữ chính vừa được tấn phong trở thành Diên quý nhân.

Diên quý nhân à Diên quý nhân, nữ chính thân mến, hãy chờ xem bốn cung lật đổ người thế nào đi!

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 2: Vạn dặm giang sơn (2)

Trời tảng sáng, Sở Hạ Nghi rời giường, cung nữ từ bên ngoài lập tức tiến vào.

Cái gì mà com đưa tận mồm, quần áo đưa tới tay, chính là cuộc sống như này nha! Sở Hạ Nghi bày tỏ vô cùng hưởng thụ việc được hầu hạ bởi một bốn năm cung nữ lạnh lợi đang giúp mình mặc quần áo.

Nguyên chủ lúc này là Vân hoàng quý phi, chiếu theo tục lệ, sáng sớm tất cả phi tần đều phải qua Vân Minh Cung này thỉnh an.

Đợi đến khi tất cả mọi người đến đủ rồi, Sở Hạ Nghi mới đứng dậy khỏi bàn trang điểm bước ra bên ngoài đại sảnh.

"Thần thiếp tham kiến hoàng quý phi." Một đàn oanh oanh yến yến nhún chân, đồng thanh nói.

Sở Hạ Nghi nâng tay, rất có phong phạm một vị hoàng quý phi quản lý lục cung: "Đứng dậy đi."

"Tạ hoàng quý phi."

Mọi người đều yên vị vào chỗ ngồi. Sở Hạ Nghi nhìn một vòng, tổng cộng có một vị Lâm quý phi, ba phi An Phi, Hiền phi, Mặc phi, hai vị tần là Dương tần, Lan tần. Quý nhân thì có tới năm, trong đó vị nữ chính Diên quý nhân là người nổi bật nhất vì chỉ có nàng ta là được ban phong hiệu, còn các quý nhân các thì không. Bên dưới là ba thường tại cùng sáu đáp ứng.

Hậu cung của nam chính lần này cũng nhiều à nha!

"Diên muội muội đêm qua hầu hạ Hoàng thượng vất vả, sáng sớm còn tới đây, quả thực làm khó cho Diên muội muội quá." Lâm quý phi mềm mại cất lời.

Ánh Ánh đứng dậy đáp: "Thỉnh an hoàng quý phi mỗi sáng vốn là quy tắc trong cung, muội muội cho dù mệt, cũng đâu dám thoái thác." Theo cốt truyện, lời của nữ chính đến tai Hoàng thượng, Hoàng thượng lập tức miễn cho cô ta đi thỉnh an nguyên chủ mỗi sáng, khiến không ít người ghen tức, đến nguyên chủ cũng cảm thấy có phần thái quá, đi tìm Hoàng thượng nói chuyện, giữa đường lại bị Ánh Ánh này bày kịch nha.

"Diên quý nhân hầu hạ thánh thượng mệt mỏi sao? Nếu vậy thì bốn cung sẽ bảo Kính Sự Phòng triệt thể bài, nếu không ngã bệnh như lần trước thì Hoàng thượng lại đau lòng." Sở Hạ Nghi cất tiếng nói. Thanh âm của nguyên chủ rất dễ nghe, tiếng nói thánh thót, nhưng không kém phần uy nghiêm, đúng chuẩn một tiểu thư thế gia thực thụ.

Vài vị phi tần bên dưới đều khẽ che miệng cười.

Ánh Ánh nghe vậy liền quay lại: "Hoàng quý phi, thần thiếp không có ý đó."

"Vậy người là có ý gì?"

"Thần thiếp là..."

Cô ta chưa nói xong, Sở Hạ Nghi phát tay đứng dậy: "Cứ quyết định như vậy đi. Các vị muội muội có thể về được rồi."

"Thần thiếp cáo lui." Mọi người lập tức đồng thanh nói.

"Nương nương." Đợi khi mọi người ra rồi, A Chi - cung nữ hầu hạ thân cận lập tức tới tới đỡ tay cô, khẽ nói: "Diên quý nhân đang được đắc sủng, người làm vậy không quá..." Đoạn đằng sau bỏ lửng.

"Không sao, Hoàng thượng sẽ không dám làm gì ta. Đi nói với Kính Sự Phòng, Diên quý nhân mệt mỏi nên tối nay gạt thể bài của cô ta ra đi." Thời điểm

này nam chính cũng chỉ dừng lại ở mức độ yêu thích nữ chính bình thường, cũng sẽ chẳng xảy ra sóng to gió lớn gì. Huống chi cô còn có Vân gia chống lưng, sợ gì chứ?

"Chúng ta đi dạo hoa viên một lát."

"Vâng, đề nô tỳ chuẩn bị cho nương nương." A Chi cung kính nói.

oOo

"Tiểu chủ, hoàng quý phi làm như vậy..." Cung nữ bên cạnh Diên quý nhân sắc mặt lo lắng nói.

"Cứ từ từ, chúng ta sẽ có cách lật ngược ván cờ." Ánh Ánh bình ổn tâm tình, lãnh đạm nói.

"Nhưng..." Cung nữ bên cạnh vẫn rất lo lắng cho tiểu chủ của mình. Nhưng bị cô ta liếc nhìn một cái, lập tức không dám nói nữa.

Ánh Ánh suy tư vài phút. Cho dù có là hoàng quý phi thì sao chứ, cô ta không tin mình là người hiện đại lại đâu không thắng nổi một kẻ cổ đại sống cổ hủ.

Có những vị nữ chính từ hiện đại xuyên không tới, cũng giống như Ánh Ánh, rất không tin bản thân mình lại không đấu được một kẻ cổ đại.

Không nói chuyện sau này, riêng cái tư tưởng này, không phải quá sai sao?

Người đấu với người, chỉ dựa vào việc người tới từ hiện đại, tiếp thu nhiều tri thức là có thể thắng sao? Người có thể thắng cả một đám nữ nhân cổ đại - những người mà từ khi sinh ra đã tranh giành đấu đá, từ khi còn là những cô nương chưa xuất giá đã thành thạo đủ chiêu trò trạch đấu rồi không?

Nếu không có buff và vàng hào quang của nhân vật chính, mấy ai còn có thể thắng?

Phi tằm ở quyền này mình viết dựa theo các cấp bậc sau, từ cao đến thấp:

- Hoàng hậu:

- Hoàng quý phi: Hoàng quý phi là đã có thể chưởng quản lục cung rồi nhé.

- Quý phi:

- Phi:

- Tần:

- Quý nhân:

- Thờng tại:

- Đáp ứng:

Lưu ý: Phẩm vị tần là bắt đầu được ban cung điện riêng, có quyền nuôi con, được gọi nương nương.

Còn quý nhân, thờng tại, đáp ứng chưa có cung điện riêng do mình làm chủ điện, chỉ được là tiểu chủ, không có quyền nuôi con.

- Trạch đấu: Là các phụ nữ tranh giành đấu đá trong nhà.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 3: Vạn dặm giang sơn (3)

Sở Hạ Nghi kéo theo một tốp người hầu đi dạo hoa viên. Đang là mùa xuân, tram hoa khoe sắc, trong không khí thoang thoang một hương hoa dịu dàng.

Cô chọn một cái đình nhỏ dửng chân. Đối diện đình là một hồ nước trong xanh, chính là nơi lát nữa Ánh Ánh sẽ diễn cung đấu với An phi.

Nữ chính cùng người khác đấu đá, chuyện hay như vậy, sao cô có thể bỏ qua?

Trà bánh được cung nữ bê lên đầy đủ đặt trên bàn, Sở Hạ Nghi lúi từ trong không gian ra một chiếc quạt màu trắng thêu cảnh đào trang nhã phe phẩy làm mát.

“Hàng vương gia.” Cô gọi một tiếng, người đang đi phía trước lập tức dừng lại.

Đây là con trai của Dung thái phi, là một phi tần từng đắc sủng một thời của Tiên đế, năm xưa tranh đoạt quyền vị, hắn ta giữ vị trí trung lập, cho đến khi nam chính được sắc phong đến nay, vẫn luôn yên tĩnh làm một Hàng vương gia quyền cao chức trọng.

Nhưng cũng chính người này, vì sự nghiệp của nữ chính, ngụy tạo chứng cứ nói Vân gia tạo phản, là người gián tiếp đẩy nguyên chủ vào kết cục bi kịch.

Hàng vương gia quay đầu. Lúc này Sở Hạ Nghi mới có thể quan sát kỹ dung mạo của hắn. Làn da màu đồng khỏe khoắn, vì là nam phụ nên ngũ quan hắn rất tinh tế cùng với đôi mắt nâu trầm hút hồn người đối diện. Trên người hắn mặc triều phục màu lam thâm đan xen với sắc đen càng tôn lên dáng người cao lớn cùng khí chất bất phàm.

“Vân hoàng quý phi.” Trước ánh mắt dò xét của cô, hắn vẫn nghiêm trang đáp lại: “Không biết hoàng quý phi gọi ta có chuyện gì?”

“Vào cung thăm Dung thái phi sao?” Cô điềm nhiên hỏi.

“Vâng, vừa đi thăm về.” Hắn đáp, thái độ không thiếu tôn trọng nhưng cũng chỉ có hai ba phần cung kính.

“Sức khỏe thái phi thế nào?”

“Tạ hoàng quý phi quan tâm, mẫu phi rất khỏe.” Hắn đáp, ngừng một chút rồi lại nói: “Thần cáo lui.”

Sở Hạ Nghi phát tay áo ra hiệu cho hắn lui, khỏe mắt cô lơ đãng như có như không liếc về một góc.

Hàng vương gia xoay người, mới đi vài bước liền gặp Hoàng thượng đang ngồi trên loan giá.

Sở Hạ Nghi thu lại quạt trong tay, đi xuống bên dưới: “Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.”

Đồng thanh với cô không chỉ có dàn nô tỳ thái giám đứng sau, còn có cả Diên quý nhân và An phi không biết từ đâu mọc lên.

“Đứng dậy cả đi.” Thương Trần đi xuống khỏi loan giá nói.

“Tạ Hoàng thượng.”

“Hoàng thượng...” Sở Hạ Nghi nhìn nam chính, cất lời: “Thần thiếp cảm thấy trong người không khỏe, xin phép về cung trước.”

“Có cần gọi thái y không?” Thương Trần quan tâm hỏi. Thời điểm này, nguyên chủ vẫn là đắc sủng hậu cung.

Sở Hạ Nghi lắc đầu nhẹ nhàng từ chối.

Lúc cô dẫn theo dàn người hầu quay đi, Hệ thống đột ngột online: “Không nghĩ tới cô đóng rất đạt.”

“Chút chuyện nhỏ.” Cô không hề khách khí mà đáp lại.

“Phát nhiệm vụ phụ 1: Mẫu nghi thiên hạ.” Hệ thống phát nhiệm vụ, sau đó liền tiến hành giải thích cho cô nhiệm vụ phụ là cái gì.

Đến lúc giải thích xong, Sở Hạ Nghi đã về tới Vân Minh Cung.

“Ký chủ, cô có gì muốn hỏi không?”

“Không.” Cái đám nhiệm vụ phụ đó, cô không phải chưa từng đọc tiểu thuyết xuyên nhanh bao giờ, vô cùng hiểu những cái khái niệm nhiệm vụ các thứ gì đấy.

Hệ thống: “@@” Vậy này giờ nó mỗi mồm giải thích có tác dụng gì? Khát khô cả cổ, cần uống nước?”

“Người mà cũng khát sao?” Thanh âm ký chủ nó vang lên, có chút mỉa mai châm chọc.

Hệ thống đang muốn đòi co lập tức nhớ tới mình vừa nói lộn thật, đành ngậm ngùi chịu thua.

Sở Hạ Nghi vẫn chưa dừng dũa kích: “Không những vớ phải một cái Hệ thống tùy tiện, lại còn ngu ngốc hết thuốc chữa!”

Hệ thống: “...” Ký chủ, rồi cô sẽ biết tay tôi!

Người có tay từ khi nào vậy? Đúng là hết thuốc chữa thật.

Ký chủ, cô cứ chờ đi, thù này bản Hệ thống nhớ kỹ.

Hệ thống lại im lặng offline.

oOo

Theo cốt truyện, An phi và Diên quý nhân gây chiến, Thương Trần đi tới bệnh vực Diên quý nhân, An phi bị phạt bổng lộc một năm.

Nhưng hôm qua Sở Hạ Nghi đi tới, đã khiến cho Thương Trần gặp hai người họ trước khi bọn họ gây chiến. Hai người phụ nữ này sẽ không dám giờ trò gì trước mặt Hoàng thượng cả.

Và đúng là như vậy, nhưng bù lại, hôm nay Hoàng thượng ban thánh chỉ, sắc phong Diên quý nhân thành Diên tần, ban làm chủ vị Thượng Hiên cung.

Sở Hạ Nghi nghiêng rằng, cái này chắc chắn là do con hàng Hệ thống giả kia thêm vào.

Con hàng Hệ thống giả vênh vào: “Rồi sao? Cô có thể làm gì tôi?”

Nghi hoàng quý phi hừ lạnh: “Đề xem.”

Xem thì xem, nó sợ gì một ký chủ chứ!

Hừ, chưa biết đâu cung!

Đại diện Vân Minh Cung.

“Tỷ tỷ, Diên tần... tỷ nói xem có nên làm chút trò gì đó không?” Người nói chính là Dương tần.

Vân Minh Cung rộng lớn không phải chỉ có mình nguyên chủ ở, Dương tần cũng ở tại đây. Tuy đáng ra chiếu theo phẩm vị của nàng ta thì có thể có cung riêng của mình, nhưng vì không được Hoàng thượng để ý, gia thế cũng bình thường, không có con cái nên cho dù có phẩm vị Tần cũng vẫn ở trong Vân Minh Cung này.

Sở Hạ Nghi mặc bộ y phục hồng cánh sen, tóc vấn lên cài trâm ngọc, điểm thủy hình hoa cài trên mái tóc, còn có bộ điều hồng nhạt đong đưa nhẹ nhàng. Trong tay cô mân mê chiếc vòng ngọc màu huyết: “Người có kẻ sách gì?”

“Tần thiếp...” Dương tần vội vàng nói.

Sở Hạ Nghi ngồi nghe, nhìn qua thì tưởng nghe rất chăm chú, nhưng kỳ thực là chẳng hề nhập tâm một chút nào.

Đợi cho đến khi Dương tần nói xong, Sở Hạ Nghi cách cách ngón tay gõ vào tay vịn vài tiếng, lười biếng đứng dậy cất giọng: “Dương tần, bôn cung không muốn chứa chấp người nữa.”

“Nương nương?” Dương tần nghe vậy giật thót mình ngẩng đầu lên.

Nàng ta nhìn thấy người đang đứng trước ghế kia khẽ mỉm cười, nhưng nụ cười đó không hề có chút ấm áp nào. Cùng với giọng nói bình thản vừa nãy, Dương tần bỗng có cảm giác xa lạ, dường như đây không phải Vân hoàng quý phi mà nàng ta vẫn biết.

Nhưng tỉ mỉ nhìn lại lần nữa, thì người trước mặt vẫn như vậy, chỉ là vì khí chất đã khác xưa mà thôi.

Vân hoàng quý phi khi xưa, khí chất trên người đầy vẻ cao cao tại thượng. Còn bây giờ, Vân hoàng quý phi vẫn như vậy, nhưng nhiều thêm một thứ ung dung bình thản.

“A Chi, đi thôi.” Sở Hạ Nghi dưới ánh mắt băng hoàng của Dương tần, vươn tay tựa vào A Chi bên cạnh.

“Nương nương, nương nương...” Dương tần sực tỉnh, hoảng hốt tiến lên vài bước nắm lấy vạt váy của cô, gương mặt đầm lệ: “Nương nương, thần thiếp không biết mình làm sai chuyện gì, nương nương, đừng vậy...”

Sở Hạ Nghi tiếp tục mỉm cười, nhưng nụ cười vẫn như cũ, chưa hề đạt tới khóe mắt. Cô đưa chân đẩy nhẹ tay Dương tần ra khỏi bộ váy: “Dương tần, người có tâm tư không đúng.” Nói xong liền đi vào bên trong, đằng sau vẫn còn tiếng Dương tần gọi thảm thiết: “Nương nương, nương nương...”

Dương tần quả thực có tâm tư không đúng.

Ban đầu nàng ta là Dương quý nhân, có thể leo đến vị trí Dương tần như hôm nay, là hơn một năm trước lợi dụng nguyên chủ. Nguyên chủ cũng biết, nhưng vẫn nể tình nàng ta là người mình nên mới không nói.

Nhưng cũng không chỉ có vậy, Dương tần từ trước tới nay, vẫn luôn một lòng muốn lợi dụng nguyên chủ. Nữ chính đi lên như điều gặp gió, Dương tần bắt tay với nữ chính, hãm hại nguyên chủ mấy lần. Đến tận khi nguyên chủ bị giáng xuống làm đáp ứng, giam vào lãnh cung, Dương tần cũng chính là kẻ đề ra chủ ý đưa nguyên chủ đi sung quân.

Trả thù thay nguyên chủ, trước tiên là phải tính toán với kẻ vong ân phụ nghĩa này đã.

A Chi không hề hỏi nhiều. Đối với nàng, nương nương nói Dương tần tâm tư không đúng, thì chính là Dương tần tâm tư không đúng, một chút cũng không hỏi han thắc mắc chuyện này, chỉ hỏi cô muốn xử lý như thế nào?

“Nói với Hoàng thượng, Dương tần thường ngày rất phiền phức, luôn quấy nhiễu bốn cung nghỉ ngơi, bảo Hoàng thượng đem cô ta chuyển ra chỗ khác đi.” Sở Hạ Nghi suy nghĩ chốc lát rồi nói.

“Vâng, nương nương.”

Cứ thế, Hoàng thượng ban chiếu chỉ, Dương tần đức hạnh không tốt, cất bồng lộc năm năm, chuyển tới Lung Mị Cung.

Lung Mị Cung là Lâm quý phi làm chủ. Trước đây Lâm quý phi cùng nguyên chủ giành vị trí Hoàng quý phi này, hai người đấu đá nhau không ít, Lâm quý phi rất hận nguyên chủ.

Lần này Dương tần lại chuyển tới Lung Mị Cung, Lâm quý phi có thể tha cho con chó đã từng đi theo hầu nguyên chủ này sao? Không giày vò đã là may lắm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 4: Vạn dặm giang sơn (4)

“Nương nương, tối nay Hoàng thượng sẽ bãi giá tới đây.” Sở Hạ Nghi đang định cho người truyền bữa tối lên, A Chi từ bên ngoài đi vào báo tin.

“Vậy chuẩn bị đi.”

“Vâng, nương nương.”

Sở Hạ Nghi gõ gõ tay trên mặt bàn gỗ. Trước đây Thương Trần tới Vân Minh Cung thường xuyên thì cũng không sao cả, nhưng giờ nữ chính xuất hiện rồi, nam chính vẫn tới đây thường xuyên thì lại có chút vấn đề.

Hệ thống: “Ký chủ, nam chính nhà người ta chỉ là đơn thuần tới đây thôi, cô nghĩ nhiều rồi.”

“Hừ, người thì biết gì. Cuộc sống này âm mưu khắp nơi phải biết cẩn thận, Hệ thống giả như người sao có thể hiểu nổi.” Sở Hạ Nghi hừ lạnh đáp trả.

Hệ thống lần nữa nghe thấy mấy chữ “Hệ thống giả” kia nhìn không được giãy nảy lên: “Ký chủ, tôi thực sự không phải Hệ thống giả.”

“Không phải thì thôi, ta cũng chỉ tiện mồm nói thế, người không phải thì cứ coi như ta chưa nói gì là được rồi. Hệ thống giả à, sân si cũng có mức thôi chứ.”

Hệ thống: “...” Ký chủ, không biết ai mới là người sân si đâu!

Bực mình!

Đã vậy thì ta thêm luôn tình tiết âm mưu cho ký chủ, hừ!!!

Loan giá dừng lại bên ngoài cửa Vân Minh Cung, giọng thái giám the thé nhưng lại rất rõ vọng tới tận bên trong: “Hoàng thượng giá đáo.”

“Cung nghênh Hoàng thượng.” Theo từng bước đi của Thương Trần, hai hàng người hầu quỳ gối hành lễ.

Sở Hạ Nghi không ra bên ngoài. Khi Thương Trần đi vào cửa mới thấy cô đang ngồi trước bàn trang điểm, ánh nến lung linh hắt lên mặt, khiến cho nhan sắc cô có phần mờ ảo ma mị.

“Ra ngoài đi.” Thương Trần hạ lệnh.

Sở Hạ Nghi bỗng ần ần cảm thấy không đúng. Cô quay đầu.

Chết mẹ!

Con hàng Hệ thống giả kia lại giở trò!

Dương công công đi vào, trên tay bê một đĩa điểm tâm bánh nướng kèm theo một ly rượu.

Sở Hạ Nghi nhớ rõ, con mẹ nó cái cảnh này rõ ràng là lúc sau khi Hằng vương gia vu cho Vân gia tội tạo phản, Hoàng thượng đến thăm nguyên chủ, muốn đầu độc chết nguyên chủ.

Nhưng bị nguyên chủ hắt đổ, nói rằng lần trước trong hành cung mình đã từng cứu Hoàng thượng một mạng. Nam chính nghĩ lại, cuối cùng mới không bắt ép nguyên chủ tự sát nữa, chỉ giáng nguyên chủ xuống làm đáp ứng.

Giờ đến hành cung còn chưa tới, Hoàng thượng bị ám sát còn chưa tới, nữ chính còn chưa trở thành Diên quý phi, con mẹ nó đâu ra tình tiết này?

Đm hệ thống!

Bỏn cô nương sẽ tính sổ với ngươi!

Chờ đi!

“Nương nương, nô tài xin đưa tiễn nương nương một đoạn.” Dương công công bê khay tới, cúi đầu nâng khay nói.

Sở Hạ Nghi nâng y phục đứng dậy, nở nụ cười nhạt. Cô đem tay nâng lên chén rượu độc trong khay, khẽ lắc lắc.

“Hoàng thượng, bao nhiêu năm...”

Nói chưa hết câu, lông mày lá liễu chợt nhướn lên, trong mắt hiện lên sát khí, Sở Hạ Nghi một tay đem giữ chặt vai Dương công công, tay kia cầm chén rượu độc đồ thẳng vào miệng hắn ta.

Dương công công tròn mắt, khay đang bê rơi xuống đất.

Sở Hạ Nghi lấy một miếng bánh trước khi kịp rơi, sau đó xông thẳng tới chỗ nam chính Thương Trần.

Từ trên trần nhà, ám vệ nhảy xuống bảo vệ quanh thân của Thương Trần.

Kiểm Trường Minh hiện ra trong tay Sở Hạ Nghi, cô một kiếm đâm thẳng vào ngực tên ám vệ.

Tiếp đó là một màn quần nhau với bọn ám vệ. Thân là nam chính, Thương Trần tất phải có khí chất của riêng mình nên không hề chạy, âm trầm đứng xem.

Vạt váy trắng của Sở Hạ Nghi tung bay cùng với mái tóc đen tuyền. Rõ ràng là cô đang cầm kiếm giết người, nhưng lại giống như múa kiếm vậy, đôi tay nhìn thì mềm mại nhưng kỳ thực chỉ có đám ám vệ mới biết, chính đôi tay mềm mại đây một khi đem kiếm đánh xuống người bọn họ lại đau tới thấu xương, cả người tê dại vô lực.

Hệ thống chứng kiến từ đầu đến cuối, thật sự không thể không cảm khái, cái này không khác mấy cái múa kiếm trong phim là bao, thậm chí nhìn còn đầy vẻ chân thực và đẹp hơn phim ảnh gấp mấy lần.

“Người đâu!!!” Cho tới khi ám vệ tất thấy đều ngã xuống sàn nhà, Thương Trần mới phản ứng lại, lớn tiếng hô. Thị vệ từ bên ngoài ngay tức khắc tràn vào, nhưng cũng chính trong tức khắc đấy, Sở Hạ Nghi đem kiếm Trường Minh chĩa thẳng vào cổ Thương Trần.

Hàn khí lạnh lẽo toát ra từ cây kiếm trên cổ khiến Thương Trần rùng mình ớn lạnh. Hắn chậm chậm quay đầu, nhìn ánh nến hắt lên gương mặt tinh xảo kia.

Mái tóc dài rủ xuống tận thắt lưng, trên người cô mặc chiếc váy trắng thuần, gương mặt càng thêm sắc sảo với đôi môi đỏ, cả người toát ra khí tức âm u lạnh lẽo nhưng cũng đầy uy nghi cao ngạo.

“Vân Kỳ Ninh, ngươi muốn làm gì?” Thương Trần cố xua đi cảm giác ớn lạnh, trầm giọng hỏi. Lúc này trong phòng đã tụ tập rất nhiều thị vệ, ngay bên ngoài kia cũng có người giương sẵn cung tên.

“Ta muốn làm gì không phải ngươi rõ nhất sao?” Sở Hạ Nghi cợt nhả cất tiếng, “Bắn đi. Các ngươi cứ bắn thoải mái, để xem tên các ngươi nhanh hơn hay kiếm của ta nhanh hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 5: Vạn dặm giang sơn (5)

“Thả Hoàng thượng ra.” Đám thị vệ hét lên. Nhưng chúng cũng không ngờ Sở Hạ Nghi thật sự buông kiếm xuống, thả người thật. Chỉ trong một vài giây

chúng thần ngớ người, cô đã kịp nhét một viên hình dáng tròn như kẹo vào miệng hắn, dung bạo lực ép Thương Trần nuốt xuống.

Viên kẹo này, dung ngón chân nghĩ cũng biết là có độc. Sở Hạ Nghi thông thả nói: “Các người tốt nhất đừng manh động.” Dứt lời liền xoay lưng.

Vài tên thị vệ liếc nhìn nhau, trong khoảnh khắc cô xoay người, đồng loạt xông vào người cô.

Sở Hạ Nghi né tránh, tiện tay nhặt đại một cây kiếm của ám vệ nằm bên dưới, lao tới choảng nhau với thị vệ. Nhất loạt, một đám thị vệ từ bên ngoài xông vào, một tốp trong đó bảo hộ Thương Trần rời đi. Đội hắn ta ra ngoài rồi, mũi tên từ mọi phía, lấy Sở Hạ Nghi làm trung tâm, đều đồng loạt bắn vào người cô.

Mẹ kiếp!

Tại sao lại bao vây bản cô nương chứ?

Một đám các người vây vào một cô nương yếu đuối như ta, có biết xấu hổ không vậy?

Hệ thống: “...” Cô uy hiếp Hoàng thượng nhà người ta, người ta không bao vây cô thì bao vây ai? Mà hắn là “yếu đuối” quá cơ!

“Dừng lại.” Sở Hạ Nghi cao giọng quát, nhưng hiển nhiên là không ai dừng lại.

Mẹ kiếp! Cô mời tay lắm rồi!

Sở Hạ Nghi mím môi, hít một hơi thật sâu, bỗng buông kiếm, chấp hai tay, nhắm mắt lại.

Dưới chân cô bỗng hiện ra một trận đồ tròn tỏa ánh sáng vàng kim. Từng đường hoa văn uốn lượn hiện lên.

Lúc này, tất cả đao kiếm mũi tên khi bắn vào Sở Hạ Nghi đều bị bắn ngược lại. Tất cả thị vệ chứng kiến đều vô cùng sửng sốt.

“Yêu nữ... yêu nữ...” Tiếng hét vang vọng lên. Con người luôn sợ hãi trước những thứ thần bí, thời đại nào cũng có những câu chuyện ma quỷ. Người hiện đại còn đang sợ hãi chứ đừng nói tới người sinh sống ở cổ đại.

Hoa văn từ dưới đất mọc lên, bao quanh người Sở Hạ Nghi đang niệm chú bên trong tạo thành một lớp kính màu vàng nhạt. Trong khoảnh khắc khi cô mở mắt ra, lớp kính vang lên tiếng kêu răng rắc, rồi vỡ ra thành từng mảnh, nhanh chóng phi thẳng đến chỗ đám thị vệ đang chạy tán loạn kia.

“Ký chủ...” Hệ thống sửng sốt. Nó không ngờ cô lại có năng lực này...

Năng lực dung hợp.

Sở Hạ Nghi sở hữu giá trị võ thuật mạnh mẽ, chiêu thức của cô hoàn toàn khiến người ta không đoán được, không phải hoàn toàn vì cô tới từ thế giới khác.

Mà là vì cô có năng lực dung hợp.

Dung hợp các chiêu thức lại với nhau, lấy ưu cái này bù khuyết cái kia, tạo thành những chiêu thức hoàn mỹ.

Giống như là trận đồ ban nãy.

Trận đồ dưới chân cô là từ thế giới đầu tiên, nó có tác dụng bảo vệ khỏi tấn công.

Còn hoa văn mọc lên tạo thành lớp kính rồi tấn công thị vệ đó, là từ vị diện thứ hai, dị năng khi đó của cô là hệ hỏa cùng với hệ thủy.

Từ từ đã...

Hoa văn mọc lên là hệ mộc.

Mà cô chỉ có hệ hỏa cùng với hệ thủy?

Ký chủ, cô làm kiểu gì vậy?

“Trong lần bị đám zombie vây công, tình cờ bị một con cắn vào chân nên có thêm hệ mộc và hệ thổ. Vì nó cắn chưa sâu nên quá trình thức tỉnh dị năng hơi dài.” Sở Hạ Nghi bỗng có tâm tình tốt giải thích cho Hệ thống.

Cô kéo lê kiếm Trường Minh bước ra khỏi phòng. Máu của thị vệ cùng với ám vệ dính lên đôi hài, lại có thêm một vài giọt máu như mẩu đơn nỏ lộ hiện lên bộ y phục trắng toát.

Bên ngoài Vân Minh Cung chất đầy cái xác. Nhưng ngay trước cửa cung, Thương Trần đem theo hơn trăm thị vệ đứng đông nghịt. Trong mắt họ đều là vẻ kinh sợ.

Đèn treo gần như khắp nơi trong Vân Minh Cung. Tuy chỉ là ánh sáng từ nến nhưng số lượng rất nhiều, cũng coi như là sáng.

Bây giờ chỉ mới là nửa đêm, là thời điểm bầu trời âm u tối nhất. Sở Hạ Nghi một thân váy trắng váy máu kéo theo thanh kiếm sáng loáng, hình ảnh này vô cùng quý dị, thật sự giống như ma hiện hồn lên. Nếu có người yếu bóng vía ở đây, phỏng chừng có lẽ sẽ đột quỵ không chừng.

“Hoan nghênh các người tới âm phủ.” Dĩ nhiên cô cũng biết hình ảnh này vô cùng quý dị, rất vui vẻ nhếch miệng một cái, giọng nói lạnh lẽo vang lên trong màn đêm yên tĩnh.

Không ai phản ứng lại.

“Hoàng thượng, tốt nhất đừng động vào Vân gia.” Sở Hạ Nghi nhẹ nhàng nói. Tiếp đó đưa tay chỉ lên bầu trời tối đen như mực nhẹ nhàng khua mấy vòng, miệng mấp máy khẽ đọc chú ngữ.

Một đám mây từ bầu trời hạ xuống.

Giống như là ở vị diện đầu tiên, Sở Hạ Nghi thông thả bước lên đám mây, ly khai khỏi Vân Minh Cung trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người.

Sở Hạ Nghi theo trí nhớ của nguyên chủ, điều khiển đám mây ra khỏi hoàng cung, đáp xuống một cánh rừng. Cô tựa vào một gốc cây mà nghỉ. Lúc này cả người cô mệt mỏi, uể oải rã rời, đầu vầng mắt hoa, lồng ngực bức bối khó chịu.

Đây là lực lượng phản phệ, là cái giá cô phải trả.

Cho dù đây chỉ là thế giới giả thuyết do tác giả vẽ ra, nhưng đã là thế giới thì vẫn luôn có những quy tắc riêng. Cô đem chiêu thức từ nơi khác thi triển tại đây, tất bị một ít lực lượng phản phệ lại. Tùy theo từng chiêu thức sức ảnh hưởng của nó mà sẽ có lực lượng phản phệ khác nhau.

Thứ lực lượng phản phệ này rất đáng ghét. Nó khiến cả người cô dường như vô lực, không những thế lồng ngực như bị thứ gì đó dồn nén đè ép, nhưng lại không có cách nào đẩy nó ra ngoài, chỉ có thể chịu đựng sự khó chịu bức bối này.

Chưa kể, bạn sử dụng chiêu thức dung hợp lại kia bao nhiêu thời gian thì thứ lực lượng phản phệ sẽ hành bạn gấp hai lần thời gian ấy.

Đây không phải lần đầu Sở Hạ Nghi bị phản phệ nhưng cô vẫn vô cùng khó chịu. Cho dù lúc này muốn ngủ cũng chẳng thể nào ngủ nổi cả. Hít thuốc mê, uống thuốc ngủ thì lại càng không được vì thành phần nào trong đó sẽ càng góp phần khiến người ta khó chịu hơn. Lúc xưa lần đầu bị nó phản phệ, cô đem thuốc ngủ uống vào, cuối cùng bị nó hành gần chết.

Hệ thống: “...” Tuy rằng khó chịu như vậy, nhưng năng lực dung hợp đó vẫn là một năng lực nghịch thiên.

Ký chủ, cô thật trâu bò.

“Ký chủ, tôi muốn ôm đùi cô.” Hệ thống lên tiếng.

Sở Hạ Nghi dù đang rất khó chịu, vẫn không ngại đáp lời: “Đùi ta là thứ Hệ thống giả như người có thể tùy tiện ôm sao? Mơ đi! Mà có mơ cũng đừng hòng.”

Hệ thống: “...” Nó vẫn không hiểu sao mỗi lần bày tỏ ý nghĩ với ký chủ, đều bị cô phủ phàng đáp trả. Ký chủ, tôi cảm giác cô rất có ác cảm đối với tôi.

“Người bắt ta đi làm mấy nhiệm vụ quái quỷ, ta có thể không có ác cảm sao?” Sở Hạ Nghi nhẹ nhàng đáp.

Hệ thống thế nhưng lại không đòi co nữa, tắt tín hiệu offline.

Hệ thống tắt tín hiệu để hồi tưởng lại chuyện cũ.

Khi đó cô đang đứng trên đỉnh núi cao, từ trên nhìn xuống sâu hun hút, nhưng cô lại nhảy xuống đó.

Chỉ trong vài giây trước khi cô rơi xuống đất đá để rồi tan xương nát thịt, nó đem cô vào trong Hệ thống, cưỡng ép cô làm ký chủ của mình.

Nó có thể nhập được vào người cô mà không chút tổn thất cho cả cô lẫn nó, là vì thời điểm đó tâm tình của cô ở trạng thái yếu đuối nhất. Chỉ khi tâm tình con người ở trạng thái yếu đuối, nó mới có thể đi vào mà không gây chút tổn hại nào cho ký chủ được.

Nó vẫn luôn tò mò, tại sao một người như cô, lại đứng từ trên vách núi nhảy xuống tự sát?

Hệ thống, mi không biết!

Có những nỗi đau, khiến con người ta đau tới nghẹt thở. Đau tới mức như tan vỡ cả trái tim, tới điên người, tới chết lặng, tới không thể tin nổi, tới rồ tới dại.

Mà ký chủ của nó, lại từng ném trái nỗi đau như thế. Cùng với cả đó là nỗi tuyệt vọng và sự thù hận ngút trời.

Tuyệt vọng đến cùng cực, đến không biết tuyệt vọng là gì, đến không biết mình đang tuyệt vọng vì cái gì.

Đó là sự tuyệt vọng khủng khiếp nhất, cũng là tuyệt vọng chân chính.

Mà ký chủ của nó từng trải qua nỗi tuyệt vọng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 6: Vạn dặm giang sơn (6)

Trời tờ mờ sáng, Sở Hạ Nghi trốn qua tầng tầng lớp lớp thị vệ đã được tăng cường, thành công đột nhập trở lại vào Vân Minh Cung.

Khi đặt chân đến Vân Minh Cung này, Sở Hạ Nghi bỗng muốn chửi một tiếng.

Mẹ nó!

Ai có thể nói cho cô biết rằng, tại sao xác chết vẫn còn nằm ở đây chứ?

Không phải theo kịch bản bình thường, là xác chết đã được dọn, nhưng không khí vẫn phảng phất âm khí lạnh lẽo, vừa lúc đó có một cơn gió thổi qua, hàng cây lay động, trong không khí sẽ còn vương lại chút mùi máu tanh. Tiếp đó cô sẽ có chút ớn lạnh rùng mình, rồi một tên nào đó như quý bất thành linh xuất hiện sau lưng cô, đem cô đánh ngất sao?

Hệ thống: "...Ký chủ, cô đừng hoang tưởng."

Sở Hạ Nghi không thèm để ý đến nó. Hôm qua cô nói nó lại dám không để ý tới cô, đừng hòng cô để ý tới nó nhé!

Thử đoán xem, Sở Hạ Nghi quay lại Vân Minh Cung làm gì?

Hệ thống nghĩ không ra, nhưng nó nghĩ phải có lý do gì hay lắm.

Ai ngờ...

Khi vào đến phòng ngủ, Sở Hạ Nghi hít một hơi sâu, sau đó nhanh như gió đem toàn bộ tủ đồ thu vào trong không gian.

Cô cứ lần lượt chạm tay rồi lại lật tay, thêm một tủ gỗ nữa được đưa vào trong không gian.

Cô không có thời gian lục từng đồ trang sức mà đem vào không gian nga~ Nên cứ thế vứt vào trong không gian thôi, có gì đó sau này khi xuyên tới thời hiện đại, tùy tiện đem một vật phẩm nào trong đó ra là có thể giàu rồi.

Làm giàu không khó!

Sở Hạ Nghi vui vẻ thu gần như hết mọi đồ đạc trong phòng vào không gian của mình, Hệ thống một bên cạnh lời: "Ký chủ, cô không quan tâm Vân gia sao? Nguyên vọng nguyên chủ là bảo vệ Vân gia!"

"Vậy hả? Ta quên." Sở Hạ Nghi đang hưng phấn thu đồ, thờ ơ đáp.

Hệ thống ảo não, ký chủ, lần này cô lại định không làm nhiệm vụ nữa sao?

Sở Hạ Nghi nghĩ nghĩ, cô có nên làm chức trách của mình không nhỉ? Nếu bình thường bảo vệ thì cũng dễ, nhưng tối qua cô đã đại náo khiến tình hình náo loạn cả lên, Hoàng thượng có thể bỏ qua cho Vân gia sao?

Giờ muốn bảo vệ Vân gia, chẳng nhẽ mình đi tạo phản?

Rất phiền a~~~

Tạo phản xong còn phải trấn áp bọn quần thần...

Tạo phản còn phải tìm một lý do hợp lý cho quần chúng nhân dân...

Tóm lại là vô cùng nhiều vấn đề phải nghĩ, vô cùng phiền phức.

Kệ đi, nhiệm vụ này không làm nữa, cũng không sao cả.

Hệ thống: ">.<" Ký chủ, cầu xin cô đừng tùy hứng như vậy nữa, hãy nghiêm túc làm nhiệm vụ đi.

Sở Hạ Nghi nhìn đồ mình thu vào không gian càng lúc càng nhiều, nhin không được cười hắc hắc hắc.

Ta giàu rồi!

Giàu rồi a!

Hệ thống trầm mặc nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn không đành lòng cam tâm mặc kệ ký chủ nhà mình bỏ bê nhiệm vụ, hết lòng khuyên nhủ: "Ký chủ cô tài năng kiệt xuất, tạo phản xong thì thiếu gì, còn lại cứ vứt cho Vân gia thôi, sau đó cô đem hết của cải quốc khố hoàng cung đi ngao du khắp thiên hạ, sống vui sướng một đời người a~"

Sở Hạ Nghi vốn định bỏ ngoài tai, nhưng nghe xong câu này bỗng nhiên dừng lại.

Hệ thống vui mừng, ký chủ, cô nghĩ thông rồi?

Nhưng sự thật là:

Ký chủ nhà nó vỗ tay một cái, miệng lẩm bẩm: "Đúng rồi a, sao ta có thể bỏ quên quốc khố chứ."

Hệ thống: "...". Nó offline thôi, thật sự không thể nói gì thêm nữa với ký chủ nhà mình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 7: Vạn dặm giang sơn (7)

Sở Hạ Nghi muốn đi đột nhập vào quốc khố ăn trộm, cuối cùng nhớ ra bản thân mình không biết quốc khố nằm ở đâu!

Cô cũng không trở lại Vân Minh Cung nữa, đi ra khỏi hoàng cung, mua một con ngựa, đi loanh quanh trong kinh thành.

Kinh thành phồn hoa, phủ đệ nhà quan viên đều ở chỗ này, nếu đi trộm sẽ có một món lớn!

Nhưng cô cũng không biết phủ đệ quan viên ở chỗ nào, mà bản thân lại rất lười hỏi người khác.

Thôi vậy, đi dạo thôi.

Sở Hạ Nghi đi dạo loanh quanh thành tới hết sáng, buổi trưa dùng bữa tại Thiên Nguyệt lâu.

Thiên Nguyệt lâu là lâu nổi tiếng bậc nhất kinh thành. Không gian bên trong rộng rãi, đằng sau lại là một con sông nước xanh biếc, liễu bên sông rủ in bóng xuống mặt hồ tạo nên một khung cảnh thanh nhã.

Gian tầng dưới là dành cho khách có tiền bình thường, trang hoàng lộng lẫy. Gian tầng trên là dành cho quý tộc, trang trí theo một kiểu cung đình cổ kính với gam màu nâu trầm.

Sở Hạ Nghi không lên tầng trên, ngồi ở bên dưới tầng này còn có thể hóng nhiều chuyện thiên hạ. Ngồi gian trên chỉ có xem mấy tiểu thư công tử quý tộc khoe khoang bản thân mình, nói móc nói mỉa nhau mà thôi.

Đồ ăn nhanh chóng được dọn lên, Sở Hạ Nghi chậm rãi ăn, tai nghe được rất nhiều việc.

Trời trưa nắng khá gắt, cô rời khỏi Thiên Nguyệt lâu, đem tay che lại mặt mình, cuối cùng hạ quyết định.

Vân gia bảo vệ nguyên chủ bao nhiêu năm, nguyên chủ leo lên được vị trí Vân hoàng quý phi hoàn toàn là nhờ công nhệ ca ca đem quân đánh thắng Lương quốc, phụ thân năm ngoái có công lao trị thủy cho vùng phía tây nam, cùng với không ít sự liên hôn của các tỷ muội gả cho vương tôn quý tộc, khiến Vân gia càng ngày càng thêm lớn mạnh, vì vậy từ khi nguyên chủ vào cung, tấn phong rất nhanh.

Cô cũng không thể mặc kệ Vân gia, đã xuyên vào Vân Kỳ Ninh, cũng đã tiếp nhận làm nhiệm vụ, cho dù có thể tùy hứng nhưng cũng không thể mặc kệ tình nghĩa, dù rằng về cả tình cả nghĩa thì đều là của nguyên chủ chứ không phải cô.

Aizza, đành vậy.

Bản cô nương coi như tự chuốc phiền phức vào người.

Hệ thống khi biết Sở Hạ Nghi có ý định làm nhiệm vụ, vui mừng không tả xiết. Cuối cùng cô cũng làm nhiệm vụ.

Nhưng khi nó biết cô định làm nhiệm vụ như nào, không khỏi có chút cạ lời, nhưng cũng không thể phủ nhận cách làm được.

Bốn tháng sau, Thiên Yên quốc gặp nạn.

Thiên hạ rộng lớn phân chia thành năm quốc: An Như quốc, Hạ Minh quốc, Lương Thu quốc, La Vi quốc, Thiên Yên quốc.

Trong năm quốc, Thiên Yên quốc có thực lực mạnh nhất, Hoàng Thượng chính là Thương Trần.

Nhưng giờ đây, bốn quốc còn lại bỗng liên minh xuất quân đánh Thiên Yên quốc.

Mà khi được âm vệ bí mật báo tin, Thương Trần sửng ngờ. Người đứng ra khiến bốn quốc liên minh lại với nhau, chính là Vân hoàng quý phi đã biệt tam biệt tích suốt bốn tháng trời của hắn.

Suốt bốn tháng này, hắn ban chỉ cấm túc Vân Kỳ Ninh trong Vân Minh Cung, không cho ai vào thăm nên cũng không kẻ nào biết được cô ta thực ra đã mất tích. Cũng trong bốn tháng, hắn ít nhiều đã thu lại một chút quyền lực từ Vân gia. Vân gia đệ nhất kinh thành, trong tay nắm nhiều quyền lực, không thể một lúc thu lại được hết, chưa kể không ít tiểu thư Vân gia liên hôn với các gia tộc lớn khác, tạo thành một thế cục rối rắm, hắn đã rất vất vả và mới có thể thu lại chút quyền lực ít ỏi.

Nhưng khi hắn còn chưa kịp ra tay tiếp, thì đã nhận được hung tin bốn nước liên minh đánh vào Thiên Yên quốc này rồi.

Trước khi có tình đề lộ tin tức đề âm vệ báo cho Thương Trần, Sở Hạ Nghi đã sai người gửi tin về cho Vân gia. Vân gia cũng đã tự sắp xếp bố trí rất ổn thỏa.

Liên minh bốn nước bất ngờ đánh vào, Vân gia từng người đều đem binh phù giao lên, tỏ lòng trung thành với Hoàng thượng bệ hạ.

Nhìn thì có vẻ rất tốt, nhưng thực sự thì sao?

Thương Trần tuy trong tay nắm giữ binh phù, nhưng liên minh cứ như vậy đường đột đánh vào, mà truyền tin từ biên ải vào đến kinh thành, nhanh nhất cũng phải hơn ba ngày. Cho dù hắn ngự giá thân chinh, nhưng vì không chỉ có một nước, một khi hắn ngự giá thân chinh, ai biết đâu được sẽ lại có quân tiến đánh kinh thành.

Thương Trần rối rắm bực tức chẳng thể làm gì, hay nói đúng hơn là chẳng biết làm gì, chỉ có thể tức giận gào tên Vân Kỳ Ninh.

oOo

Trong lúc Thương Trần đang đau đầu vì chiến sự, Sở Hạ Nghi nhàn nhã ăn tại một quán cơm ven đường.

Hệ thống: “Cô không sợ vàng hào quang của Thương Trần sao?”

“Không phải có mi giúp ta một tay rồi sao?”

“Cô mơ chắc? Còn lâu tôi mới giúp cô.”

“Ngươi đã giúp rồi.” Sở Hạ Nghi nhẹ nhàng nói.

“Hả?” Hệ thống tuy rằng giọng nói vẫn như cũ nhưng có chút ngẩn ngờ, à nhầm, ngẩn máy. Nó đã giúp cô lúc nào?

“Ngươi tùy tiện thêm loạn tình tiết, khiến cho một số việc nên xảy ra lại vì ngươi thêm loạn nên không xảy ra được, khiến cho vàng hào quang Thương Trần có chút sụt giảm, thêm vào đó cô lại hành động không hề theo lẽ thường như kịch bản, cuối cùng khiến vàng hào quang Thương Trần lại thêm sụt giảm phần nữa.” Cô tốt bụng từ tốn giải thích.

Hệ thống: “...Rốt cuộc là tại sao những chuyện như vậy cô còn rõ ràng hơn so với nó vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 8: Vạn dặm giang sơn (8)

Sở Hạ Nghi mặc kệ thiên hạ chiến tranh, sau khi ăn cơm xong bắt đầu hành trình ngao du văn cảnh của mình, Lúc này đây cô đang ở Lương Thu quốc, tuy rằng không phải kinh thành nhưng cũng là một thành trì phồn vinh.

Bất chợt, như có linh tính gì đó, Sở Hạ Nghi quay đầu, lập tức nhìn thấy nữ chính, đầu óc có chút trì độn.

Mẹ nó, cái gì đây?

Sao nữ chính lại ở đây được vậy?

Sao kỳ diệu quá vậy?

Nhưng... cũng không liên quan tới bản cô nương...

Nên, hãy cứ ngoảnh mặt quay đầu bỏ đi thôi!

“Vân Kỳ Ninh.” Ánh Ánh hét lên: “Cứu ta, Vân Kỳ Ninh”.

À quên chưa nói, lúc này nữ chính đang bị vài tên xách đao khổng chế. Chính là tinh tiết ác bá của vùng chiếm đoạt người đẹp đem về làm thiếp thường gặp trong tiểu thuyết, tình tiết quen thuộc luôn.

Sau tiếng hét của Ánh Ánh, mọi người liếc nhìn nhau vài giây, rồi ai bán hàng thì bán, kẻ nào mua thì mua, ai dạo phố thì cứ dạo phố, tuy có đôi ba lời xì xào nhỏ nhưng cũng không ai tiến tới cứu cả.

Ánh Ánh bị hai tên giữ chặt lấy đôi tay, bất lực nhìn cảnh tượng trước mặt, sao mọi người có thể bình thản đến vậy?

Thiên Yên quốc gặp nạn, cô ta lén lút trốn ra khỏi cung, tình cờ gặp bọn bắt cóc, sau đó bị chúng bắt tới đây bán cho một nhà quan, nhưng cô ta lần nữa chạy được. Chạy ra tới đây thì lại bị thiếu niên kia nhìn trúng.

Lại nhắc thiếu niên kia, rất phù hợp với miêu tả của một ác bá. Người tầm 14 đến 16 tuổi, cả người mập ú béo tròn, cầm lộ rõ ba ngón, mặc y phục xanh lục, bên cạnh hẳn là hai tên người hầu.

Nhân vật này cũng là một người có một hai cảnh trong cốt truyện. Nguyên gốc cốt truyện khi ấy Ánh Ánh cùng Thương Trần tới đây, Ánh Ánh cũng là giống như bây giờ bị tên này bắt.

Vì là nhân vật xuất hiện trong truyện, Sở Hạ Nghi rất nhanh liền có tư liệu. Tên này là đứa con trai duy nhất của Lâm Quận Vương, gọi là Lâm Chí Chí. Hắn ta thường ngày rất hay ra đường đem các cô nương cướp về nhà là thiếp. Mọi người tuy rằng tức những cũng không thể làm gì được, chỉ đành ngậm đắng nuốt cay nhẫn nhịn.

Sở Hạ Nghi chỉ thoáng quay đầu nhìn lại nữ chính, sau đó tiếp tục cất bước. Nhưng lại nghe thấy Lâm Chí Chí reo lên thích thú: “Tiểu mỹ nhân a~Người đầu, mau mau tiến tới bắt nàng lại đây.” Hắn ta dứt lời, hai tên người hầu vốn luôn đứng sau liền tiến về phía cô.

Sở Hạ Nghi “...” Lâm Chí Chí, mẹ kiếp, không phải đang cướp đoạt nữ chính sao? Người lôi bốn cô nương vào đây làm gì?

Sở Hạ Nghi quay đầu đứng đối diện với hai tên hầu, vì khoảng cách cũng không xa lắm, cô bắt gặp trong ánh mắt Ánh Ánh sáng lên. Cô khẽ nhếch môi.

Hai tên hầu kia xông tới, Sở Hạ Nghi lật tay lấy ra Trường Minh kiếm, nhưng bất thành linh lại thấy một bóng người chắn trước mặt cô, đem hai tên hầu kia đánh bay.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 9: Vạn dặm giang sơn (9)

Lâm ác bá bị hai tên hầu phi trúng người nên cũng ngã theo, còn bị hai tên to khỏe ấy đè lên người.

Sở Hạ Nghi nhún nhún mày, ủa, từ bao giờ nữ phụ như cô lại có mệnh được anh hùng cứu thế này?

“Cô không sao chứ?” Mỹ nam áo choàng màu đen che kín hơn nửa mặt, cất giọng âm trầm hỏi.

“Không sao.” Cô tùy tiện đáp, lại nhìn sang nữ chính phía đối diện. Dân chúng xung quanh nhìn thấy Lâm ác bá ngã xuống thì không còn tiếp tục bàn tán nữa mà thức thoi im miệng làm việc của mình. Cái miệng làm hại cái thân, nếu họ còn nói thêm một câu nào, đến lúc Lâm Quận Vương đem quân tới cứu thì từ bảo bối, xui xẻo lại đổ tội lên đầu họ.

Ánh Ánh gãy mạnh hai tay. Hai người kiềm chế cô ta cũng vội vàng chạy lại đỡ Lâm Chí Chí, cô ta nhân cơ hội lập tức lẩn vào dòng người không đông đúc lẩn trốn đi.

Sở Hạ Nghi thấy không còn kịch hay, lập tức xoay lưng rồi đi, nhưng mỹ nam áo đen vươn tay chặn đứng đường của cô, “Không biết có hân hạnh mời mỹ nhân dùng một bữa cơm?”

Sở Hạ Nghi trái với suy nghĩ sẽ từ chối của Hệ thống mà cong môi: “Được.” Có người mời cơm miễn phí, tội gì phải từ chối? Cho dù dính chút phiền phức cũng không sao cả.

Thanh Yên lâu nổi tiếng nhất... Thôi bỏ đi, bản Hệ thống đang mệt người, à, mệt máy, không load chữ cho các người đọc nữa.

“Cả ngày người ăn không ngồi rồi, mệt gì mà mệt? Kiểm soát!” Ký chủ của nó không chút lưu tình bóc phốt.

Hệ thống: “Ký chủ, tôi không cần ăn.” Cuối cùng cũng có thể vận ngược lại ký chủ, thật là thoải mái!!!

“Hừ.” Sở Hạ Nghi vẫn là biểu tình quen thuộc: “Đây là dùng thành ngữ. Hệ thống giả có khác, quá thiếu hiểu biết rồi.”

Hệ thống bị đá kích: “Không sao, nó đã quá quen rồi.”

Con mẹ nó!

Quen cái mèo gì mà quen!

Có chết cũng không quen cho nổi.

Rốt cuộc sao nó lại chọn phải ký chủ biết đá kích người như vậy?

Bỏn Hệ thống muốn quay ngược thời gian.

Ký chủ nhà người khác thì dù sao ban đầu đều cần Hệ thống tận tình hướng dẫn, gần như phụ thuộc nghe theo lời Hệ thống.

Còn ký chủ của nó thì sao? Tự tung tự tác, đảo lộn kịch bản, đặt bẫy dụ nó giảm hào quang của nam chính, thậm chí so với nó hình như còn thông thuộc mọi chuyện hơn.

Hệ thống có chút mê man, ký chủ rốt cuộc là ai?

Trong thời gian Hệ thống mien man suy nghĩ, Sở Hạ Nghi cùng với mỹ nam áo đen đã dùng sắp hết bữa cơm.

Không khí trầm mặc bao phủ cả hai người. Cả hai có lẽ đều là người không giỏi bắt chuyện nên cứ im lặng dùng cơm.

Mỹ nam lúc này đã cởi áo choàng xuống, lộ ra một khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành. Tuy rằng là nam nhân mà miêu tả như vậy thì có chút không đúng, nhưng nhan sắc của tên này đúng là lam nhan họa thủy mà.

Cũng không hẳn là đẹp trai đến độ Sở Hạ Nghi ngắm đến mức mê người, dù sao hắn ta là nam phụ, Thương Trần kia vẫn còn đẹp chán hắn ta, nhưng tên này hút người ở chỗ khí chất bất phàm.

Hệ thống Y Y: “William thiếu, không phải nói anh bản lĩnh tán gái lắm sao? Chiêu trò đâu?”

William Kỳ, cũng chính là mỹ nam áo đen: “Bản lĩnh đi chơi rồi.”

Y Y: “...” Thật hết nói nổi. Ban đầu William thiếu này vỗ ngực tự nhận bản thân mình bản lĩnh tán gái thông thiên, đến cuối cùng thì sao?

Hừ, gặp mỹ nhân rồi còn không nói được lời nào cả.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 10: Vạn dặm giang sơn (10)

Dưới sự khinh bỉ, nghi ngờ về bản lĩnh tán gái của Y Y, William Kỳ hắng giọng, cất lời: “Không biết có thể xin phương danh quý tính* của tiểu thư?”

*Phương danh quý tính: Tên họ.

“Ta họ Vân, tên hai chữ Kỳ Ninh.” Sở Hạ Nghi không chút do dự chần chừ nói.

“Vân tiểu thư tên thật đẹp.” Đúng là đẹp thật, nhưng có chút quen quen? William Kỳ khẽ chau đôi mày kiếm. Bỗng giật mình.

Vân Kỳ Ninh đó không phải là nhân vật trong kịch bản sao?

Cái gì thế này?

à là Vân hoàng quý phi trong kịch bản sao?

“Y Y, mau lên đây giải thích cho ta.”

Y Y vẫn luôn online từ nãy giờ, so với William Kỳ thì còn ngạc nhiên hơn. Vân Kỳ Ninh là tên nữ phụ trong kịch bản truyện này, người trước mặt này?

Nó nhanh chóng đối chiếu vài thông tin, cuối cùng xác nhận, người đang ngồi đối diện ký chủ nhà mình thật sự là Vân hoàng quý phi của Thiên Yên quốc – một nữ phụ, cũng coi như là trùm cuối của kịch bản này.

Nhưng...sao người này giờ lại ở đây?

Nói đến mới thấy, hiện tại thay đổi quá nhiều so với kịch bản mà nó nhận được. Thiên Yên quốc gặp nạn, cho dù nữ chính ở đây cũng vì vòng sáng hào quang của cô ta, có thể lý giải được. Nhưng người là Vân hoàng quý phi này, sao lại bỗng dưng xuất hiện tại đây?

Chẳng lẽ cũng là một ký chủ sao?

Y Y rối loạn suy nghĩ, William Kỳ hồi lâu không thấy nó đáp gì, cau mày.

“Y Y, Y Y, Y Y, Y Y” Liên tục gọi mấy tiếng vẫn không thấy người đáp. Y Y bị gọi lên, giật mình buột miệng nói: “William thiếu, hình như cô ta cũng là ký chủ chẳng?”

“Ký chủ gì chứ.” William Kỳ lầm bầm, nói xong mới nhớ là ký chủ gì, nghi hoặc nhìn cô gái trước mặt.

Sở Hạ Nghi sau khi thấy William Kỳ trầm mặc chẳng nói gì thì cúi xuống tiếp tục nhai nhai com. Nhưng câu lầm bầm kia vẫn rơi vào tai cô một cách vô tình nhất có thể, khiến cô không khỏi chau đôi mày ngài.

Không khí bỗng chốc trở nên kỳ lạ

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 11: Vạn Dặm Giang Sơn (11)

Nói là không khí trở nên kỳ lạ, nhưng thật chất cũng chỉ là cả hai người cùng im lặng khiến không gian trở nên tịch mịch.

Sở Hạ Nghi nhàm chán buông đũa. Tính cách nàng trầm tính yên lặng, nên thường rất thích mấy người biết cách nói chuyện khuấy động bầu không khí, cứ tưởng người trước mặt thế nào, cuối cùng...

Aizz, về thôi, về lên giường nằm ngủ một giấc ngon, sau đó lại trở dậy ăn com, rồi lại tiếp tục ngủ. Cuộc sống chỉ gói gọn hai chữ ăn, ngủ.

Sống như vậy sẽ rất hạnh phúc nha~~~~

Hệ thống: “Chưa từng hiểu mạch suy nghĩ của ký chủ. Biết không? Mới mấy canh giờ trước ký chủ vừa nói, cuộc sống phải sôi động, phải biết khuấy động bầu không khí.”

Cái gì là khuấy động bầu không khí?

Chính là vị ký chủ này nhà nó muốn chạy tới tiền tuyến thêm dầu vào lửa.

Ai nha, vừa nghe ký chủ nói vậy nó đã biết cô lại sắp quậy nát cái vị diện này rồi, giống như vị diện lần trước vậy.

Chắc chắn, tuy rằng vị diện lần trước không có nát, nhưng trình độ quậy phá của vị này nhà nó, nó cũng coi như là biết sơ sơ rồi.

Các vị độc giả cứ xem đi, xem xem xem rồi sẽ biết ký chủ nó sẽ làm nát cái vị diện như thế nào.

“Cáo từ trước.” Đặt đũa đứng dậy, Sở Hạ Nghi nói. Lúc William Kỳ ngẩng đầu lên, chỉ thấy làn váy lam nhạt lưa là thướt tha đang lất phất bay trong gió.

Haizz, xem ra lần này nhiệm vụ lại thất bại rồi.

William Kỳ nâng chén rượu, nhắm mắt, mái tóc dài bay lất phất trong gió, rất có dáng vẻ của một công tử mỹ mạo vô song.

Nhưng sao mãi chưa thấy ai nói gì?

William Kỳ mở mắt mới thấy quanh nơi đây chẳng có ai. Phải rồi, lúc này để chiều đãi Vân cô nương kia, hẳn đã bao trọn tửu lâu này.

William Kỳ nhìn quanh quất, chẳng nhẽ đã bỏ bằng ấy tiền bao trọn tửu lâu này, không thể không được gì cả.

Nghĩ vậy, hắn liền đứng dậy đuổi theo người vừa rời khỏi.

Nếu đã không biết nói gì, vậy thì sẽ cứ bám đuôi theo nàng ta thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 12: Vạn dặm giang sơn (12)

Sở Hạ Nghi rời khỏi tửu lâu, đường phố bên ngoài vẫn huyên náo như ban đầu.

Từ trong không gian rút ra một cây quạt giấy, cầm trên tay phe phe phẩy phẩy. Cuộc sống náo nhiệt, ta tới đây!!!

Hệ thống: "...” Nhiều lúc thực sự cảm thấy dường như ký chủ có vấn đề về thần kinh.

Sở Hạ Nghi đi được hai ba bước dạo chơi, liền cảm giác như bản thân mình bị ai theo dõi, chau đôi mày liễu quay đầu lại.

Quay lại liền gặp ngay mỹ nam áo đen.

Quên mất, mỹ nam áo đen là Huyền Dạ - Huyền Vương gia của Hạ Minh quốc.

Người này trong cốt truyện cũng là một boss phản diện, nhưng chỉ xuất hiện bốn năm chương ngắn ngủi là đã phải xuống sân khấu rồi.

Ai, vẫn là bản cô nương sống lâu nhất. Tự hào!

Từ từ đã...

Sao lại suy nghĩ đi đằng nào rồi.

Việc chính là, tên Huyền Vương gia này không phải là đi theo cô ấy chứ?

"Chắc chắn." Sở Hạ Nghi chép miệng. Đây là bị dung nhan mỹ mạo tuyệt thế khuynh thành, quốc sắc thiên hương của bản cô nương quyến rũ rồi. Làm mỹ nhân cũng thật khổ, đi đâu cũng bị vướng vào hoa đào.

Nhưng dù sao cũng không thể đường đột đi qua nơi này nọ, làm vậy quá mất hình tượng. Sở Hạ Nghi lại phẩy phẩy quạt vài cái, quay đầu bước tiếp.

Phố phường náo nhiệt ồn ào, hiện rõ một mỹ phụ váy lam nhạt đang vui vẻ dạo chơi mua đồ, theo sau nàng là một công tử trùm kín mặt nhưng vì dáng dấp quá anh tuấn cùng với khí chất bất phàm, khiến vô số người chú ý.

Sở Hạ Nghi, nhân vật chính trong câu chuyện thì thấy người bám theo đằng sau phiền phức, nhưng cũng không nói gì cả, bởi vì sao?

Nàng mua đồ, có thể vứt cho hắn cầm giúp. Dù sao cũng không thể lập tức đem thu vào không gian, sẽ dọa mọi người mất.

Còn có, nàng ăn cơm thì hắn trả tiền; Thuê phòng ở trọ, tiếp tục là hắn trả tiền.

Cho nên, dù có phiền phức một chút, nhưng lợi nhiều hơn hại, Sở Hạ Nghi tất nhiên sẽ tiếp tục vui vẻ dạo chơi.

Nhưng Hệ thống giả kia nào có cho nàng vui vẻ dạo chơi? Ám ức vì bị nàng nói đến mức ghen cổ, chỉ có thể cường chế thêm tình tiết vào thôi.

Sở Hạ Nghi: "Trả thù thiếu năng, đồ trẻ con."

Hệ thống im lặng không hề đáp. Không nên cãi nhau với ký chủ, đến cuối cùng người chịu thiệt chỉ có nó.

Sở Hạ Nghi: “Nói lý chút đi. Ngươi tức giận lại cường chế thêm tình tiết khiến ta phải động não động tay giải quyết, ai thiệt chứ?”

Mỗi câu đều bị bắt bẻ, aizza. Hệ thống lần này không nói thêm điều gì nữa, lặng yên tiếp tục thêm một âm mưu từ kịch bản khác vào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 13: Vạn dặm giang sơn (13)

(13)

Đến hơn một tuần sau, rốt cuộc Sở Hạ Nghi không còn chịu nổi Huyền Dạ đi đằng sau. Cô đem hắc dẫn vào một con ngõ nhỏ, sau đó ép hắc vào tường, một tay một chân đều chống lên tường, mái tóc phát ra đằng sau, toát một khí thế soái ngẫu.

Đến William Kỳ cũng bị khí chất mạnh mẽ bất ngờ này khiến anh ta bất giác đứng thẳng.

“Này, Huyền Vương gia. Rốt cuộc mấy ngày nay anh đi theo tôi muốn làm gì?” Tên Huyền Dạ này đi theo không phải là phiền, chỉ là cô bỗng thấy chán cảm giác có người theo sau lưng thôi.

Lúc Sở Hạ Nghi nói ra mấy chữ “Huyền Vương gia” này, Hệ thống Y Y của William Kỳ càng thêm khẳng định, dường như Vân Hoàng quý phi trước mặt cũng là một vị ký chủ. Không lí nào cô có thể biết thân phận William Kỳ, huống chi mấy ngày nay ký chủ của nó đi theo cô ta, không hề thấy cô ta liên lạc với bất kỳ tổ chức nào. Vậy thì sao có thể có được thông tin về thân phận của William thiếu nhà nó chứ? Vô lý, quá phi lý rồi. Trừ phi cô ta cũng là ký chủ.

“Tôi ấy à?” William Kỳ bị đè vào tường với tư thế như sắp bị cưỡng bức đó, vẫn nở nụ cười ngả ngớn: “Chính là đã cảm nắng Vân tiểu thư.”

Sở Hạ Nghi dùng ánh mắt đăm chiêu nhìn nam nhân trước mặt, ngón tay gõ vào mặt tường. Huyền vương gia này, hình như cũng là người xuyên không.

Cái thời cổ đại cổ hủ này, từ “cảm nắng” còn chưa xuất hiện đâu. Bốn cô nương tuy rằng dốt lịch sử nhiều năm, nhưng cũng không ngốc đến mức không biết từ “cảm nắng” xuất hiện từ thời đại nào đâu.

“Anh nói... là cảm nắng tôi sao?” Sở Hạ Nghi không hỏi thẳng, chỉ lặp lại câu hỏi.

Người trước mặt chỉ chớp chớp mắt nhìn cô. Ánh mắt rần rờ mạnh mẽ, bỗng khiến Sở Hạ Nghi như lạc đi trong đôi mắt có thần ấy.

“Đồng hương.” William Kỳ bỗng nói một câu không đầu không cuối. Từ “cảm nắng” kia hẳn là cố ý nói với cô. Nếu cô thực sự chỉ là người bình thường thì chắc chắn sẽ hỏi lại, cảm nắng là gì. Nhưng giờ cô lặp lại một cách như vậy, đã khiến hắc đủ thông tin xác định, cô không phải người thời cổ đại này. Tuy rằng không biết là cô chỉ xuyên không đơn thuần hay là sở hữu hệ thống xuyên nhanh như hắc nữa.

“Đồng hương, rồi sao?” Sở Hạ Nghi sao có thể không nhìn ra cái bẫy của hắc chứ.

“Rồi sao à? Rồi vẫn là có tình ý với cô.” William Kỳ nở nụ cười ranh mãnh.

P.s: =))) Hai người này bầy nhau kinh quá.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 14: Vạn dặm giang sơn (14)

“Bớt nhảm đi. Nói, anh đi theo tôi là có âm mưu gì.” Sở Hạ Nghi tất nhiên không tin, ngón tay gõ cạch cạch trên mặt tường.

“Mỹ nhân à, tôi thực sự có tình cảm với cô mà.” William Kỳ vẫn như cũ cố chấp lặp lại một câu nói.

“Hừ.” Sở Hạ Nghi mất kiên nhẫn bỏ tay ra khỏi tường, quay người bỏ đi, không quên ném lại một câu: “Đừng đi theo tôi nữa.”

William Kỳ chỉ cười, không đáp gì cả. Hắc làm sao có thể bỏ cuộc được?

Cho nên, Sở Hạ Nghi vẫn là cảm giác được có người đi theo mình. Khởi nói cũng biết kẻ bám theo là ai. Nhưng quay đầu lại cũng chỉ thấy đường phố vắng vẻ ngập trong nắng vàng, người đâu chẳng thấy.

Hừ, không thấy không có nghĩa là không có người đi theo.

Cảm giác của bốn cô nương chưa hề sai.

Nếu có sai, vậy chắc chắn là do tâm trạng không tốt.

Nhưng bây giờ tâm trạng bốn cô nương rất tốt, nên không thể nào có chuyện cảm giác sai được.

Mắt Sở Hạ Nghi lóe lóe, chân đá đá mấy hòn sỏi bên dưới, trong chốc lát liền cầm lên đem ném tứ tung.

Tứ tung bốn phía đều có hạt sỏi.

William Kỳ toát mồ hôi hột. Sỏi đập vào người vẫn có độ đau nhất định, hơn nữa nhìn lực ném của bà hoàng quý phi kia, rõ ràng là không hề nhẹ.

Hắn trốn ở trên cây, không ngừng làm ra một loạt động tác kì quái đến dị hợm để tránh sỏi. Nhưng dường như bà quý phi kia đã tia ra hắn trốn ở đâu, một loạt sỏi liền tập trung bay tới chỗ này, khiến con đường tránh sỏi của hắn càng thêm khó khăn.

Nhảy bên trái, tránh bên phải, cuối cùng, William Kỳ từ trên cây nhảy xuống, hiện ra trước mắt Sở Hạ Nghi.

“Không phải bảo anh đừng đi theo tôi nữa sao, tại sao còn đi theo tôi?” Sở Hạ Nghi cầm một viên sỏi được kẹp giữa hai ngón tay thon dài, dùng giọng điệu hững hờ nói.

“Không phải bảo vệ cô sao.” William Kỳ nhún mày, “Cô gây chuyện như vậy, không sợ bị liên minh cán ngược lại sao?”

Bị cán ngược lại, một chuyện quả là rất có khả năng.

Liên minh bốn nước đem quân vây đánh Thiên Yên quốc, giờ đã chiếm được hơn phân nửa giang sơn Thiên Yên. Quân sĩ bốn nước khí thế hùng hực, một lòng muốn đánh chiếm lấy Thiên Yên quốc.

Nhưng, chiếm được rồi thì sao? Ai làm chủ?

Cô nắm giữ ngọc tỷ uy hiếp bọn họ. Bọn họ dựa theo lời cô kết liên minh đánh lấy Thiên Yên quốc, là bởi vì phần thắng đã gần như nắm chắc trong tay.

Thiên Yên quốc là quốc mạnh nhất, bọn họ không sánh bằng. Nhưng gộp sức lại còn có thể không bằng nữa sao?

Ai dám đảm bảo, một khi liên minh họ đã lấy được Thiên Yên quốc, sẽ không quay lại cán ngược, tiêu diệt cô chứ?

Nhưng cô cần người bảo vệ sao?

Cho dù có cần, cũng đã là cần trong quá khứ rồi.

Bất giác nhớ tới một số chuyện vốn đã nên trôi vào dĩ vãng, khiến giọng Sở Hạ Nghi cất lên lạnh lùng: “Tôi không cần người khác bảo vệ.”

“Vậy cô bảo vệ tôi đi?” William Kỳ nhận thấy giọng cô trở nên lạnh lùng nhưng vẫn không từ bỏ trêu đùa “Tôi đem bản thân mình gả cho cô, cô che chở cho tôi suốt phần đời còn lại.”

Sở Hạ Nghi cười lạnh, lật tay ném ra một bộ y phục nữ: “Anh mặc đi, rồi chúng ta cùng dạo quanh phố phường, tôi liền đem anh cưới về.”

William Kỳ cầm lên bộ y phục trên tay. Màu hồng nhạt nữ tính, chất vải lụa mềm mại, thiết kế đơn giản gọn nhẹ. Lại nhìn người vừa ném bộ đồ này cho hắn đang dùng gương mặt thách thức nhìn hắn, hắn liền nói: “Được!”

Sở Hạ Nghi bất ngờ, nhưng cũng không nói gì cả.

Một chốc lát sau, liền có mỹ nữ mặc váy hồng nhạt xuất hiện, khiến cô không khỏi mờ mắt mà nhìn.

William Kỳ đem mái tóc đen búi lên một nửa, cài một cây trâm mộc. Nửa tóc còn lại thả xõa trước mặt, khiến gương mặt vốn to trở nên nhỏ đi không ít.

Nhưng điều Sở Hạ Nghi không ngờ nhất, là hắn lại dùng phấn, cuối cùng khiến gương mặt thực sự là một mỹ nhân.

Ghê.

Ghê quá.

Không nhìn nổi.

Thực sự không nhìn nổi.

Sở Hạ Nghi liền co giò chạy trốn.

Hừ, cô nói là phải cùng cô đi dạo phố nữa thì cô liền đem hần cưới về, giờ cô trốn đi, không ai cùng hần đi dạo phố, vậy là xong.

Vốn bản cô nương cũng không ngờ được, hần lại có thể hóa thân xuất sắc như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 15: Vạn dặm giang sơn (15)

William Kỳ dương dương tự đắc nhìn theo bóng Sở Hạ Nghi lẩn trốn, gương mặt dương dương tự đắc bỗng trở nên âm trầm khó lường. Hần vuốt nhẹ chết vài mềm mại của bộ y phục đang mặc, trong đầu hồi tưởng lại một đoạn ký ức, chính là khi cô ném thứ này cho mình.

Lật tay một cái là ném cho hần bộ đồ này. Phải chăng cô cũng là người có Hệ thống giống hần? Chỉ khi có Hệ thống thì mới giải thích được tất cả việc kỳ lạ này thôi.

Ngẫm nghĩ một lát, trong lòng đã xác định. William Kỳ đuổi theo Sở Hạ Nghi, dù rằng cô đã khuất dạng từ lâu.

Sở Hạ Nghi lúc này ngồi vắt vẻo trên một cành cây, mắt lim dim nhắm lại. Trong đầu, Hệ thống không ngừng kêu gào: “Cô có biết hành động vừa rồi của mình đã làm không? Ký chủ rốt cuộc có ý thức hành động của mình không? Cô ngang nhiên ném y phục cho tên Vương gia kia, hần có thể không cảm thấy gì sao? Ký chủ, thỉnh cầu cô có một chút trách nhiệm đi!”

“Hừ” Sở Hạ Nghi lười biếng đáp lời: “Kẻ như hần nhìn thấy mà không tỏ vẻ gì, chẳng phải là cũng có Hệ thống sao? Người ồn ào cái khi gió gì, để yên cho ta nghỉ ngơi dưỡng sức.”

“Thật sao?” Hệ thống có chút khó tin hỏi lại.

Sở Hạ Nghi chép miệng, khinh bỉ: “Người quả nhiên là Hệ thống giả, năng lực quan sát kém cỏi.”

Hệ thống nghe tới ba chữ “Hệ thống giả” lại gãy nảy lên làm ầm ĩ một hồi. Sở Hạ Nghi cũng mặc kệ.

Thời gian như bóng câu qua cửa, đảo mắt một cái, một tháng đã trôi qua. William Kỳ không biết bằng cách nào tìm thấy Sở Hạ Nghi, nhưng cứ khi hần ta tìm đến thì cô lại chạy. Hai người này kẻ đuổi người chạy khắp thiên hạ, khắp nơi gà bay chó sủa. Nhưng lãnh đạo cấp cao cũng không để ý, Thiên Yên quốc còn cần họ lo nữa kia.

Mà đúng vào hôm nay, liên minh bốn nước kia đã chiếm lấy toàn bộ giang sơn Thiên Yên quốc.

Một ngày đáng ăn mừng. Đèn treo sáng khắp hoàng cung, bên trong đại điện, bốn vị Hoàng thượng cùng ly ăn mừng.

Nhưng sau khi ăn mừng trong hoàng cung vẫn còn vương mùi máu chưa được dọn sạch, tranh cãi đã nổ ra.

Ngai vàng kia, bốn người họ đều muốn ngồi.

Thiên Yên Quốc, bốn người họ đều muốn giữ làm của riêng.

Nhất thời, từ không khí vui mừng chiến thắng, từ bốn người vừa cạn rượu khách sáo chúc mừng nhau, địch ý đã tràn ngập khắp đại điện.

“Các vị...” Giữa những tiếng tranh cãi, một giọng nam vang lên, âm điệu không cao không thấp nhưng lại khiến bốn vị Hoàng thượng đều ngừng lại, quay đầu ra nhìn.

Họ có thể tranh cãi vì lợi ích riêng, nhưng khi có ai có ý đồ nhúng tay vào cùng chia miếng bánh này với họ thì đừng hòng. Dù trong nội có loạn thì khi có giặc ngoài cũng phải đoàn kết.

William Kỳ mặc áo bào đen, mũ che nửa gương mặt, chỉ để lộ khuôn cằm cùng với đôi môi mỏng đang cong lên cười.

Một nụ cười lạnh lẽo. Trong không khí còn vương mùi máu, nụ cười này càng thêm âm u lạnh lẽo, phối cùng với bộ áo bào màu đen, càng giống như nụ cười của ác quỷ.

Mà khi ác quỷ cười, làm gì có xuân hoa nở rộ, chỉ có máu nở thành hoa.

“Hộ giá, hộ giá...” Tiếng gào ầm ĩ vang lên, nhưng hắn đã sớm hạ cấm chế trong căn phòng này, đảm bảo nội bất xuất ngoại bất xâm.

William Kỳ nhếch miệng cười, nghĩ nên có thêm chút màu mè vào không. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên hắn tranh quyền đoạt vị.

Nghĩ thế nào làm thế vậy, hắn mở miệng cất tiếng ngọc lời vàng, âm thanh trong trẻo nhưng dường như vẫn pha chút mùi âm u: “Chuẩn bị tới địa ngục chưa?”

Vừa dứt lời liền rút kiếm, bốn vị Hoàng thượng kia cũng không phải là phế vật, liền rút ra kiếm của riêng mình.

Nhất thời, trong không gian lóe sáng ánh kiếm chạm kiếm, tiếng lan canh khó nghe.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 16: Vạn dặm giang sơn (16)

Trong lúc William Kỳ đang đoạt vị, Sở Hạ Nghi hưởng thụ một bữa ăn từ tế hiếm có ở một nhà gian tăng lâu. Đừng hỏi tại sao lại là hiếm có, suốt hơn một tháng bị tên Huyền Dạ kia đuổi, cô có ăn được bữa nào từ tế đâu! Cứ vừa vào mồm được hai ba miếng cơm là lại thấp thoáng thấy bóng hình hắn.

Nhưng hai ba hôm nay cũng chẳng thấy đâu, có khả năng là hắn từ bỏ việc đuổi nàng rồi.

Từ giờ có thể yên tâm sống thoải mái rồi! Sở Hạ Nghi thấy vô cùng phấn chấn.

Nhưng nghĩ thì nghĩ vậy, dù sao sau khi đã ăn hết bữa cơm, cô bỗng thấy buồn chán.

Chán!

Chán!

Thật sự rất rất rất rất chán!

Làm sao để hết chán đây? Sở Hạ Nghi vừa cạch cạch gõ đũa vào chén cơm vừa suy tư.

Nghĩ không bao lâu, trong đầu lập tức hiện ra ý tưởng.

Phải rồi, bốn cô nương đi chọc phá nam nữ chính, khiến hai người họ tức chết.

Ý tưởng hay! Sở Hạ Nghi hào hứng buông đũa xuống bàn, lập tức đứng dậy khỏi ghế.

Cơ mà, đứng dậy rồi lại ngồi xuống.

Tại sao à?

Aizza, bốn cô nương không biết nam nữ chính ở đâu.

Sở Hạ Nghi ôm đầu, rầu rĩ hỏi Hệ thống đã lâu không xuất hiện: “Hệ thống, làm sao để hết chán?”

“Thực hiện nhiệm vụ.” Hệ thống lập tức online: “Nhiệm vụ phụ tuyển hai: Vạn dặm giang sơn.”

Được Hệ thống nhắc nhở, Sở Hạ Nghi liền nhớ ra bản thân mình còn một cái nhiệm vụ phụ tuyển là mẫu nghi thiên hạ còn chưa làm.

Ồ mà, cái một còn chưa làm, sao đã phát hành cái thứ hai rồi?

Hơn nữa, cái đầu tiên “mẫu nghi thiên hạ” mang ý nghĩa là “Hoàng Hậu”. Cái thứ hai “vạn dặm giang sơn” là ý gì? Là muốn cô làm Hoàng Thượng sao?

Sao rồi thế này?

Hệ thống, mau mau giải thích!

Hệ thống được một lần hiếm hoi thể hiện bản thân mình trước mặt ký chủ, không khỏi có chút kiêu ngạo. Nghĩ lại mà xem, ký chủ nhà người ta hơi tý lại hỏi Hệ thống, hờ chút lại hỏi Hệ thống, còn ký chủ nhà nó thì sao? Công bố nhiệm vụ thì hoàn thành theo phương thức quái quỷ, bất kỳ chức năng gì thì dường như đều nắm rõ trong lòng bàn tay, không cần nó phải giải thích. Thực sự khiến một Hệ thống như nó không khỏi cảm thấy mình có chút... vô dụng!

Hệ thống ủ mưu ngấm ngầm, lần sau công bố nhiệm vụ sẽ tiếp tục ban hành theo kiểu khó giải thích ý nghĩa, rối rắm như thế này, để ký chủ phải hỏi nó! Hệ thống vô cùng vui sướng, tí mi giải thích cho Sở Hạ Nghi.

“Phiền phức vậy.” Sở cô nương sau khi được giải thích không khỏi kêu lên.

Vạn dặm giang sơn, không phải là muốn cô làm Hoàng Thượng, mà là muốn cô có giá trị bằng giang sơn gấm vóc.

Giá trị bằng giang sơn, nói trắng ra chính là muốn cô quyến rũ Hoàng Thượng vì cô mà từ bỏ giang sơn, quy ẩn nơi núi rừng.

Sở Hạ Nghi ảo não. Ban đầu mất hết hơi trở hết tài cung đấu, vất óc leo lên vị trí Hoàng Hậu, rồi sau đó lại tiếp tục phải dùng lấy chất xám để mà đem theo Hoàng Thượng bỏ trốn.

Lại còn phải thực hiện theo trình tự, không thể chưa làm Hoàng Hậu đã dụ Hoàng Thượng bỏ đi luôn.

Phiền quá!

Nhưng dù kêu than là phiền, Sở Hạ Nghi vẫn đứng dậy chuẩn bị đi làm nhiệm vụ. Dù có phiền cách mấy thì còn hơn là ngồi đây mà chán chết. Nếu làm nhiệm vụ mà thấy phiền quá thì cùng lắm cô bỏ quách đi là xong.

Sở Hạ Nghi xuống lầu, đi thám thính xem hiện tại những anh tài tinh tú nào đang làm Hoàng thượng. Nói đi cũng phải nói lại, có làm Hoàng Hậu thì cũng phải chọn tên Hoàng thượng đẹp trai chứ.

Nhưng Sở Hạ Nghi ngàn vạn không ngờ, chỉ qua hai ngày mà chẳng còn cái gì mà ngũ quốc phân chia cả, giang sơn đã được thống nhất.

Mà cửu ngũ chí tôn kia, không ai khác chính là cái tên đã biệt tích hai ngày nay – Huyền vương gia Huyền Dạ.

Cái tên này, rốt cuộc đi thu phục ngũ quốc lúc nào vậy?

Sở Hạ Nghi chờ người ngấm ngầm trong chốc lát, kết hợp với những lời đồn đoán, cuối cùng cũng nghĩ thông.

Cái tên Huyền Dạ này, mỗi lần đuổi theo cô đến nơi nào đó đều dành thời gian đi ăn trộm binh phù, khiến quốc gia rơi vào tình trạng hỗn loạn ngầm.

Bởi vì liên minh tứ quốc đang tập trung vây đánh Thiên Yên, nên hắn sẽ không để ý nhiều. Khi tứ quốc đã hoàn toàn đánh chiếm toàn bộ Thiên Yên quốc, hắn lại tới Thiên Yên, thẳng bước Hoàng cung Thiên Yên quốc, giết sạch mấy vị Hoàng thượng, nâng tay trên của bọn họ. Mặc lên hoàng bào, đội vào mũ miện, lập tức trở thành Hoàng đế! Dem binh phù ra điều binh khiển tướng, bởi vậy chỉ trong một ngày đã hoàn toàn thống nhất giang sơn.

Tiếp đó, tuy hắn miễn thuế ba năm, nhưng liên tục đề ra vài điều lệnh tàn ác giống như bạo quân. Nhưng Sở Hạ Nghi dễ dàng nhìn ra, Huyền Dạ biến mình thành bạo quân, thực chất là dùng bạo tạm thời bình ổn thiên hạ. Dù sao thì thống nhất một cách chóng vánh như vậy, cũng chẳng thể nào vững chắc được.

Sở Hạ Nghi nghĩ xong xuôi mọi chuyện, vung tiền thuê một cỗ xe ngựa thẳng bước tới kinh đô Thiên Yên quốc. Nếu Huyền Dạ đã là Đế vương, thì hiện tại cô muốn làm Hoàng Hậu càng dễ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 17: Vạn Dặm Giang Sơn (17)

Buổi chiều tan, William Kỳ vất vả cả buổi sáng và cái vương triều lung lay mới thống nhất, đối phó đầu óc với mấy ông quan đã già lại còn cổ chấp, mệt mỏi rũ rượi đi về phòng. Nhưng vừa mở cửa phòng ra, hắn liền bất ngờ.

Trên tràng kỷ đối diện cửa phòng có một nữ nhân đang ngồi nhìn móng tay. Nghe tiếng cửa mở, liền ngẩng đầu.

Đây chẳng ai khác còn Sở Hạ Nghi.

“Cô đến đây làm gì vậy?” William Kỳ vừa hỏi vừa khép lại cửa.

Sở Hạ Nghi bước xuống khỏi tràng kỷ, đi tới đối diện William Kỳ, tiếng váy quét đất xoàn xoạt xen lẫn tiếng nói trong trẻo của cô: “Anh không cho tôi tới sao?”

William Kỳ cổ quái đi quanh Sở Hạ Nghi một vòng, “Cô muốn làm Hoàng Hậu sao?”

“Ừ.” Cô thản nhiên đáp, lại nhấc tà váy lên, kêu than: “Có nghi thức gì nhanh chút, bộ váy này nặng lắm đây.”

Đây là một bộ phượng bào. Tuy rằng mặc lên người Sở Hạ Nghi nó hơi nặng khiến bộ trang phục bị ảnh hưởng không ít nhưng vẫn rất đẹp. Phượng bào lấy màu đỏ làm chủ đạo, viền cổ áo, viền tay, viền váy thêu họa tiết hoa văn phức tạp với kiểu thêu chìm nổi bằng chỉ màu vàng óng ánh. Trước ngực thêu một bông mẫu đơn nhụy vàng sống động như thật với lớp lớp cánh hoa nở rộ. Đằng sau thêu một con chim phượng đang giương cánh, kỹ nhân thêu con phượng này dường như rất lành nghề, con phượng nhìn như muốn thoát ra khỏi bộ phượng bào mà bay lên vậy. Còn lại đều là họa tiết vân mây ngũ sắc, cát tường như ý được thêu nhỏ vào một số vị trí của chiếc váy. Sở Hạ Nghi không có thời gian làm tóc cầu kỳ, chỉ đơn giản búi lên rồi dùng một cây trâm khắc hình con phượng với đôi mắt đính ngọc, đeo thêm một đôi khuyên tai hình lông vũ màu đỏ. Cả người cô toát vẻ uy nghiêm. Trong uy nghiêm có cao ngạo, trong cao ngạo có xa cách, trong xa cách có khinh thường, trong khinh thường có sự cao quý.

“Đây nữa, thiếu rồi.” William Kỳ không biết lấy từ đâu khăn hi trùm lên đầu cô. Sau đó hắn liền cao giọng gọi người mang vào đây hai li rượu.

William Kỳ hẳn lần này làm đế, có tiếng bạo quân, bên cạnh cung nữ thái giám nhìn thấy hắn đều như nhìn thấy ma nhưng vẫn cố nhẫn nhịn không chạy đi mà theo sau hắn hầu. William Kỳ thấy quá phiền phức liền xua đuổi bọn họ, đám cung nhân đó cầu còn không được nên tất cả đều chạy biến.

Rất nhanh, liền có thái giám bê khay rượu lên. William Kỳ cầm lấy hai chén, một chén giữ trong tay, một chén đưa cho Sở Hạ Nghi. Đang định tiến hành nghi lễ uống rượu giao bôi, lại thấy tên thái giám đang ngạc nhiên nhìn Sở Hạ Nghi một thân phượng bào, liền hắng giọng. Nghe tiếng hắn hắng giọng, tiểu thái giám lập tức hồi hồn, sau đó cấp đút chạy ra ngoài.

“Không bái thiên địa sao?” Sở Hạ Nghi cất tiếng hỏi.

“Bái làm gì, phí thời gian.” William Kỳ lập tức đáp.

Sở Hạ Nghi khẽ nhích nhích đôi mày, không nói gì cả. Sau đó tấm khăn hi được William Kỳ vén lên, hai người mỗi kẻ cầm một chén rượu uống giao bôi.

Vừa uống xong, Sở Hạ Nghi liền ngồi xuống ghế gần đây. Bàn tay cô thoăn thoắt tháo đôi khuyên tai, vòng ngọc, rồi đến hai lớp áo ngoài của phượng bào. Đến lúc này, cô mới thấy nhẹ đi đôi chút.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 18: Vạn Dặm Giang Sơn (18)

“Cô đến đây có chuyện gì vậy?” William Kỳ một thân long bào ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh.

Sở Hạ Nghi uống ngụm nước rồi mới liếc mắt trả lời: “Muốn làm Hoàng hậu thôi.”

“Nhìn cô không giống người tham vinh hoa phú quý.” Tuy rằng hắn đã làm đủ nghi thức thừa nhận cô làm Hoàng hậu, nhưng hắn hiện tại cũng rất tò mò tại sao cô đột nhiên lại muốn làm như vậy.

“Thế tôi giống dạng người như thế nào?”

William Kỳ gần như không do dự, lập tức trả lời: “Cô giống người thích tự do hơn, thường coi tiền tài là vật ngoài thân. Không ham tiền tài, cũng chẳng sinh vinh hoa.”

Hệ thống vừa ngoi lên nghe chuyện, và Sở Hạ Nghi liền không hện mà cùng suy nghĩ: “Sai quá sai.”

Hệ thống đầy hứng thú nhận xét: “Ký chủ, cô mà không phải người ham tiền tài thì mặt trời đã mọc phía Tây rồi.”

Không ham tiền tài? Người đùa sao? Ký chủ của nó tuy chưa ham tiền tài, sinh vinh hoa tới mức coi tiền tài, vinh hoa như mạng, nhưng đích xác vẫn chính là thích, làm gì có chuyện không ham tiền tài, chẳng sinh vinh hoa.

William Kỳ thấy nàng không nói gì, ngỡ rằng mình đoán đúng, mỉm cười: “Ta đoán đúng rồi.”

Sở Hạ Nghi tuy rằng trong lòng âm thầm phản lời hắn nói nhưng cũng không nói ra miệng, cảm quát phe phẩy. Thôi thì hắn đã nghĩ thế thì cứ để hắn tiếp tục nghĩ vậy đi, việc gì phải bóc trần sự thật rồi tự mình làm xấu hình ảnh mình.

“Hoàng cung vắng vẻ nhì.” Cô tìm một chủ đề khác nói chuyện. Hoàng cung đích xác là vắng vẻ, cô một đường nghênh ngang đi thẳng vào cung mà cũng chẳng bị ai coi là thích khách bắt lại. Có lẽ chính bọn thuộc hạ, nô tài còn chỉ hận không có sát thủ vào cung giết chết tên Hoàng đế này thôi.

“Bạo quân mà.” William Kỳ bày ra vẻ bất đắc dĩ. Hắn mới thống nhất giang sơn, không sử dụng bạo lực thì không trấn áp nổi nhưng sử dụng bạo lực lại khiến nhiều kẻ bất mãn nên suốt cả buổi chiều sáng hôm nay hắn đã phải vất kiệt rất nhiều chất xám mới có thể tiếp tục giữ tình trạng “ổn định” như hiện nay. Cũng tại cái hệ thống chết tiệt, bằng không thì sao hắn phải mệt mỏi vậy chứ!

Hệ thống Y Y bị ký chủ nhà mình triệu hồi: “Không phải chính William thiếu cũng thỏa mãn lắm sao.”

“Ta thỏa mãn? Người thấy ta thỏa mãn lúc nào?”

“Lúc giết người đoạt vị!”

“Con mắt nào của người nhìn thấy ta thỏa mãn?”

“Con mắt nào cũng thấy!”

“Lúc đó bốn thiếu gia đã cắt đứt liên lạc với người, người còn có thể thấy thế nào được? Lặn xuống đi.” Bạn Y Y đáng thương bị cưỡng chế offline.

William Kỳ không nói chuyện với Hệ thống của mình nữa, lúc này mới cảm thấy không khí có chút trầm mặc, nhưng tựa hồ như lại rất thích hợp.

Bên ngoài sân nắng vàng, vài tên áo đen nấp sau bồn hoa nhìn khung cảnh bên trong điện qua cửa sổ, có chút ngây người.

Cô gái lớp váy* đỏ rực như lửa, đầu búi đơn sơ, cầm trên tay chiếc quạt xếp che nửa mặt, thỉnh thoảng lại phe phẩy chiếc quạt. Lông mày lá liễu thanh thoát, hai mắt nhìn về phía trước, nhưng lại dường như chẳng phải nhìn về phía trước. Cả người cô gái toát ra một khí chất khiến người ta khó diễn tả được, một loại khí chất có chút thanh cao, lại có chút vương giả, xen lẫn trong thanh cao và vương giả có một chút tự tại tiêu dao.

Bên cạnh cô gái, chàng trai vận long bào trầm tĩnh. Không giống như cô gái bên cạnh, cả người hần tràn đầy khí chất uy quyền của bậc đế vương, sự lạnh lùng của người ngồi trên nơi cửu ngũ chí tôn.

Hai người ngồi cạnh nhau, đều yên tĩnh không cất lời, bầu không khí trầm mặc nhưng lại không một chút ngột ngạt mà tất cả đều rất hòa hợp. Khung cảnh đẹp như tranh vẽ, sự hòa hợp khiến người ta phải say mê mà ngắm nhìn.

Nhưng mà rốt cuộc khung cảnh ấy đẹp đến nhường nào? Bọn áo đen không tả được, nhưng chính hai nhân vật của khung cảnh cũng không biết. Họ chẳng phát giác ra bất kỳ lời gì cả, bởi trong thời gian mấy tên áo đen đang ngây người ngắm khung cảnh, họ đều bận đối co với Hệ thống của riêng mình. Cho nên mới nói, đừng để bị vẻ ngoài lừa dối. Tâm trạng thật sự của con người ta, bạn chưa chắc đã nhìn ra được đâu.

Và cũng xin gửi thêm một khuyến cáo nữa, đã làm chuyện mờ ám thì đừng có thất thần vì...

Một vật nhỏ dài mảnh mẽ xé gió lao tới đầu một trong số tên áo đen đang nấp sau bồn cây. Tên áo đen tuy tai nghe thấy tiếng gió nhưng vì thất thần, hần đã bỏ lỡ thời gian tránh ám khí. Khi đồng bọn nghe thấy tiếng hần ngã xuống thì mới phát giác ra có chuyện, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa mi tâm người anh em của mình là một cây trâm vàng, đầu cây trâm có khắc hình con phượng với cái mắt bằng ngọc. Cả đám người áo đen lập tức hồi hồn, soạt soạt rút kiếm ra, nhưng cũng chỉ rút được kiếm ra mà thôi, chưa vung được thì đã theo gót người anh em ngã xuống rồi. Trên mi tâm họ cũng giống người đã hi sinh đầu tiên kia, đều có một cây trâm.

Bên trong điện, William Kỳ sau khi thấy cả đám áo đen đều ngã, lặng lẽ dời mắt nhìn sang Vân Kỳ Ninh* ở bên cạnh, mà Vân Kỳ Ninh cũng đang nhìn hần. Hai ánh mắt dao nhau, Sở Hạ Nghi lại phe phẩy quạt, “Trâm là thứ vật dụng thân quen của phụ nữ.”

*Dùng lớp váy mà không phải phượng bào vì Sở Hạ Nghi đã cởi gần hết phượng bào ra rồi.

*Vì William Kỳ biết Sở Hạ Nghi là người ở đây nhưng không biết tên thật của cô nên gọi là Vân Kỳ Ninh và ngược lại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 19: Vạn Dặm Giang Sơn (19)

“Tôi nói này...” William Kỳ nhìn cô vẫn thản nhiên như lúc ban đầu, mở miệng nói.

Sở Hạ Nghi không nói gì, liếc mắt nhìn sang, ra hiệu ý là “cứ nói đi”.

“Cô lấy đầu ra làm trâm vậy?” Rốt cuộc cô gái này có bao nhiêu trâm cài vậy, lúc nào cũng có thể tùy tiện phóng ra chục cây trâm, hần cũng có bao giờ thấy cô nhặt lại trâm đâu.

“Cướp!” Sở Hạ Nghi nhanh chóng đáp. Mỗi lần xuyên đến vị diện cổ đại hoặc huyền huyền cô đều vận hết sức bình sinh mà càn quét lấy trâm bỏ vào không gian. Nếu xuyên tới hiện đại, thiếu tiền có thể đem trâm đi bán, mà lúc khẩn cấp lại có thể dùng trâm. Quá tiện lợi!

William Kỳ: “...” Cướp có thể nhiều vậy sao? Hần nhìn chằm chằm cô rồi lại nói: “Từ nay đừng cướp nữa. Hoàng hậu đi cướp đồ, rất mất mặt.”

Sở Hạ Nghi vung tay gấp quạt, lần này là quay cả đầu sang người hấn, “So ra thì cũng không mất mặt bằng Hoàng thượng từng mặc y phục cô nương.”

William Kỳ: “...” Được rồi, hấn nghẹn lời.

Hệ thống: “...” Người anh em, tôi rất thông cảm với đồng chí. Cảm giác này, tôi trải qua n + 1 lần rồi. Quá khứ, hiện tại và tương lai vẫn sẽ tiếp tục trải nghiệm cảm giác ức nghẹn đó! Huhu, bản hệ thống đáng thương quá!

Sở Hạ Nghi đứng dậy rời khỏi điện đi về phía cung điện dành riêng cho Hoàng hậu ở ngay bên cạnh.

Phượng Nghi Cung

Vừa bước vào đại điện, mắt Sở Hạ Nghi không khỏi sáng lên rực rỡ. Quả nhiên là cung điện Hoàng hậu có khác.

Đại điện bài trí tinh tế trang nhã nhưng vẫn toát được vẻ uy nghi bề thế của bậc mẫu nghi thiên hạ bởi tượng hai con chim phượng to lớn được đặt đằng sau ghế Hậu. Một giá lớn làm bằng gỗ đặt những bình hoa với họa tiết đậm vẻ cổ xưa, Sở Hạ Nghi vừa nhìn là biết, thứ này rất đáng tiền! Cô tiếp tục tiến bước vào phòng ngủ ngay đằng sau đại điện.

Phòng ngủ rất rộng. Đối diện cánh cửa màu son là bộ bàn trà. Sát bên cạnh cửa sổ là nhuễn tháp. Trên tường có treo một bức họa mẫu đơn được vẽ y như thật. Sở Hạ Nghi phát hiện, bức họa mẫu đơn này chính là bông mẫu đơn trên phượng bào của cô. Không một chút gì do dự, Sở Hạ Nghi nhẹ nhàng rút bức tranh xuống, cất trong không gian. Tại sao phải nhẹ nhàng à? Đây là tiền đó!

Hệ thống: “...” Nó đã nói rồi, lại không tin nó đi. Ký chủ nhà nó không yêu tiền thì ai yêu tiền?

Cô đi vào đằng sau tấm bình phong, giường ngủ cùng tủ đựng đồ liền hiện ra trước mắt. Sở Hạ Nghi chỉ tùy ý lướt sơ qua chứ không vội gom vào không gian. Cô quét tay lên mặt tủ gần đó, kế tiếp liền đưa lên miệng thổi.

Không một chút bụi nào bay ra, ánh mắt Sở Hạ Nghi bỗng trở nên có chút âm trầm.

Từ khi bước vào đại điện cô đã thấy là lạ rồi. Trước đây tứ quốc liên minh xông vào kinh thành, bước vào Hoàng cung, chẳng nhẽ lại không có tên nào vào cung của Hoàng hậu mà tàn sát càn quét sao? Huống chi bên ngoài điện, cô không thấy bất kì bóng dáng một cành hoa ngọn cỏ nào hết. Bình thường các vị Hoàng hậu ít nhiều điều trồng hoa cỏ bên ngoài, nhưng giờ lại không còn ngọn nào. Chứng minh cái gì? Chứng minh chắc chắn Phượng Nghi Cung đã bị người ta càn quét qua, phá hủy mọi thứ kể cả hoa cỏ, sau đó có người đem dọn đi. Những bình hoa cỏ quý giá bên ngoài đại điện, bức mẫu đơn ngoài kia, còn có trăm vòng trang sức trong đây sao có thể còn tồn tại, chẳng lẽ lại không có tên nào dòm ngó vào mấy thứ này sao? Cứ cho rằng đám hoa cỏ bên ngoài là do cung nhân trong cung dọn đi để đón Tân đế, vậy thì mọi thứ quý giá tồn tại trong đây phải giải thích như thế nào? Tân đế mới lên có hai ngày, quần thần bên dưới còn đang dử dội phản đối. Huyền Dạ* lo đối phó với đám đó còn chưa xong, sao có thể có tâm tư đi dọn dẹp sạch sẽ rồi bài trí nơi này để chờ Hoàng hậu tương lai được? Việc cô khoác phượng bào đến đây muốn làm Hoàng hậu, cho dù có dọn dẹp nhanh thế nào thì làm sao mà có thể trong phút chốc, chưa đầy một canh giờ đem tất cả mọi thứ trở lại vẻ khang trang của ngày xưa?

Nói cho cùng, cũng chỉ có một giải thích hợp lý, mà lại vô lý: Huyền Dạ đã sớm biết cô sẽ tới đây, cho nên sai người dọn dẹp!

Có vô lý không? Làm mẫu nghi thiên hạ là nhiệm vụ mà Hệ thống đã phát cho cô, ngoài cô và con hàng Hệ thống giả chết dẫm kia, làm gì có ai biết? Hơn nữa cô chưa từng nhắc một chữ nào với người ngoài, tên Huyền Dạ kia chắc chắn có vấn đề! Từ việc hấn là người xuyên không, giờ lại biết cô sẽ tới đây làm Hoàng hậu, chuyện này bắt đầu có chút nguy hiểm rồi.

Hệ thống: “Ký chủ cho đến lúc suy luận vẫn gọi ta là con hàng Hệ thống giả!!! Ký chủ, cô sao găm cán không buông tha như vậy?”

“Cần là hành động của chó, ta không phải chó!” Sở Hạ Nghi nghiêm nghị đáp.

Hệ thống không nói gì nữa, cũng không phải là bị cô làm cho nghẹn chết. Chỉ là hiện tại nó đang muốn cười vui vẻ. Nhìn xem, ký chủ đang suy đoán người ta có âm mưu với mình. Nó sao có thể tiết lộ với cô rằng, cả hành trình này của cô hoàn toàn là rong chơi trong thế giới giả tưởng, sao có thể tồn tại cái gọi là “nguy hiểm” được? Cả việc Huyền Dạ kia đoán được cô sẽ tới đây làm Hoàng hậu nữa, Hệ thống không chút lo lắng. Tuy rằng nó không biết tại sao tiêu tử kia lại có thể đoán như vậy, nhưng thân là một Hệ thống chính thống, nắm mọi quyền kiểm soát trong tay, nó có thể khẳng định tên Huyền Dạ kia sẽ không gây nên được sóng to gió lớn gì.

P.s: Nhắc lại cho bạn nào quên: Huyền Dạ là tên nhân vật của William Kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 20: Vạn dặm giang sơn (20)

Buổi tối, Phượng Nghi Cung trái với thường ngày im lặng mà nay lại rực rỡ khác thường. Dưới ánh trăng sáng, Sở Hạ Nghi một thân váy đỏ uy nghiêm, tay cầm đèn đứng trước cửa cung.

Đứng đây làm gì à? Tên Hoàng đế kia nói tới nay muốn đi giả tới đây, con hàng Hệ thống kia bảo bản cung ra đây ngắm trăng chờ hấn, để tăng tình cảm, sớm ngày hoàn thành nhiệm vụ.

Aiza, một cô nương như hoa như ngọc như bôn cung, đứng đây làm hờn vọng phu. Hoa kia hoa rơi đã ngập đất, trăng kia trăng đã sáng như đêm rằm, người ơi người hỡi hờn người ở đâu?

Dưới bầu trời đêm đen với ánh trăng sáng soi chiếu mặt đất, trong tiếng gọi tha thiết của Sở Hạ Nghi, kiêu của Hoàng đế cuối cùng cũng tới nơi.

William Kỳ một thân thương bào, mạnh mẽ nhảy xuống kiêu, tiến tới, trên môi vẽ ra một nụ cười, tay đỡ lấy eo cô: "Ái phi sao lại..."

Bùm...Bùm...Bùm...

Ba tiếng nổ liên tiếp vang lên. William Kỳ che chở cho cô, nhanh chóng nấp vào trong bồn cây bên cạnh. Hơi nóng từ vụ nổ mạnh mẽ lan tỏa trong không khí khiến cả hai toát mồ hôi. Nhưng cũng không trì hoãn quá lâu nữa, Sở Hạ Nghi lộ mặt ra, lợi dụng đám cháy do vụ nổ gây ra nhìn xung quanh.

Xung quanh chính là Phượng Nghi Cung đã có chút đổ nát, phía cửa cung đang cháy, không hề có một ai. Sở Hạ Nghi ngẩng đầu, trên bầu trời đêm kia ngoài trăng và sao còn có một vật thể lạ. Sở Hạ Nghi cổ nheo mắt nhìn cho rõ thì bên cạnh, Huyền Dạ cất lời: "Đây là khinh khí cầu."

Khinh khí cầu? Cái gì vậy? Sở Hạ Nghi lục lọi trong trí nhớ một hồi, cuối cùng cũng nhớ được, kỉ nguyên nào đó có một vật là khinh khí cầu.

Từ trên khinh khí cầu, những quả bom, mà không, chỉ là những quả lựu đạn liên tiếp rơi xuống. Tuy vậy, phạm vi nổ của nó cũng chỉ trong bán kính 3m. Sở Hạ Nghi lật tay, rút từ trong không gian ra một cây súng ngắn, bắn ra hai viên đạn liên tiếp. Viên đạn mạnh mẽ xé gió lao đi, tốc độ nhanh đến mức hai người ở trên cái khinh khí cầu to nhất không kịp trở tay, chỉ có thể trơ mắt nhìn khinh khí cầu bị chọc thủng. Nam tử trên khinh khí cầu thấy tình hình không ổn, liền ôm eo nữ tử bên cạnh, vận khinh công đáp xuống dưới đất.

Mượn ánh sáng từ đám lửa, Sở Hạ Nghi nhìn rõ mặt cô gái kia. Còn ai khác ngoài vị nữ chính đại nhân Ánh Ánh?

Cô nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cuối cùng quyết định cất súng đi, lấy một con dao ngắn ra. Súng ở đây có thể nói là một báu vật. Cô không muốn bị giang hồ truy sát tranh đoạt báu vật đâu. Không phải không đánh được, mà là phiền phức.

"Vân Kỳ Ninh." Ánh Ánh hét lớn một tiếng rồi lập tức cầm theo một quả lựu đạn vừa rút kịp nổ rồi nhanh chóng ném về phía cô. Sở Hạ Nghi quắc mắt nhìn sang, ngay cả tránh cũng không thèm tránh, vung dao đánh vào lựu đạn. Quả lựu đạn lệch hướng bay sang một phía khác, nổ bùm.

"Cô..." Ánh Ánh tận mắt nhìn cả quá trình, cô ta mở to mắt ngạc nhiên.

Lúc này đây, nam tử dưới đất gượng dậy. Người này cũng chính là nam chính đại nhân. Hấn ta vừa đứng dậy liền tuôn một tràng xàm ngôn: "Kỳ Ninh, ta biết ngươi xưa nay đối với ta chính là một lòng không đổi. Mau giúp ta giết tên Huyền Dạ đó, đợi ta giành lại giang sơn này rồi, sẽ để ngươi làm Hoàng Hậu."

"Hiện tại ta đã làm Hoàng Hậu rồi." Hừ, xàm quá xàm. Ngươi coi ta là đứa trẻ ba tuổi chắc? Trẻ ba tuổi giờ cũng không dễ lừa gạt như vậy!

William Kỳ tiến từ đằng sau lên, sóng vai đứng cùng cô, khẽ hỏi nhẹ, âm lượng chỉ đủ cho hai người nghe thấy: "Cô là Sở Hạ Nghi?"

Sở Hạ Nghi chớp chớp mắt, không chút ngạc nhiên khi thân phận mình bị người khác vạch trần. Không phải vì cô đã sớm biết, mà là vì cô đủ năng lực để giết người này. Anh ta biết thân phận thật của cô, có sao? Hiện tại chỉ cần cô lia con dao trong tay một chút là thế giới lại mất thêm một cái đầu người.

William Kỳ thấy cô không phản ứng lại, liền nói tiếp: "Tôi là William Kỳ."

Nghe thấy câu này, Sở Hạ Nghi liếc mắt nhìn hấn, rồi lại nhìn xuống con dao trong tay. Chẳng trách hấn biết cô là ai.

"Có duyên thật." Cô nói, rồi đột ngột phóng dao về hai kẻ phía trước khiến bất kì ai cũng không kịp trở tay.

Ánh Ánh đứng sững người không tránh kịp, tuy vậy con dao cũng chỉ sượt qua cánh tay cô ta, để lại một vết cắt khá sâu chứ không như ý muốn cắt đầu của Sở Hạ Nghi. Cô chắc lưỡi đầy tiếc nuối, không phải vì cô phi dao không chuẩn, là vì hào quang nữ chính trên người Ánh Ánh vẫn còn, nhưng cũng đã giảm đi không ít rồi. Bằng không thì con dao này cô ta đã hoàn toàn tránh được chứ không phải bị cắt vào tay nữa.

"Ta phụ trách nam chính, nữ chính giao cho cô. Hào quang của hai người đó đã suy giảm rồi, chỉ cần đấu đá tầm nửa canh giờ nữa là có thể ngắm gà khỏa thân rồi." William Kỳ bỏ lại câu nói rồi lập tức phi tới chỗ nam chính. Sở Hạ Nghi cũng không còn gì chần chừ, xông thẳng tới chỗ nữ chính.

Ánh Ánh liên tục ném ra hai ba cái lựu đạn, cuối cùng đều bị dao của Sở Hạ Nghi đánh chệch hướng. Sở Hạ Nghi lúc này cầm dao chém liên tiếp về phía Ánh Ánh, nhưng cố tình lần nào cô ta cũng may mắn tránh được, cùng lắm thì dao chỉ xẹt cắt qua da cô ta một chút.

Cứ thế rơi vào thế giằng co, vận may đấu với thực lực.

Nhưng cuối cùng vì kịch bản đã bị Sở Hạ Nghi làm đảo lộn, dẫn tới nam chính nữ chính không thể tiếp tục đi theo kịch bản, hào quang hai người này cũng vì vậy mà suy thoái nên chỉ sau hơn một canh giờ, dao của Sở Hạ Nghi chọc trúng tim nữ chính, kiếm của William Kỳ cũng vừa vận cắt đầu nam chính.

Quyển 3 - Chương 21: Vạn dặm giang sơn (21)

(21)

Sau khi nam chính nữ chính toàn bộ đều ngã xuống, Sở Hạ Nghi cùng với William Kỳ mới nhận ra một vấn đề.

Bốn phương tám hướng quanh bọn họ, hiện tại, lúc này đây, đều đang bốc lửa ngùn ngụt.

“Anh không có thứ gì thoát khỏi đây sao?” Sở Hạ Nghi hỏi. Trong không gian của cô có rất rất nhiều đồ, đủ loại vũ khí, duy nhất không có máy bay hay thứ gì có thể bay lên trời.

“Tôi không có.” William Kỳ đáp.

Sở Hạ Nghi: “...” Sao giờ? Sao đây? Chẳng nhẽ hôm nay cô sẽ chết trong đây? Không sao, chết rồi sẽ được sống lại nhưng...thieu sống là cái chết đau đớn nhất...Huhu, cô không muốn đau.

William Kỳ đánh mắt nhìn sang cô: “Không phải cô có thể bay lên trời sao?”

“Sẽ bị phản phê đó anh zai à.” Phản phê khó chịu lắm có biết không đấy hả? Nhưng...tình thế bắt buộc như thế này thì...Cuối cùng, Sở Hạ Nghi vẫn vẫy vẫy tay, triệu hồi hai đám mây xuống.

“Anh, chuyện này phải trả phí cho tôi.” Sau khi đám mây hạ xuống bìa rừng lần trước, Sở Hạ Nghi nhìn chăm chăm vào William Kỳ nói. Lần này bay khoảng 15 phút, bình thường chỉ mình cô thì phản phê chỉ có 30 phút thôi, nhưng lần này có thêm William Kỳ riêng một đám mây nữa, phản phê chính là 60 phút. Huhu, giết ta luôn đi!!!!

“Cô muốn trả gì? Lấy thân trả nợ?” William Kỳ không biết nội tình, chột nhả cười đùa.

Sở Hạ Nghi vung tay, “Không. Lần này khi về, anh cùng tôi quy ẩn núi rừng. Thế là xong.” Nói xong cô lập tức quay vào bên trong bìa rừng, leo lên gốc cây dưỡng sức.

OoO

Ánh nắng xuyên qua kẽ lá, đánh thức Sở Hạ Nghi tỉnh dậy. Cô vươn vai, nhảy xuống gốc cây, nhưng chân không chạm đất, mà thay vào đó cả người cô được người khác ôm lấy.

Sở Hạ Nghi khẽ chau mày: “Anh đang làm gì?”

“Sợ cô ngã.” William Kỳ đáp xong liền thả cô xuống.

Sở Hạ Nghi nghiêng đầu, “Đi thôi, chúng ta quy ẩn núi rừng.”

“Được.”

Huyền Dạ thống nhất giang sơn đến ngày thứ hai, lập Vân Kỳ Ninh vốn là Vân Hoàng quý phi của Thiên Yên Quốc làm Hoàng hậu. Huyền Dạ vốn tiếng bạo quân, cùng với Vân Kỳ Ninh không đoan trang, một đôi cầu nam nữ khiến ông trời tức giận, giáng lửa đốt cháy Hoàng cung, thiêu sống Huyền Dạ và Vân Kỳ Ninh. Nhưng cũng kể từ đây, giang sơn lại chia năm xẻ bảy, toàn bộ đều hỗn loạn, không lấy một phần an ổn.

Cách biệt với thế giới, nấp sau rừng cây rậm rạp, kề bên cạnh bờ suối trong lành, một căn nhà gỗ nhỏ. Khoảnh sân trồng một cây đào, dưới cây đào, William Kỳ liếc nhìn sang Sở Hạ Nghi đang phơi nắng, hỏi: “Cô không quan tâm với Vân gia sao?”

Sở Hạ Nghi nhắm mắt, hai mắt khép chặt, nghe đến câu hỏi thì mở mắt ra: “Đã sớm sắp xếp ổn thỏa cho họ rồi.” Từ lúc tứ quốc vây đánh Thiên Yên, cô đã sớm an bài mọi thứ cho bọn họ. Giờ đây họ chẳng còn là Vân gia đệ nhất kinh thành Thiên Yên nữa mà hiện tại đang thành lập Vân phái tọa lạc trên cái núi nào đấy, chiêu mộ đệ tử rồi.

“Lần sau chúng ta còn có thể gặp nhau tiếp không?” William Kỳ hỏi.

“Anh muốn sao?”

“Cô có thể làm được?”

“Không biết nữa.”

“Vậy cô...lần sau có muốn gặp tôi nữa không?”

“Có duyên sẽ gặp. Vạn sự đề trời định đoạt đi.”

“Cô sẽ giao vận mệnh của mình vào tay ông trời như vậy à?”

“Ừ. Có những thứ, cứ để ông trời quản sẽ tốt hơn.”

“Thế giới sau, tôi vẫn muốn gặp cô.”

“Gặp nhau cũng chưa chắc đã nhận ra nhau.”

“Cô cứ tìm tên nào muốn đánh nam chính nữ chính, nhất định sẽ gặp tôi.”

“Được.”

Tại nơi này, căn nhà gỗ nhỏ, hai người họ bình lặng sống cuộc sống cách biệt với người ngoài. Tám năm sau, Sở Hạ Nghi vì tuổi tác của Vân Kỳ Ninh đã không thể kéo dài thêm nữa mà nhắm mắt xuôi tay. William Kỳ an táng cô cẩn thận, rồi chính bản thân mình cũng theo cô tan thành cát bụi.

Mười năm sau, Vân phái cùng hơn mười vạn đệ tử, tòa đi từng vùng trừ gian diệt ác, chỉ trong 6 tháng mà khôi phục lại cuộc sống an lành cho dân chúng. Người người nhà nhà đều muốn con em mình trở thành đệ tử của Vân phái.

Vân phái, hiện tại, hơn hai trăm vạn đệ tử, chiếm cứ một vùng núi cao. Giờ Mão, chuông đồng lần lượt vang lên đánh thức đệ tử. Chúng đệ tử tôn giáo lần lượt rời giường thức dậy, sau đó theo như điều lệ, tới từ đường thắp hương bái tế.

Từ đường này được xây dựng ở ngọn núi Surong Giang, trên đỉnh nơi cao nhất. Từ đường vô cùng rộng lớn, nhưng chỉ bày duy nhất hai bài vị. Hai tấm bài vị một màu đá đen xanh, không khắc tên họ, chẳng ghi bất tự. Tuy rằng bài vị chẳng ghi khắc bất cứ thứ gì, nhưng đằng sau lại bày hai bức tượng lớn. Một bức tượng là nữ, đầu đội mũ phượng, khăn voan đỏ thắm trùm kín mặt, mặc một bộ phượng bào đỏ rực như lửa. Sát bên cạnh là một nam từ đầu đội mũ niện bằng vàng, thân khoác long bào nhưng toàn bộ gương mặt lại không khắc bất kì đường nét nào. Tuy vậy, chúng đệ tử đều thầm biết trong lòng, nữ tử mặc phượng bào này chính là tiểu thư Vân gia, trước đây là Vân Hoàng quý phi của Thiên Yên Quốc, sau này là Hoàng Hậu của Huyền Dạ. Nghe nói, bà chính là người đề xuất ý kiến thành lập Vân phái, trong khoảng thời gian khi Vân phái mới thành lập đã tài trợ vô số của cải. Bên cạnh bà, nam nhân không điều khắc ngũ quan, cũng chính là Huyền Dạ, người vốn là bạo quân trước đây đã từng thống nhất giang sơn.

Hai người họ, đứng bên cạnh nhau, bàn tay nắm chặt vào nhau, ở nơi cao nhất từ đường trông xuống ngàn vạn đệ tử đang quỳ bái thắp hương khói, ở đỉnh núi Surong Giang nhìn xuống thế gian, ở trên trời cao ngắm hồng trần vạn tượng.

P.s: Vị diện thứ ba hoàn tất!

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 1: Trên Đỉnh Kim Tự Tháp (1)

Lạnh...lạnh quá.

Sở Hạ Nghi mở mắt, lại khép lại. Người cô bị người ta dội một chậu nước lạnh, ướt từ đầu tới chân. Khí lạnh thấm vào người khiến Sở Hạ Nghi không khỏi run rẩy.

Ào...

Lại thêm một chậu nước nữa dội vào người. Sở Hạ Nghi không thể không mở mắt.

Trước mặt cô là một tên cao to mặc áo đen, tay hắn còn đang xách một chậu nước rỗng. Dưới chân hắn, bên cạnh, còn có hai ba chậu nước khác tương tự. Khi thấy cô mở mắt, tên áo đen quay lại báo cáo với người đằng sau. Lúc này, Sở Hạ Nghi mới thấy đằng sau hắn còn có một cô gái nữa, tuy không nhìn rõ gương mặt nhưng chiếc váy đen sang trọng cô ta mặc vừa nhìn là biết đó chính là dò hiệu.

“Tiểu thư, cô ta tỉnh rồi.” Tên áo đen báo cáo.

Cô gái kia rồi ghé, đi tới gần chỗ Sở Hạ Nghi. Cô ta vươn tay nắm mạnh cằm cô, đôi môi đỏ chót mấp máy đang định phát ra tiếng thì bỗng quay lại, nói với người áo đen: “Đi ra ngoài đi.”

“Dạ, tiểu thư.”

Cánh cửa mở ra, lại khép lại. Trong căn nhà nhỏ hoang tàn chỉ còn lại cô gái váy đỏ và Sở Hạ Nghi.

Bàn tay trắng nõn của cô gái vươn lên, không phải vì muốn tắt Sở Hạ Nghi mà là muốn cho cô thấy độ sắc của con dao.

Đúng, cô gái váy đỏ đang cầm một con dao trên tay. Ngón tay trở của cô ta khẽ miết lưỡi dao, đôi môi đỏ nhếch lên, toát một vẻ kinh dị: “Chuẩn bị nào.”

Sở Hạ Nghi cũng tương tự giống cô gái trước mặt mình, nở nụ cười ranh mãnh, sau đó chỉ trong chớp mắt, cô vùng bàn tay đã sớm côi trói của mình tát vang dội vào cô gái trước mặt, kèm với một câu nói: “Giờ thì chẳng biết ai xử ai đâu.”

Vừa nói xong câu này thì con đầu đầu quen thuộc truyền tới. Sở Hạ Nghi lần này cũng không đau đến mức ngã như mấy lần trước, lần này cũng chỉ là choáng váng hoa mắt một chút mà thôi.

Cô gái váy đỏ này, là Triệu Thảo, nữ phụ số hai. Nguyên chủ hiện tại của cô là An Họa, thiên kim tiểu thư An gia, nhưng lại thích chạy đi đóng phim, sau ba tháng vào nghề đã nhanh chóng nổi tiếng nhờ vai phụ số ba trong một bộ web drama đang hot trên khắp đất nước.

Hiện tại nữ chính vẫn còn chưa xuất hiện, nhưng nam chính thì xuất hiện rồi. Nam chính là đế vương giới giải trí, công ty quản lý của An Họa cũng thuộc một trong vô vàn sản nghiệp của nam chính. An Họa bị người ta sắp xếp, phải hẹn hò với nam thần mới nổi là Tịch Ảnh. Triệu Thảo này là em họ xa xôi của nam chính, nhưng đại khái cũng được tính là thiên kim Triệu gia. Cô gái này là fan cuồng của Tịch Ảnh, không chấp nhận được nam thần của mình hẹn hò với cô, nên mới sai người bắt cóc, ý đồ chính là rạch mặt cô tại đây.

Trong cốt truyện, An Họa này ở đây bị Triệu Thảo rạch mặt, sau đó lại bị đàn em cô ta hãm hiếp đến chết. Thi thể nguyên chủ bị vứt ở cái nơi đồng không mông quạnh này, thẳng đến hơn một năm sau, thi thể đã mục nát mới được người của An gia tìm thấy, đem về tổ chức lễ tang. Mà chẳng biết vô tình hay cố ý, tang lễ của An Họa lại được tổ chức trùng với lễ cưới của nam phụ và nữ chính. Lúc xe chở tang lễ đi qua khách sạn nơi tổ chức tiệc cưới ấy, bị xe của nam chính đến cướp đầu đâm vào. Nam chính bình an thoát nạn, thậm chí còn có thể tiếp tục đi cướp đầu, còn xe tang của An Họa bị lật úp, rơi xuống sông. Quan tài trong quá trình lật xe cũng bật nắp, thi thể của An Họa cũng vì vậy mà bị sóng cuốn đi đến một phương trời xa lạ. Người An gia cũng vì chuyện này mà nổi điên lên đối phó với nam chính, nhưng đến cuối cùng vẫn chính là rơi vào cảnh nhà tan cửa nát.

Những chuyện như thế này, chắc chắn chính truyện không bao giờ đề cập đến. Trong chính truyện, thứ đề cập cũng chỉ là khi nguyên chủ nổi tiếng, rồi hẹn hò với Tịch Ảnh, sau đó là mất tích hơn một năm. An gia tìm thấy thi thể nguyên chủ và tổ chức lễ tang, cũng chỉ là vèn vèn vài dòng thông báo của bản tin thời sự. Nam chính đâm vào xe tang lễ, trong chính truyện cũng chỉ nói, nam chính bất cẩn đâm vào xe, sau đó hắn ta lại bắt đầu tiếp tục đi cướp đầu. Sau đó An gia nổi điên đối phó với nam chính, đến cuối cùng cũng chỉ là tạo thêm hoàn cảnh cho nam nữ chính phát triển tình cảm. Sau đó nữa, nam chính nữ chính đi về cái kết happy ending. An gia rơi vào cảnh nhà tan cửa nát. Những sự việc như nguyên chủ bị rạch mặt, hãm hiếp, khó khăn lắm mới tìm được thi thể nhưng cuối cùng vẫn chẳng thể an lành nằm dưới đất là do xe của nam chính tông vào thì đều là những thứ bị ẩn giấu, chính truyện không bao giờ đề cập tới.

Sở Hạ Nghi thở dài. Nguyên chủ cũng quá thảm rồi đi. Đã vậy, trước tiên phải xử lý sạch sẽ Triệu Thảo này đã. Nghĩ tới đây, ánh mắt Sở Hạ Nghi càng trở nên sắc lạnh khi thấy ba tên đàn em của Triệu Thảo cầm súng chĩa vào người cô.

Pằng.

Chẳng biết tên nào bắn ra tiếng súng mở màn đầu tiên, Sở Hạ Nghi nhanh chóng nằm thụp xuống tránh đạn rồi lăn sang tên hiện tại đang đứng gần cô nhất. Sở Hạ Nghi chống tay xuống đất, mượn trọng lực của tay mà vùng đôi chân thon dài, tên áo đen không phòng bị kịp, lập tức ngã ngựa. Trước khi cho anh ta đo đường xuống đất, cô nhanh tay giật lấy cây súng, rồi chẳng hề dừng lại mà lập tức tặng cho ba tên áo đen mỗi tên một viên kẹo đồng.

Tất cả sự việc, diễn ra chỉ trong tầm 20 giây đồ lại.

Triệu Thảo hoảng sợ tới ngất người. Sao cô ta có thể làm được?

“Cuối cùng, đến lượt cô.” Lại thêm một tiếng súng nữa, Triệu Thảo ngã xuống nền đất với đôi mắt vẫn còn mở trừng trừng. Sở Hạ Nghi chỉ nhìn lướt qua. Tuy rằng hôm nay Triệu Thảo chưa kịp làm gì cô, nhưng là do cô lợi hại chứ không phải cô ta nhân từ tha cho cô. Hôm nay tha cho Triệu Thảo, chỉ sợ chính là kéo rắc rối cho ngày sau.

Sở Hạ Nghi lau sạch sẽ dấu vân tay trên khẩu súng rồi ném bừa vào một xô xĩnh của căn nhà. Xong xuôi đầu đấy, cô mới rời khỏi nhà hoang.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 2: Trên Đỉnh Kim Tự Tháp (2)

(2)

Sở Hạ Nghi sau khi ra khỏi nhà hoang rồi, sờ soạng bản thân, lại không ngờ tới có thể tìm thấy điện thoại trong túi quần. Cô không khỏi có chút bất ngờ, thật không nghĩ tới đám bắt cóc kia lại có thể để lại điện thoại lại, chẳng lẽ không sợ nguyên chủ lên gọi cứu viện hay sao? Nhưng khi mở điện thoại ra rồi, Sở Hạ Nghi mới biết, quanh đây vốn chẳng hề có sóng.

Lực bắt tòng tâm, cô cũng chỉ đành tiếp tục đi bộ. Nơi này quả thực chính là đồng không mông quạnh, cỏ dại mọc cao hơn cả nửa người cô, xung quanh thậm chí một con chim cũng không có. Dưới bầu trời gọn mây trắng bồng bênh cùng với ánh nắng chói chang, Sở Hạ Nghi dù mệt mỏi nhưng vẫn cố chấp đi bộ mà không dùng đến năng lực. Mặt trời càng ngày càng chói chang, mồ hôi Sở Hạ Nghi chảy ướt đầm hai bên tóc mai và một phần của lưng.

Sau hơn 30 phút đi bộ, đến cuối cùng, Sở Hạ Nghi cũng bắt được sóng, dù khá yếu ớt. Cô lập tức gọi điện thoại rồi tìm một chỗ ngồi nghỉ.

Lại chờ thêm một tiếng nữa, một chiếc Porsche màu bạc kim loa mắt dừng trước mặt Sở Hạ Nghi, cửa kính xe từ từ hạ xuống, chàng trai đang lái xe quay đầu ra phía cô, gọi: “Chị.”

“Ừ.” Sở Hạ Nghi lãnh đạm đáp một tiếng rồi mở cửa xe bước vào. Người đang lái xe là An Vĩ, em trai ruột của nguyên chủ, cũng là người thừa kế tương lai của An gia. Tuy vậy nhưng thằng em trai này của nguyên chủ xưa nay chỉ quen chơi bời, một chút chí hướng về thừa kế cũng chẳng có. Điều này không khỏi khiến hai vị phụ huynh tức điên lên. Một đứa con gái yên ổn làm thiên kim tiểu thư thì không thích, lại chạy đi lẩn lộn trong showbiz làm diễn viên; còn thằng con trai chỉ thích chơi bời, ghét việc công ty, không có chút giác ngộ nào của người thừa kế cả.

An Vĩ vừa nhìn thì chẳng ai nghĩ hẳn là kẻ chỉ biết ăn chơi trác táng cả. Mái tóc đen mềm mượt gọn gàng, bộ vest đen cắt may hoàn hảo đến từng đường kim mũi chỉ phối với cả vạt đỏ, cùng với gương mặt điển trai theo một phong cách lạnh lùng, nhìn bề ngoài thật sự giống như mấy tổng giám đốc vậy. Người khác ăn chơi bình thường nếu không phải quần xanh áo đỏ lố lẹt thì cũng là quần áo không chỉnh tề từ tề, nào có ai như An Vĩ đâu?

“Sao chị lại lưu lạc đến cái chỗ này vậy?” An Vĩ vừa lái xe vừa hỏi.

“Bị bắt cóc.” An Vĩ này tuy rằng là kẻ ăn chơi, nhưng vẫn là em trai ruột của nguyên chủ, vẫn luôn quan tâm chị gái mình, tình cảm giữa hai người họ xưa nay vẫn rất tốt.

“Bị bắt cóc á?” An Vĩ có chút ngạc nhiên, quay đầu nhìn lại bà chị mình. Chỉ thấy bà chị này tuy đầu tóc có chút rối, áo có chút nhăn nhoe nhưng cả người chẳng thấy tổn hại một chút gì cả. Hừ, lại trêu cậu ta rồi.

“Bắt cóc gì chứ, chị nói chị đóng phim có cảnh bắt cóc còn được. Chị bị bắt cóc mà có thể không tổn hại một chút gì như vậy sao.” Cậu ta tiếp tục lái xe, vừa lái vừa nói.

Sở Hạ Nghi điều chỉnh góc độ, giờ cho cậu ta thấy một mảng lớn phần cổ tay áo nhuộm một màu nâu đen, nói: “Đóng phim có thể có vết này sao?”

An Vĩ liếc nhìn qua kính chiếu hậu, màu nâu đen đập vào mắt, cậu thuận mồm nói: “Vết máu không phải...”

Chưa nói dứt lời, An Vĩ đã đột ngột phanh gấp xe, có chút khó tin quay mặt lại. Đúng, vết máu màu đỏ, không phải là nâu đen. Nhưng máu khi khô thì sẽ là màu nâu đen. Đóng phim trước nay chỉ có máu đỏ, làm gì có máu khô bao giờ. Bà chị này không phải là bị bắt cóc thật ày chứ? Nghĩ đến đây, An Vĩ giật nảy mình, vội vàng cầm cổ tay cô đưa lên mũi ngửi thử. Máu dù khô nhưng vẫn còn lưu lại chút mùi đặc trưng, An Vĩ đưa sát lên mũi, lập tức bắt gặp mùi máu. Kết quả này không khỏi khiến cậu hoảng hốt, “Chị, sao lại thế này?”

Sở Hạ Nghi thấy An Vĩ cuống cuống đến mức như vậy thì cũng không muốn trêu đùa cậu nhóc này nữa, giặt lại tay mình: “Không phải máu chị.”

“Chị nói thật sao?” An Vĩ không khỏi có chút khó tin, ai biết bà chị này có giấu giếm hẳn việc gì không chứ.

Sở Hạ Nghi hoàn toàn nhìn được tâm tư cậu nhóc này, liền vạch cổ tay ra, trên đó hoàn hảo không một vết thương: “Nếu mà giấu mày thì chị còn nói làm gì chứ.”

“Ai biết được chị.” Nhìn thấy cổ tay cô hoàn toàn không một vết xước, An Vĩ tuy rằng không cuống cuống nữa, tiếp tục lái xe nhưng vẫn đưa cô tới bệnh viện làm kiểm tra. Một tiếng rưỡi sau đó, khi đã cầm kết quả kiểm tra toàn diện là không có việc gì, tâm tình của cậu ta mới hoàn toàn buông lỏng được. Sở Hạ Nghi đi đến từ đằng sau, vỗ vỗ vai cậu ta, “Chị mày thì sao có thể có chuyện gì được chứ.”

“Vậy vết máu kia?” Tuy rằng chị gái cậu ta hoàn hảo không có chuyện gì, nhưng vết máu khô đó hoàn toàn không phải là giả. Theo lời chị ấy thì là máu người khác, nhưng vô duyên vô cớ sao lại có máu người khác trên người?

“Mày không cần biết. Đi thôi.” Nhưng bà chị của cậu hoàn toàn không có ý định trả lời câu hỏi. Sau khi đáp xong lập tức đi trước. An Vĩ cũng đành tạm thời bỏ qua chuyện này, đuổi theo bước chị gái mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 3: Trên đỉnh kim tự tháp (3)

Sở Hạ Nghi được An Vi hộ tống tới tận nhà. Nguyên chủ sống riêng trong một cái biệt thự to hoành tráng, tọa lạc tại khu vực phồn hoa nhất của thành phố. Sở Hạ Nghi vừa bước vào cổng là liền có lớp lớp người cúi đầu chào: “Tiểu thư.”

Cửa vừa mở, Sở Hạ Nghi liền bắt gặp một cô gái tầm 27, 28 tuổi đang ngồi vắt chân trên sofa, dung nhan xinh đẹp. Vừa nhìn thấy cô, lập tức giận dữ: “An Họa, em đi đâu mà mất tích đến hơn nửa ngày hôm nay rồi? Có biết chị gọi cho em vô số cuộc rồi không? Sao lại không nghe máy? Em có biết bao nhiêu cái quảng cáo phải trì hoãn rồi không?”

“Em không biết.” Sở Hạ Nghi đi đến ngồi đối diện với cô gái đang không ngừng chửi rủa. Cô gái này là Vương Lịch, quản lý của nguyên chủ.

“Em...” Vương Lịch xà giận một hồi, phát hiện nghệ sĩ nhà mình vẫn cứ thần nhiên, không khỏi càng thêm tức giận.

“Thôi nào chị.” Sở Hạ Nghi tận tình rót cho Vương Lịch một cốc nước. Cô nói tiếp:

“Chị, em muốn rời khỏi công ty.”

Khụ. Nghe thấy câu này, Vương Lịch lập tức sặc nước. Câu nói này không nghi ngờ gì là quả bom khiến tâm trạng chị ta vừa dịu xuống liền bùng nổ trở lại: “Em nói cái gì? Sao lại rời công ty? An Họa à, em đừng nghĩ quẩn. Em ở công ty đang rất tốt mà, rời đi thì đến nơi nào chứ? Tam Mị là công ty giải trí có tiếng bậc nhất cái giới này rồi, em rời đi còn muốn vào đâu chứ?”

“Chị, chị biết An gia chứ?” Sở Hạ Nghi không vội nói lý do, khoan thai hỏi.

“Biết.” Vương Lịch đáp, trong lòng có chút nghi ngờ. An Họa hỏi chị ta cái này để làm gì chứ?

“Em là tiểu thư của An gia.”

Vương Lịch nghe xong câu này, lập tức trợn ngược mắt. Nếu câu nói muốn rời công ty là một quả bom, thì cái câu “em là tiểu thư của An gia” này chính là một quả bom nguyên tử. Vương Lịch cẩn thận suy nghĩ. Trước đây, từ khi làm việc với An Họa, nhìn thấy căn biệt thự rộng lớn hoành tráng tại khu vực phồn hoa này, nghệ sĩ nhà cô mới lần lộn ba tháng trong showbiz, vốn là không thể mua được. Lại nói đến An Họa trên người có loại khí chất sang chảnh, giọng nói êm dịu ngọt ngào, ngữ điệu không nhanh không chậm, không cao chẳng thấp, lại thông thuộc chơi đàn, cưỡi ngựa, thật sự giống như một tiểu thư nhà quyền quý. Từ lâu Vương Lịch đã đoán ra, An Họa này có lẽ chính là tiểu thư nhà hào môn, nhưng không ngờ tới cô lại là tiểu thư An gia. Tin tức này khiến cô có chút khiếp sợ.

“Cho nên chị à. Em muốn rời công ty, làm nghệ sĩ tự do, chị có muốn đi theo em không?” Sở Hạ Nghi chân thành cất lời.

Vương Lịch nghe cô nói, hoàn hồn, tỉnh táo lại, thế nhưng nghĩ ra một điểm không thích hợp: “Em là tiểu thư An gia cũng đâu có quan hệ gì tới việc làm nghệ sĩ ở Tam Mị?”

“Không có quan hệ, nhưng sẽ khá phiền phức.” Sở Hạ Nghi nói đầy ẩn ý. Tam Mị là sản nghiệp dưới tay nam chính, sau này khi nữ chính lẫn lộn showbiz cũng sẽ vào Tam Mị, từ ấy thì sẽ trở thành trọng điểm được Tam Mị bồi dưỡng, trong tay có nhiều tài nguyên. Cô không muốn sau này đi giành tài nguyên với nữ chính, cũng không cần nữ chính cho cô một ít tài nguyên để xoay sở. Sau này kiểu gì nữ chính cũng tiến vào Tam Mị, mà có một nguyên lý, tránh xa nhân vật chính sẽ sống vui vẻ, vậy nên cô mới muốn rời Tam Mị. Đẳng nào thì chút tiền bồi thường hợp đồng còn con con ấy, cô chưa nghèo đến mức không đủ tiền trả.

Vương Lịch không biết nội tình, lại cho rằng An gia muốn tiến vào giới giải trí nên An Họa mới rời Tam Mị về phục vụ cho gia đình nhà mình. Nhớ tới lời đề nghị của An Họa, Vương Lịch nói: “An gia nhiều kẻ tài giỏi như vậy, em cần chị đi làm gì chứ?”

“Không phải An gia muốn tiến vào giới giải trí, cũng không phải em quay về công ty của gia đình làm việc. Em là muốn làm nghệ sĩ tự do.” Làm nghệ sĩ tự do rất thoải mái. Hợp đồng nào muốn nhận thì nhận, muốn từ chối thì từ chối, không phải làm theo sự sắp xếp của công ty, tuy rằng có chút vất vả nhưng sẽ tự do thoải mái.

“Nếu không có công ty quản lý, việc lẫn lộn trong cái showbiz này cũng rất khó khăn. Khi nổ ra bất cứ scandal nào cũng sẽ không có phòng truyền thông xử lý, khi cần lăng xê cũng không có phòng PR giúp đỡ. An Họa, em có nghĩ kĩ không?” Vương Lịch biết làm nghệ sĩ tự do sẽ rất thoải mái, nhưng song song cùng sự thoải mái là những khó khăn.

“Scandal nổ thì cứ nổ. Không có người xử lý thì không xử lý nữa, khéo khi em lại được cái danh nữ hoàng tai tiếng ấy chứ. Muốn lăng xê mà không có phòng PR giúp đỡ, chị à, em có tiền!” An gia không ủng hộ cô vào showbiz, chắc chắn không giúp cô trong việc lăng xê. Nhưng vậy thì có sao? Cô có tiền đó biết không hả?

Vương Lịch lại uống một cốc nước nữa, nặng nề nói: “Để chị suy nghĩ đã. Mai sẽ đưa em câu trả lời.”

“Được, chị cứ từ từ. Chị đi thông thả.” Tiễn xong, Sở Hạ Nghi có chút mệt mỏi ngồi xuống sofa.

Lúc này, Hệ thống bổng đột ngột online: “Kí chủ, số dư tài khoản của An Họa cũng chỉ có vài chục triệu thôi. Kí chủ còn không đủ tiền đền bù hợp đồng, lấy đâu ra tiền để lăng xê cho bản thân vậy?”

“Bán đồ cổ. Đám đồ trong không gian của ta còn đang chất đống kia kia.” Sở Hạ Nghi lim dim nói. Đồ trong không gian của cô, vật nào cũng là giá trị lên thành. Sao cô có thể lo nghèo cơ chứ.

“Ký chủ không tìm William Kỳ sao?” Hệ thống hỏi.

Sở Hạ Nghi khẽ cau mày, đáp lời: “Ai biết hắn có ở thế giới này không. Tìm làm gì chứ.”

“Sẽ có thôi, ký chủ à.” Hệ thống dường như có chút hưng phấn đáp.

Lúc này, cô mờ mắt, có chút không hiểu: “Ba thế giới liên tiếp gặp người ta, rốt cuộc người là có ý gì?”

“Cái này ký chủ cứ từ từ tìm hiểu thôi.” Hệ thống đáp rồi lập tức offline.

Sở Hạ Nghi ngồi thẳng người, trầm ngâm suy tư.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 4: Trên Đỉnh Kim Tự Tháp (4)

Sở Hạ Nghi về nhà hai ngày, hoàn toàn chỉ có ăn chơi và hóng tin tức trên mạng. Nói sao nhỉ, hiện tại cô đang bị dính tin hện hò với Tịch Ảnh mà, tuy rằng chưa chính thức công khai nhưng đã có rất nhiều tấm ảnh bị papazzari tung ra làm bằng chứng rồi.

Mối quan hệ giữa sao nữ mới nổi cùng với nam thần nổi tiếng, vừa được ủng hộ, lại cũng hứng không ít gạch đá. Sở Hạ Nghi đang băn khoăn làm sao để chấm dứt tình trạng, thì bỗng cửa phòng bật mở, Vương Lịch xuất hiện.

“Đi. Chúng ta đi hủy hợp đồng.” Vương Lịch với ánh mắt đầy kiên định nói.

“Chị quyết định rồi?” Sở Hạ Nghi dù biết nhưng vẫn thuận miệng hỏi. Cô bò xuống khỏi giường, chui vào nhà vệ sinh, sau năm phút, lập tức xuất hiện với một bộ dạng hoành tráng.

“Em đang đi hủy hợp đồng...” Nhìn bộ dạng ăn vận của cô, Vương Lịch không nhịn được nhắc nhở. Đi hủy hợp đồng đó em gái à, không phải đi làm chị đại đâu.

Áo khoác da đen gắn đầy đinh tán, vòng cổ một chuỗi vàng bạc đang xen. Bên dưới quần đen bó sát, đôi giày thể thao hai màu trắng đen xen kẽ. Mái tóc nâu đỏ nổi bật, gương mặt đeo kính đen, đôi môi tô son đỏ. Bộ dạng cô lúc này, quả thật là ngẫu không để đâu cho hết. Cộng thêm khí chất lạnh lùng, quả thực là chuẩn hình tượng chị đại. Nhưng đây là đi hủy hợp đồng, cũng không phải đóng phim mà.

“Đi hủy hợp đồng nên mới phải vậy. Em không có ý định giấu cánh phóng viên.” Chuyện cô hủy hợp đồng càng to càng tốt, đỡ phải bỏ tiền lãng xê tên tuổi.

oOo

Một chiếc mui trần màu đỏ hút mắt người nhìn dừng lại trước cửa tòa nhà cao ốc. Bảo vệ lập tức tiến tới, sau khi thấy rõ người ngồi trong xe thì lập tức mở cửa.

Sở Hạ Nghi vừa mới đặt chân xuống khỏi xe, chưa kịp hít thở không khí trong lành, lập tức đã bị bao vây bởi một đám phóng viên, hàng chục chiếc micro đưa tới gần cô, liên tiếp có phóng viên đặt câu hỏi:

“An Họa, chuyện của cô với Tịch Ảnh là như thế nào?”

“An Họa, cô có phải là bạn gái của Tịch Ảnh không?”

“An Họa, cô...?”

Sở Hạ Nghi đã sớm có chuẩn bị với đám phóng viên này. Cô rút kính đen, đưa tay vuốt lại tóc, sau đó nhìn thẳng vào máy quay của một phóng viên. Lúc này mọi người biết cô chuẩn bị phát biểu, liền im lặng lắng nghe.

Sở Hạ Nghi vốn chỉ chờ giây phút này. Ánh mắt cô lóe sáng một tiếng, sau đó chen vào đám phóng viên đông đúc. Trong lúc mọi người còn chưa phản ứng kịp, cô đã thành công trượt lọt bước vào tòa nhà. Phóng viên lúc này mới biết, họ bị lừa tập thể!

Tầng 35, văn phòng Tổng giám đốc.

Sở Hạ Nghi cùng với Vương Lịch dùng khí thế bất phàm tiến vào. Thư ký đang làm việc lập tức đứng dậy tiếp đón: “Cô An.”

“Tổng giám đốc có trong đó không?” Vương Lịch hỏi.

“Đạ, mời cô vào.” Thư ký ân cần đi tới mở cửa. Sau đó cũng tận tình khép cửa lại.

“Ồ, An Họa. Em tới đây có chuyện gì? Tổng giám đốc đã ngoài ba mươi. Khi thấy cô tiến vào, niềm nở tiếp đón.

Sở Hạ Nghi không nói gì cả, trưng ra một bộ dạng cao ngạo khinh thường đi tới sofa ngồi, đã thế còn ngồi thẳng vào ghế chủ vị khiến tổng giám đốc lúng túng. Ông ta tuy là tổng giám đốc, nhưng mà người kia chính là ngôi sao đang nổi đó nha. Chẳng ai biết cô ta có thể bám chân vào vị đại gia nào không, sao có thể trở mặt được chứ. Ông ta đành cam chịu ngồi xuống bên cạnh. Vương Lịch ngồi vào phía đối diện, đặt trên mặt bàn một tập tài liệu. Tổng giám đốc có chút thắc mắc nên lập tức cầm tập tài liệu lên xem, vừa lật thì sắc mặt khê biến:

“An Họa, đây...”

“Hủy hợp đồng.” Vương Lịch tiếp lời, trả lời thay cho An Họa.

“An Họa, hợp đồng đang tốt đẹp, sao lại hủy hợp đồng chứ?” Tổng giám đốc khó hiểu.

“Tôi chán rồi.” Sở Hạ Nghi lúc này mới lên tiếng. Hiện tại cô đang ngồi vắt chân, cả người ngả về đằng sau, toát một vẻ chơi bời.

“Tiền đền bù hợp đồng là năm trăm...”

“Năm trăm triệu của ông đây, không thiếu một đồng.” Sở Hạ Nghi bày ra dáng vẻ chị đại, vút tấm thẻ từ trong túi xuống bàn.

“Chuyện này phải thương l...” Tổng giám đốc định nói tiếp, nhưng lần nữa bị ngắt lời. Lần này không phải vì có ai chen mồm vào nói, mà là vì trên ngực ông ta đang có một con dao sắc chìa thẳng.

“Ông có kí không?” Ánh mắt Sở Hạ Nghi trở nên lạnh lẽo đến dọa người. Vương Lịch nhìn thấy thế cũng sợ tới ngậy người.

“Kí, kí. Tôi kí.” Tổng giám đốc toát mồ hôi hột, vội vàng đặt bút nhanh chóng kí tên. Ông ta như thể cảm nhận được khí lạnh toát từ con dao và có cả mùi máu...

Sở Hạ Nghi thấy ông ta kí xong rồi, thu dao, lại vút thêm một tấm thẻ nữa: “Hai trăm triệu, coi như phí bồi thường tổn thất tinh thần cho ông.”

Nói xong, cô lập tức đứng dậy. Vương Lịch thấy thế cũng vội vàng thu dọn tập tài liệu rồi chạy theo cô.

“An Họa, em làm vậy...” Vương Lịch không kìm được trái tim bé nhỏ của mình, có chút hoảng sợ nói.

“Chị, chị về sống với em đi.” Sở Hạ Nghi mở miệng đề nghị.

“Hả? Sao tự nhiên...”

“Nếu mà chị đã thấy không an toàn thì cứ về sống cùng biệt thự đó với em cũng được. Đẳng nào chị cũng đã có chồng con gì đâu. Hơn nữa chị cũng là quản lý của em, chúng ta sống chung cũng rất tiện mà. Căn nhà đó rộng như vậy, em sống một mình cũng quá cô đơn rồi.” Sở Hạ Nghi nói liến thoắng.

“Thật sự có thể được sao?” Vương Lịch có chút không tin hỏi lại. Sao tự nhiên nghệ sĩ nhà cô lại coi mò đến thế này rồi? Trước đây An Họa làm gì có như thế này đâu?

“Thế chị có ở không?”

“Ồ. Ồ, có ngu mới không ở!” Căn biệt thự đó tốt như vậy. Có thể đảm bảo an toàn miễn phí, lại chẳng phải trả tiền nhà. Chị ta cũng không phải đưa ngọc.

Sở Hạ Nghi nở nụ cười.

Thang máy xuống tới tầng một. Cô còn chưa kịp ra khỏi thang máy, lần thứ hai trong ngày bị phóng viên vây quanh.

Lần này Sở Hạ Nghi cũng không định giống hồi nãy nữa. Cô nhanh chóng lấy từ trong túi của Vương Lịch ra một tờ giấy, trên đó ghi rõ ba chữ: “HỦY HỢP ĐỒNG” trình diễn cho phóng viên xem.

Cánh phóng viên sau khi nhìn thấy tờ giấy, có chút giật mình. Này nà, bọn họ muốn hỏi là tin hẹn hò, sao tự nhiên lại lòi ra một tờ “hủy hợp đồng” ở đây?

Không đúng nha, An Họa hủy hợp đồng với Tam Mị, cũng là một tin tức sốt dẻo!

“Như các vị đã thấy, An Họa đã hủy hợp đồng với Tam Mị. Về phần chuyện này, ngày mai hẹn các bạn tại khách sạn Hoàng Kim lúc 10 giờ sáng, tôi sẽ tổ chức họp báo.” Vương Lịch đứng sau cô nhanh chóng mở miệng nói. Lúc này bảo vệ của tòa nhà cũng tiến tới, dẹp gọn đám phóng viên. Mà có tin

tức về hủy hợp đồng cùng với chuyện hợp báo sáng mai, phóng viên cũng tự giác nhường đường cho cô đi.

Lại là chiếc mui trần ban nãy, Vương Lịch ở vị trí lái xe, quay sang hỏi: “Mai mở hợp báo, em có cần chuẩn bị gì không?”

“Không cần đâu. Em tự ứng phó được.” Sở Hạ Nghi mở miệng đáp.

“Giờ chúng ta làm gì?”

“Về nhà chị, dọn đồ.”

“Được.” Vương Lịch nhanh chóng đáp ứng. Sở Hạ Nghi khép hờ mắt.

Hệ thống online hỏi thăm tình hình, có chút kì quái, hỏi: “Ký chủ, tôi cảm giác cô tựa hồ coi mở ra rất nhiều.” Ban đầu ký chủ của nó không có như thế này, rất rất ít lời nha.

“Không phận sự đến mi.” Sở Hạ Nghi lạnh lùng đáp. Hừ, ta hỏi mi đã không trả lời, giờ còn hỏi ta sao? Chuyện gì cũng không nói nhé!

Sau đấy, bất kể Hệ thống có luyện thuyết lâm nhằm thế nào, Sở Hạ Nghi đều làm như không nghe thấy. Một buổi chiều bận rộn sắp xếp lại mọi thứ, cuối cùng Vương Lịch đã hoàn thành chuyến nhà vào biệt thự hoành tráng của Sở Hạ Nghi.

Căn biệt thự rộng bao nhiêu mét vuông thì Vương Lịch không biết, nhưng mỗi lần vào đây đều khiến cô không nhận được cảm thán trong lòng. Cánh cổng màu trắng khắc đủ thứ hoa văn uốn lượn cao tới hơn hai mét. Cách đây tầm chục mét, đối diện với cánh cổng là đài phun nước. Hai bên đài phun nước là vườn hoa. Cách đài phun nước cũng chục mét nữa, là biệt thự màu kem. Cánh cửa phòng khách màu trắng thanh bạch, bên trong là phòng khách được trang trí đơn giản đầy tinh tế, trang nhã nhưng vẫn toát vẻ cổ điển cao quý cùng lối kiến trúc thiết kế Châu Âu cổ đại. Trên lầu hai có tất cả ba phòng, nhưng mỗi phòng rộng đến lóa mắt người khác, nhất là những kẻ dân thường như chị ta Vương Lịch đây. Phòng ngủ rộng rãi lót tấm thảm, cửa sổ trông ra đằng sau khu biệt thự. Bên cạnh cửa phòng là bàn trang điểm, đối diện bàn trang điểm là giường ngủ kingsize, kế bên giường ngủ là tủ để đồ. Thông với phòng ngủ là nhà vệ sinh với chiếc bồn tắm mà trước nay chị ta chỉ thấy trong tivi. Ngoài ra đằng sau tủ để đồ còn là có một cơ quan. Chỉ cần khẽ dịch cái đèn được đặt trên một cái giá sách nhỏ không xa là sẽ hiện ra thư phòng. Mà thông với thư phòng chính là phòng thay đồ.

Vương Lịch nghe Sở Hạ Nghi giới thiệu mà choáng váng hết cả người. Có nằm mơ chị ta cũng chẳng ngờ được có ngày mình lại có thể sống trong căn nhà như thế này. Chị ta ôm lấy cánh tay Sở Hạ Nghi, hai mắt long lanh: “Ôi tổ tông của con, cầu ôm đùi.”

“Đùi sẽ cho chị ôm. Nghi đi nghỉ đi.” Sở Hạ Nghi đẩy đẩy chị ta về phía giường ngủ.

Vương Lịch gấp nệm êm chăn ấm, lập tức buông tay cô ra, không quên nói: “Lúc nào ăn thì gọi chị.”

“Được.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 5: Trên đỉnh kim tự tháp (5)

Sở Hạ Nghi mở mạng, lúc này toàn bộ báo đài đã đưa thông tin nóng sốt nhất ngày hôm nay: An Họa rời Tam Mị. Tam Mị cũng đã đưa ra thông báo chính thức đến toàn bộ mọi người. Tài khoản của cô liên tục được đồng nghiệp tag dưới thông báo của Tam Mị, hơn chục tin nhắn từ mọi người hỏi cô nguyên do. Ở trong Tam Mị, An Họa vốn là sao nữ đang lên, từ chế độ đãi ngộ đến tài nguyên, cô đều không bị người ta bạc đãi. Nếu mà không phải tương lai nữ chính cũng vào Tam Mị thì Sở Hạ Nghi cũng không rời công ty này.

Sở Hạ Nghi chụp lại bản hủy hợp đồng một cách sắc nét nhất rồi post lên Instagram: “Quãng thời gian làm việc vừa qua rất vui vẻ. Nhưng cuộc vui nào cũng có lúc tàn, tuy vậy chúng ta vẫn chia tay trong vui vẻ. Cảm ơn Tam Mị.”

Bài viết vừa được đăng lên, chưa đầy một giờ đã thu hút được hơn 10000 lượt thả tim, 8000 comment, 5000 chia sẻ. Nói cho cùng thì bình thường một nghệ sĩ nào đó khi chưa hết hạn hợp đồng mà rời công ty thì thường sẽ có ân oán đủ kiểu. Nhưng lúc này cô lên Ins nói chia tay vui vẻ như vậy đã đập tan vô số thuyết âm mưu lúc trước.

Bây giờ tối, trong phòng khách:

Sau khi hưởng thụ một bữa ăn no nê, Vương Lịch nhận xong một cuộc điện thoại, sắc mặt có chút tệ nói: “An Họa, lại thêm một vụ hủy hợp đồng đại diện.”

Sở Hạ Nghi lúc này đang nhàn nhã uống cà phê xem phim, không chút để ý đáp: “Hủy thì hủy. Đăng nào thì cũng sẽ được tiền bồi thường hợp đồng mà.”

“Đó là hợp đồng cuối cùng.” Vương Lịch ngao ngán nói.

Sở Hạ Nghi nghe vậy, giật mình đến mức cà phê trong cốc sánh một ít ra tay cô, “Chị nói cái gì? Hợp đồng cuối cùng á? Tức là em không còn cái hợp đồng nào nữa à?”

Dưới ánh mắt chăm chú của cô, Vương Lịch gật đầu. Nhận được thông tin xác nhận, Sở Hạ Nghi chán chường ngả đầu ra sau ghế, hướng mắt nhìn lên trần nhà.

Cô sớm đã lường trước được việc sẽ bị người ta hủy hợp đồng, nhưng không ngờ tới có bao nhiêu hợp đồng cũng bị người ta hủy bấy nhiêu như vậy, một cái cũng không còn! Lúc này cô có chút hối hận. Biết thế thì cứ ở Tam Mị lẩn lộn thêm một thời gian, dù sao từ nay đến lúc nữ chính vào showbiz còn hơn một năm nữa mà trong một năm đấy thì chắc cũng thừa thời gian để cô leo lên đỉnh cao rồi. Đến lúc lên đỉnh cao thì rồi Tam Mị cũng chưa muộn mà, khi đó có rồi Tam Mị thì người ta cũng sẽ không hủy hợp đồng đến một cái cũng không còn như bây giờ.

Nhưng mà nói cho cùng thì điều này cũng dễ hiểu thôi. An Họa tuy là sao nữ mới nổi, trong tay có nhiều hợp đồng quảng cáo hay đại diện thì cũng là dựa vào việc cô là nghệ sĩ của Tam Mị. Mọi thứ từ lăng xê quảng cáo đến các chiến dịch PR đều là Tam Mị hỗ trợ nên An Họa mới có thể nổi như ngày hôm nay. An gia tuy rằng có ra mặt giúp đỡ một chút, nhưng nếu không có Tam Mị thì bây giờ An Họa cũng chẳng là An Họa lúc này.

“Vậy kịch bản thì sao? Kịch bản cũng không đến mức không còn cái nào chứ?” Cô vội vàng hỏi.

“Không, kịch bản vẫn còn một cái, ngày mai là khởi quay. Chính là bộ “Thiên Tiên” của đạo diễn Cố Khuynh.” Vương Lịch đáp.

Sở Hạ Nghi lục trong trí nhớ, cuối cùng cũng lục ra được bộ “Thiên Tiên” này. Đây là tác phẩm giải nghệ của đạo diễn Cố Khuynh nên ông ta tuyển chọn diễn viên vô cùng khắt khe, tỉ mỉ. Cũng chính vì vậy nên cô mới có thể giữ lại cái kịch bản này. Tuy rằng trong cái kịch bản này thì cô chỉ là vai nữ số ba, sống được hơn 40 trang trên cái kịch bản dài hơn 150 trang.

“Vậy mai chị gọi em nhé. Em đi lên phòng đây.” Sở Hạ Nghi đứng dậy, nhanh chóng bước lên cầu thang.

Đằng sau là tiếng Vương Lịch đáp: “Ok.”

Về phòng rồi, Sở Hạ Nghi gọi điện thoại cho Cố Khuynh: “Alo, đạo diễn Cố phải không ạ?”

“Là tôi. Ai thế?”

“Tôi là An Họa.”

“Cô gọi cho tôi có việc gì? Yên tâm, vai nữ số ba của cô tôi không cắt đâu.” Cố Khuynh nói. Dù An Họa này có rồi Tam Mị thì cũng mặc xác cô ta, ông cũng không cắt vai được. Vai nữ số ba này gần như là do ni đóng giày cho cô ta rồi, ngoài cô ta ông cũng chưa tìm được người phù hợp hơn.

“Không phải việc vai diễn, tôi muốn đầu tư vào bộ phim.” Sở Hạ Nghi nói. Dù sao cũng là tác phẩm để cô có thể lấy lại danh tiếng, không thể để nó tàn tạ quá được, phải làm thật hoành tráng.

“Cô muốn đầu tư? An Họa, cô đầu tư rồi thì vẫn sẽ là nữ phụ số ba.” Cố Khuynh liên tưởng tới một số chuyện, âm trầm nói.

“Không không đạo diễn. Nữ phụ số ba cũng được, tôi đây là đơn thuần muốn đầu tư.”

“Cô muốn đầu tư bao nhiêu?”

“Người đầu tư lớn nhất cho ngài đầu tư bao nhiêu?”

Đuôi mày Cố Khuynh khẽ nhúc nhích, hai mắt không khỏi có chút sáng lên: “Chủ tịch An đầu tư 2 tỉ.”

“Năm tỉ. Tôi sẽ đầu tư vào bộ phim, năm tỉ!” Nghe đến cái tên chủ tịch An, đôi mày của Sở Hạ Nghi không khỏi khẽ chau lại.

“Cô An, cô chờ chút, tôi sẽ nhắn số tài khoản cho cô.”

“Được.” Sở Hạ Nghi đáp rồi dập điện thoại, chờ tin nhắn của Cố Khuynh.

Hồi tưởng lại câu nói “Chủ tịch An đầu tư 2 tỉ” lúc này, Sở Hạ Nghi thoáng mỉm cười. Quả đúng như cô suy đoán, An gia dù không thích cô bước chân vào showbiz thế nào thì ít nhiều vẫn ra mặt ủng hộ cô, chẳng qua là không nói ra.

Nhận được tin nhắn của Cố Khuynh rồi, Sở Hạ Nghi nhanh chóng chuyển tiền. Vừa online đã thấy kí chủ chuyển năm tỉ, Hệ thống có chút hoảng sợ: “Ký chủ, cô giàu thế sao?”

“An Họa giàu, ta cũng rất giàu.” Sở Hạ Nghi đáp. Aizza, tuy kiêu căng với Hệ thống như vậy, nhưng thực chất sau khi chuyển hết năm tỉ đi đầu tư, tài khoản cô hiện giờ, còn chưa đến một trăm triệu! Cô khẽ nhăm nhính, tiền điền bù của mấy cái hợp đồng kia chắc cũng chỉ kéo cô lên tới hơn ba trăm triệu mà thôi. Thời gian này cô xác định phải cạp đất ăn rồi. Đạo diễn Cố Khuynh à, An gia chúng tôi đầu tư cho ông tới bảy tỉ, ông nhất định phải làm một bộ tử tế vào!

oOo

Nhìn thấy thông báo chuyển tiền, Cố Khuynh cầm điện thoại, cười đến không khép được miệng. Ông nhanh chóng chụp lại màn hình, gửi qua Instagram cho con trai: “Người ta tuy chỉ là nữ phụ số ba còn hào phóng như vậy, con trai, có phải con nên đầu tư chút tiền cho ba con không?”

Không lâu sau, trên màn hình lại hiện thêm một dòng chữ: “Tiền lãg xê quảng cáo của phim đều do con bỏ ra.”

“Chỉ bằng mấy chữ “Tác phẩm giải nghệ của Cố Khuynh” là đã đủ để hâm nóng bộ phim rồi. Con trai, mau đầu tư đi. Ta đảm bảo về tình về tiền, về công về tư đều sẽ không thiệt hại đâu.” Cố Khuynh không ngừng dụ dỗ.

Rất nhanh, lại có thông báo chuyển tiền tới. Nụ cười Cố Khuynh càng mở rộng hơn, nhưng ngay sau khi đọc thông báo, nụ cười của ông lại không thể tiếp tục nở rộ nữa.

“Cố An chuyển tài khoản cho bạn một nghìn đồng.”

“Cố An chuyển tài khoản cho bạn hai nghìn đồng.”

“Cố An chuyển tài khoản cho bạn ba nghìn đồng.”

“Cố An chuyển tài khoản cho bạn bốn nghìn đồng.”

“Dừng dừng dừng lại ngay! Cố An, mày chuyển vậy thà mày dừng chuyển nữa cho xong!!!!” Cố Khuynh tức giận.

Ngay sau đó, ông nhận được một tấm ảnh. Giao dịch ngân hàng: XXX, số tiền chuyển: 14 tỉ đồng. Con giận của Cố Khuynh lập tức xẹp xuống. Ngay lúc ông lại định nhắn tin cầu hòa thì nhận được tin nhắn: “Ba à, ba có thể tức giận muộn một chút nữa thì hay rồi.”

“Cố An à~~~~Con xem...” Cố Khuynh nghiêng rằng. Cái gì mà nhịn chút nữa? Thằng nhãi này chính là đang đùa bỡn ông.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 6: Trên đỉnh kim tự tháp (6)

10 giờ sáng, khách sạn Hoàng Kim.

Vương Lịch vừa đỗ xe, vừa dặn dò Sở Hạ Nghi: “Lát nữa đám đó có hỏi cái gì, phải suy nghĩ kỹ rồi trả lời. Không trả lời được thì thôi, duy nhất không được đáp bừa.”

“Câu này chị đã nói trên mười lần rồi.” Sở Hạ Nghi bắt đầu nhắc nhở.

“Cái này không đùa được đâu.” Vương Lịch cau mày nói.

“Em biết, em biết rồi.” Cô vừa nói vừa kéo Vương Lịch ra khỏi xe.

oOo

Sảnh chính khách sạn Hoàng Kim nhộn nhịp. Khách sạn Hoàng Kim vốn là một trong những khách sạn nổi tiếng bậc nhất thành phố về sự xa hoa, nhưng hôm nay lại được cô diễn viên trẻ tuổi An Họa bao hết để tổ chức họp báo. Việc này không khỏi khiến cánh phóng viên xì xầm, phải biết là muốn ở đây một đêm là đã phải trả phí mấy chục triệu, hôm nay lại bị bao hết như vậy, rốt cuộc An Họa có bao nhiêu tiền thế?

Đúng lúc này, trên sân khấu bắt đầu xuất hiện người. Cánh phóng viên bên dưới vội vàng ổn định lại.

“Các vị, liên quan tới...” Vương Lịch bắt đầu phát biểu, đóng vai trò dẫn chương trình. Chị nói một tràng

dài mở đầu chương trình. Phóng viên bên dưới tuy rằng tất cả đều im lặng lắng nghe nhưng cũng không

có ai động giấy chạm bút gì cả. Đây không phải phần bọn họ mong chờ, thứ bọn họ mong chờ là phần hỏi

đáp với chính chủ An Họa, khi đó mới thực sự có thứ để khai thác.

Cuối cùng, lê thê một tràng dài hơn 20 phút, cuối cùng cũng đã đến phần quan trọng nhất. Sở Hạ Nghi

đứng dậy khỏi ghế, bước tới đứng trước micro, cả người toát một khí thế ung dung tự tại, trấn định can

khôn.

Khác với ngày trước mặc bộ đồ chỉ đại, hôm nay Sở Hạ Nghi mặc váy đen trên đầu gối, mái tóc nâu đỏ

búi lên cao gọn gàng, gương mặt ngoài chút kem nền cùng với son đỏ cam thì không có bất kì tô vẽ khác.

Cô cong môi, cất giọng: “Hôm nay mọi người muốn hỏi gì thì cứ tự nhiên, An Họa sẽ phụng bồi đến cùng.”

Có câu nói này của cô, lập tức đám phóng viên nháy mắt trở nên sôi nổi. Một nữ phóng viên nhanh chóng

đứng dậy: “Xin chào An Họa, tôi là phóng viên của tòa soạn Kinh Đô. An Họa, cô thực sự hẹn hò với

Tịch Ảnh sao?”

Người đầu tiên đã đặt ra câu hỏi sắc bén như vậy, tuy khiến Vương Lịch trầm kêu “xui xẻo” nhưng các

phóng viên khác lại vô cùng hứng thú.

“Tôi không hẹn hò với Tịch Ảnh.” Sở Hạ Nghi dứt khoát đáp.

Phóng viên tờ Kinh Đô bên dưới lại tiếp tục hỏi: “Trước đây đã có rất nhiều tấm ảnh hai người cùng đi ăn, có cử chỉ thân mật, lẽ nào là giả sao?”

“Cử chỉ thân mật? Chúng tôi chỉ ngồi gần nhau, chỉ cùng đi ăn một bữa tối đã tính là cử chỉ thân mật rồi sao? Tôi và Tịch Ảnh chỉ có quan hệ bạn bè.”

“Tôi đã hỏi xong rồi, nhường các vị khác.” Phóng viên tờ Kinh Đô nhanh chóng ngồi xuống. Mỗi người chỉ được hỏi một vấn đề đã sớm là quy định bất thành văn. Mà trong những buổi họp báo như thế này, người khác không được đăng bài về vấn đề của người kia. Đại khái đơn giản là, hôm nay trừ tờ Kinh Đô thì những tờ khác không được viết về chuyện cô xác nhận không hẹn hò Tịch Ảnh. Nếu muốn đăng thì cũng phải lấy từ tờ Kinh Đô đăng lại. Hôm nay có chủ đề về chuyện hẹn hò này cũng đủ nóng sốt rồi, cô ta cũng không phải không biết đủ.

Sở Hạ Nghi tiếp tục chỉ bừa một nam phóng viên, người này lập tức đứng dậy: “Xin chào An Họa, tôi là phóng viên tờ báo Hằng Ngày Hóng Tin.”

Hằng Ngày Hóng Tin, top 5 tờ báo có sức ảnh hưởng nhất đất nước, chuyên đưa những tin sòk, tin giật gân. Ảnh của cô cùng Tịch Ảnh cũng là bị Hằng Ngày Hóng Tin tung ra.

Hằng Ngày Hóng Tin vừa giới thiệu xong, lập tức hỏi: “Khách sạn Hoàng Kim lâu nay vốn được biết với cái giá trên trời. An Họa, cô là nghệ sĩ mới của showbiz, hoạt động được hơn ba tháng, trong tay nắm giữ hai kịch bản phim cùng với sáu hợp đồng đại diện nhưng hiện tại đều bị hủy, số tiền đền bù lên tới hơn 400 triệu đồng nhưng cái giá này cũng không đủ để có thể bao trọn bộ khách sạn Hoàng Kim. Xin hỏi, An Họa, cô lấy đâu ra tiền để hôm nay có thể bao trọn cái khách sạn này vậy?”

Vương Lịch như trợn ngược mắt. Cái vấn đề này còn khó hơn cả chuyện hẹn hò lúc nãy. Cái tờ này chắc cũng định hỏi thực hư chuyện hẹn hò nhưng lại bị tờ Kinh Đô cướp mất, cuối cùng quay sang công kích một vấn đề tiền ở đâu ra. Nghe thì như không có gì, nhưng thật chất bên trong chính là ngầm ám chỉ nghệ sĩ nhà chị ta có kim chủ bao nuôi. Sau đó lên báo lại là những cái tiêu đề giật gân “Nữ diễn viên An Họa có kim chủ bao nuôi” “An Họa chơi luật ngầm” abcdxyz này nọ, quả thực còn hút mắt người ta hơn thực hư hẹn hò nhiều!

Sở Hạ Nghi âm thầm bội phục nam phóng viên này. Nói gì đi chăng nữa, nếu cô thực sự được người ta bao nuôi thì vị kim chủ có thể bao trọn khách sạn Hoàng Kim để cô tổ chức một buổi họp báo cũng không phải người tầm thường. Hẳn ta hỏi vậy quả thực chính là không sợ chết.

Khách sạn Hoàng Kim, chính là một trong những sản nghiệp của An gia. Cô muốn dùng sản nghiệp nhà mình, ai dám tính tiền? Đây là chưa kể, mấy năm trước cha cô giao cái khách sạn này vào tay An Vĩ cho nó tập tành quản lí. Tuy rằng An Vĩ chơi bồi đủ kiểu nhưng chút việc quản lí này vẫn chưa hề làm khó cậu ta, càng ngày khách sạn Hoàng Kim càng phát triển. Bởi vậy gián tiếp chứng minh cho chủ tịch An một điều, An Vĩ thuộc nhóm công tử ăn chơi nhưng đầu óc, năng lực kinh doanh vẫn có nhưng cũng vì thế mới khiến chủ tịch An càng ngày càng điên. Nói mà xem, con trai ta cũng không phải không có đầu óc năng lực, nó có nhưng lại không chịu làm! So ra còn điên hơn so với việc không có ấy chứ!!!

Trở lại vấn đề chính, An Vĩ quản lí cái khách sạn này, thân là người làm chủ, cô muốn bao trọn khách sạn là vấn đề khó hay sao?

Vương Lịch cũng hiểu rõ điều này, nhưng An Họa lại không muốn công bố gia thế của mình nên mới khiến chị ta lo sốt sắng, này giờ đều luôn nhìn về phía cô.

Sở Hạ Nghi suy tính vài giây, cuối cùng mới cất lời: “Vị phóng viên này, hình như anh quên mất chủ của khách sạn này là An Vĩ nhỉ? Mọi người đều biết mà, An Vĩ là một trong những fan hâm mộ cuồng nhiệt nhất của tôi.”

Trước chưa kể đến An Vĩ và An Họa tình cảm tốt đến thế nào, chỉ dựa vào việc nguyên chủ không muốn an phận làm thiên kim chạy đi làm diễn viên đã có vài phần tương tự so với một kẻ có đầu óc nhưng ghét kinh doanh như An Vĩ. Hai chị em An gia đều đề cao tính cá nhân, chạy đi làm việc mình yêu thích nên An Vĩ vẫn luôn cuồng nhiệt ủng hộ An Họa, là một trong những fan nổi tiếng nhất.

Phóng viên nam có chút ngẩn người, hiển nhiên giống như Sở Hạ Nghi đã nói, quên mất chủ khách sạn là An Vĩ. Anh ta không nói được gì nữa, ngồi

xuống vị trí, soạn một cái tiêu đề cũng coi như nổi bật: “An Vĩ vì nữ thần của mình – An Họa mà không tiếc tiền.”

Tiếp đó đều là những câu hỏi vụn vặt, Sở Hạ Nghi đều dễ dàng ứng phó. Thắng đến hơn 11 giờ rưỡi, buổi họp báo mới kết thúc.

Vương Lịch tiếp tục lái xe, vừa lái ra khỏi bãi vừa hỏi Sở Hạ Nghi đang ngồi ở bên cạnh: “Chị vẫn không hiểu, hai cái tên An Họa cùng An Vĩ đặt cùng chỗ với nhau, lại chưa từng ai nghĩ đến hai người đều là chị em?”

“Bởi vì dung mạo không giống.” An Họa giống bố mình, gương mặt dù thanh tú nhưng lại phảng phất nét cương tráng của đấng nam nhi, cũng chính vì vậy nên mới có thể lọt vai nữ số ba – vốn là một vai nữ tướng quân của đạo diễn Cố Khuynh. Còn An Vĩ giống mẹ, gương mặt mang đậm mấy chữ yêu nghiệt! Cũng bởi một kẻ giống bố, một người giống mẹ nên xưa nay chưa từng ai nghĩ họ là chị em ruột. Huống chi từ lúc An Họa bước chân vào showbiz, vì con đường thuận lợi nên đều khiến người ta liên tưởng đến bị bao nuôi. Ngày nay tiêu thuyết ngôn tình nhiều quá, dẫn đến việc kim chủ bao nuôi thường là mấy ông chú ngoài 40, đa nhân bụng phệ, họa hoằn may ra chỉ có nữ chính mới có kim chủ kim cương nam chính. Nhưng nhìn giả thiết cô có giống nữ chính không? Nhan sắc xinh đẹp thì rất nhiều người có, năng lực diễn xuất tuy rằng cũng có nhưng không đến mức mà “kính tâm động phách” như các vị nữ chính.

“Chiều nay, hai giờ chúng ta bắt đầu đi quay Thiên Tiên.” Vương Lịch thông báo.

“Hai giờ á? Chắc lại mấy cảnh vụn vặt.” Sở Hạ Nghi ỉu xiu nói. Bởi vì cô là nữ phụ số ba chứ không phải nữ chính hay nữ phụ số hai nên có rất nhiều cảnh vụn vặt chỉ cần đóng vài quần chúng.

“Vẫn phải đi thôi.” Vương Lịch cũng rất hiểu tâm trạng An Họa. Hai giờ bắt đầu quay nhưng những người như An Họa đây thì phải đợi tới bốn năm giờ. Mọi thứ đều phải ưu tiên cho vai chính mà.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 7: Trên đỉnh kim tự tháp (7)

Phim trường ở ngoại ô, từ nhà Sở Hạ Nghi tới phim trường phải đi hơn một tiếng đồng hồ. Bởi vậy tuy rằng cô có mặt ở phim trường đúng hai giờ chiều nhưng với một tình trạng mất ngủ trầm trọng.

Các diễn viên khác đã sớm đến đông đủ, đang ngồi quây quần dưới lán râm mát nói chuyện. Nổi bật trong đó chính là diễn viên đóng vai nữ chính Lương Phi đang được mọi người vây quanh hỏi đông hỏi tây.

"Đạo diễn Cố." Sở Hạ Nghi bước qua chỗ Cố Khuynh, cúi đầu cẩn thận chào hỏi.

Cố Khuynh đang nghiên cứu kịch bản, ngẩng đầu lên liền thấy nhà đầu tư lớn đang chào hỏi mình, liền mỉm cười như Phật Di Lặc: "Ồ, An Họa đến rồi à?"

"Đề mọi người đợi lâu rồi." Cô quay ra chỗ các diễn viên khác, cười nói.

"Nếu mọi người đã đến đủ rồi thì bắt đầu đi thôi." Cố Khuynh nói, vẫy tay ra hiệu cho stylist. Mọi người lục tục đứng dậy bước vào phòng trang điểm.

"An Họa, tại sao cô lại rời Tam Mị vậy?" Lương Phi ngồi bên cạnh Sở Hạ Nghi, không giấu được hiếu kỳ trong lòng, cất tiếng hỏi.

"Việc..." Sở Hạ Nghi mỉm cười, nói chưa hết lời thì đã bị người khác chen vào:

"Người ta có rời thì cũng không có chỗ cho cô đâu." Một giọng nữ khinh miệt truyền tới khiến tất cả mọi người không khỏi ngoái lại nhìn, là Triệu Phi. Nghe phong thanh tin đồn, vốn ban đầu vai nữ chính là định cho Triệu Phi nhưng cuối cùng vì Lương Phi xuất hiện khiến cho giấc mộng này của Triệu Phi tan tành. Thực ra chỉ chút chuyện vậy thì cũng không đến mức hận nhau nhưng hai người này từ thời vào nghề, vì cùng cái tên "Phi" nên đã có chút tranh đấu ngầm rồi.

Mà cũng nghe phong thanh đầu đây, Lương Phi có một ước muốn chính là được trở thành diễn viên của Tam Mị. Cô ta hiện tại đang vô cùng hi vọng có thể nhờ vào vai diễn chính trong bộ "Thiên Tiên" này để trở thành nghệ sĩ Tam Mị.

"Tam Mị là công ty giải trí hàng đầu showbiz, tôi muốn vào thì cũng có gì lạ sao?" Sắc mặt Lương Phi không chút nẩy nẩy thay đổi, thản nhiên nói. Lời này quả nhiên đã khiến Triệu Phi ghen hờn.

Mọi người đều không khỏi khẽ cười. Phòng trang điểm sau đó liền rơi vào trầm mặc.

Trang điểm thay đồ hơn một tiếng đồng hồ, đến khi tất cả đã mặc xong trang phục ra ngoài, thì khung cảnh cũng đã được dựng xong.

"Nào, cảnh đầu tiên nhé, Thái Tử châu triều." Cố Khuynh to giọng nói.

Nghi Sự điện lấy tông màu nâu trầm làm chủ đạo, bên trên cao đặt bảo tọa chạm khắc hình rồng bay, nam phụ số n là Thiên Đế đầu đội mũ rồng, thân mặc long bào uy nghi ngồi bên trên. Bên dưới triều thần dàn hàng, nổi bật trong số những quan viên mặc triều phục xanh tím là Thái Tử An Đông khoác trang phục màu vàng kim.

Ma tộc tập hợp hơn 3000 quân địch tại bờ sông Vong Xuyên, chuẩn bị đánh lên Thiên tộc. Thái Tử An Đông xin đi đánh giặc, nhưng Thiên đế cho rằng số lượng Ma tộc ít như vậy không cần hấn ta đích thân mạo hiểm. Nói qua cái lại một hồi, cuối cùng là Thiên đế cũng đành chịu thua, để cho Thái Tử đi đánh trận, phái Sở Hạ Nghi lúc này trong vai Hạ tướng quân đi theo cùng.

Cảnh 1 rất nhanh đã qua. Tiếp theo lại là cảnh thượng triều.

Vất vả đến hơn bốn rưỡi, toàn bộ cảnh thượng triều của toàn bộ kịch bản đều đã quay xong. Những cảnh phía sau cũng không có đất diễn của cô nữa.

Sở Hạ Nghi phát hiện một vấn đề.

Cảnh phim của mình đã xong hết rồi, chỉ còn một cảnh kết nữa là trọn vẹn.

Điều này không khỏi khiến cô vui mừng ra mặt, sau khi thay xong đồ liền kéo Vương Lịch đi ăn chơi.

Trên đường, Vương Lịch dò hỏi cô: “Em rốt cuộc đã hỏi lộ gì cho Cố đạo diễn thế? Không thể nào có chuyện ngẫu nhiên như vậy.”

Trong phim cảnh quay của An Họa, ngoài mấy cảnh thượng triều vụn vặt thì cũng chỉ có cảnh kết lúc cô chết. Vậy mà hôm nay toàn bộ mấy cảnh vụn vặt đó đều quay xong. Bình thường những cảnh thượng triều đều được để cuối mới quay.

“Em cược với chị, ngày mai em sẽ quay cảnh cuối cùng của mình.” Sở Hạ Nghi ngồi lướt web, thông dong nói.

“Tiểu nha đầu, quả nhiên là có mờ ám. Nói đi, Cố đạo diễn đâu thiếu thứ gì, em rốt cuộc hỏi lộ ông ta thứ gì rồi?” Vương Lịch không khỏi hiếu kì. Cố Khuynh bây giờ có danh tiếng, có tiền bạc, An Họa rốt cuộc có thể hỏi lộ cho ông ta thứ gì chứ?

“Ai bảo chị ông ta không thiếu? Đã là đạo diễn thì luôn thiếu một thứ.” Sở Hạ Nghi khẳng định chắc nịch.

“Thiếu cái gì?”

“Đầu tư. Xưa nay chị thấy đạo diễn nào chê ít nhà đầu tư chưa?”

“Em đầu tư cho ông ta bao nhiêu mà ông ta coi em như Thượng đế vậy?”

Sở Hạ Nghi rời mắt khỏi điện thoại, đảo mắt quanh một vòng, rồi ghé sát bên cạnh Vương Lịch, thì thầm: “Để trở thành nhà đầu tư lớn nhất em đầu tư cho ông ta năm tỉ.”

Kít.

Vương Lịch phanh xe, khó tin tròn mắt quay ra nhìn: “Em giàu vậy sao?”

Trong cái giới showbiz này, năm tỉ đối với những diễn viên hạng A thì chẳng có gì lớn. Nhưng An Họa là nghệ sĩ hạng C, có thể bỏ ra năm tỉ chỉ để đầu tư một bộ phim không khỏi khiến người ta tròn mắt.

Diễn viên hạng C từ bao giờ giàu có vậy?

“Hiện giờ trong thẻ em chỉ còn chín mươi tám triệu, chị nói xem em giàu hay nghèo?”

“Vậy mà em còn muốn đi ăn chơi?” Vương Lịch nói, lại rẽ xe sang một hướng khác:

“Chúng ta đi đòi tiền hợp đồng.”

Bây giờ tối, thành phố lên đèn, mọi vẻ tráng lệ của thành phố phồn hoa nhất đất nước lúc này mới hiện ra một cách trọn vẹn. Ánh đèn chiếu sáng khắp mọi nẻo đường, đường phố nhộn nhịp hơn cả buổi sáng. Tuy vậy mặt đường không hề bị tắc xe, chiếc Porsche 365A màu đen hiếm có khó tìm xuất hiện trên đường thu hút ánh mắt của rất nhiều người. Chiếc xe đi qua những đường phố phồn hoa, rẽ vào rất nhiều đường ngõ, cuối cùng dừng lại ở một quán bar rộng lớn ở trong ngõ hoang vắng.

Ngõ tuy không rộng bằng đường lớn nhưng vẫn đủ cho chiếc xe len vào. Căn ngõ vắng đến mức mà mấy trăm mét nhưng ngoài cái đèn đường đầu ngõ thì bên trong chẳng còn bất kì cái nào khác. Tuy vậy ở giữa căn ngõ lại có một quán bar rộng lớn đề biển hiệu vón vẹn một từ “BAR”. Tiếng nhạc từ trong quán ồm ồm đến mức ở đầu ngõ cũng nghe thấy.

Chiếc xe sang trọng đỗ vào gara rộng lớn, từ trên xe một người đàn ông khí chất lạnh lùng bước xuống, sau đó mở cánh cửa ở một góc khuất của gara. Dáng hấn ta cũng từ từ khuất đằng sau cánh cửa, hòa mình vào ánh sáng xập xình lúc sáng lúc tối cùng tiếng nhạc mạnh bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 8: Trên đỉnh kim tự tháp (8)

Tuy rằng vào từ cửa sau, nhưng gương mặt và khí chất của hắn ta vẫn không khỏi thu hút những cô gái ăn mặc lả loi thiếu vải tiến tới. Cố An trực tiếp làm lơ như không nhìn thấy, len qua dòng người đang điên cuồng trên sàn nhảy tiến tới căn phòng ở một góc khuất.

Góc khuất, thích hợp làm chuyện mờ ám, thích hợp cho những giao dịch đen tối, thích hợp cho những chuyện không thể để lộ.

Tiếng cộng ly rượu, những tiếng kêu thảm thiết, mùi máu tanh hoàn toàn bị áp chế bởi tiếng nhạc xập xình cùng mùi rượu nồng nặc.

oOo

Sáu giờ sáng, mặt trời từ từ mọc lên, ánh nắng xuyên qua kẽ lá chiếu vào lớp kính, lại xuyên qua một lớp rèm dày, cuối cùng chiếu thẳng vào gương mặt da ngăm. Cố An nhíu đôi mày rậm, khó chịu mở mắt.

Trên người anh vẫn còn bộ vest đen ám đầy mùi rượu nồng nặc của tối qua. Bị sự mệt mỏi đánh úp, anh ngay cả quần áo cũng chẳng còn tinh lực mà thay, đầu vừa đặt trên gối đã lập tức chìm sâu vào giấc ngủ.

Mệt quá.

Cố An lê thân mệt mỏi bước vào WC, lần nữa trong đó hơn một tiếng đồng hồ cuối cùng mới bước ra. Lúc bước ra, Cố An đã là Cố An của ngày thường.

Thay một bộ vest khác, lái xe trên đường quen thuộc. Khi dừng tại ngã tư đèn đỏ, bất ngờ nhận được điện thoại từ thư ký.

“Tổng giám đốc, chủ tịch Hà nói hôm nay có việc nên đã xin nghỉ rồi, ông ấy nói đợi ngày khác sẽ hẹn lại.”

“Được, còn chuyện gì nữa không?” Cố An nói, có chút hậm hực. Sớm biết thế đã không dậy sớm như này.

“Không ạ.”

“Được rồi, có chuyện gì gấp gọi cho tôi.” Đèn xanh hiện lên, Cố An tắt điện thoại, rẽ xe sang hướng ngược công ty. Giờ về nhà cũng không còn hứng thú ngủ nữa, lái xe qua phim trường thăm ông bố vậy.

oOo

Đúng như Sở Hạ Nghi dự đoán, hôm nay cảnh đầu tiên của buổi sáng hôm nay chính là cảnh nhân vật cô tàn đời.

Sở Hạ Nghi mặc áo giáp sắt, thắt lưng giắt kiếm, tay cầm chặt dây cương, đứng trước hàng vạn binh lính Thiên tộc, đôi mắt trông về nơi xa xăm. Ở một góc không lọt vào khung hình, năm sáu cây quạt to bật hết cỡ, tạo tiếng gió cho khung cảnh.

Bầu trời phía trước dần dần hiện lên những bóng người mặc đồ đen với quân số khổng lồ khiến người ta phải e sợ.

Sở Hạ Nghi ngẩng cao đầu, cả người cô toát một vẻ kiên cường của vị tướng quân chinh Nam phạt Bắc: “Thiên tộc và Ma tộc đã sớm ký kết Hiệp ước vạn năm đình chiến, giờ còn cách thời hạn hơn một trăm năm. Ma tộc các ngươi đừng làm càn.”

Lời vừa dứt không bao lâu, rất nhanh đã có người đáp lại: “Đến bước này rồi còn có thể rút lui sao? Lên.”

Sở Hạ Nghi lập tức phát tay ra hiệu. Thiên tộc và Ma tộc bắt đầu đánh nhau.

Bởi vì đây là tiên hiệp, đánh nhau kiểu này tức là cần kỹ xảo, cho nên tuy gọi là đánh nhau nhưng thực chất chỉ là mọi người giơ tay múa may quay cuồng làm như bộ đang tung chiêu.

Múa may quay cuồng hơn bảy phút, cuối cùng cũng đã đến phần quan trọng nhất của cảnh này: Cô tử vong trên chiến trường.

Dây cáp treo một tên mặc đồ đen bay tới, Sở Hạ Nghi dậm mạnh lên ngựa, nhìn thì cứ như là từ ngựa bay lên không trung nhưng thực chất là có dây cáp phải hợp kéo lên bên trên.

Hai người đứng cách nhau chưa đến 50 mét. Sở Hạ Nghi cùng tên mặc đồ đen liên tục tung chiêu, né tránh, phát tay, đá chân. Người ngoài nhìn vào nếu không biết họ đang quay phim thì rất dễ hiểu nhầm là có hai kẻ điên đang đánh nhau.

“Vương.” Treo người trên không trung hơn một phút, một tên bên dưới gào ầm lên thu hút sự chú ý. Nhuyễn kiếm dài từ trong tay hắn ta bay lên không

trung – tất nhiên là có sự hỗ trợ của dây cáp, rơi vào tay Yên Vương Ma tộc – cũng chính là người đang “đánh nhau” cùng với Sở Hạ Nghi.

Thấy vậy, An phó quan bên dưới cũng gào một tiếng: “Tướng quân” rồi phi cho Sở Hạ Nghi một thanh trường thương dài. Hai bên lúc này chuyển qua công kích bằng vũ khí.

Lại thêm ba phút quay cuồng, Yên Vương Ma tộc vung kiếm tạo một chiều giả rồi lập tức đem kiếm đâm thẳng vào ngực cô. Bên trong ngực đã để sẵn túi máu giả, trên đầu cây kiếm lại gắn một cái kim khâu nhỏ, kim vừa chọc vào bên trong ngực thì túi máu giả lập tức bị thủng, trong nháy mắt đã trào ra.

Sở Hạ Nghi lao thẳng xuống dưới mặt đất trong sự nhuần nhuyễn của những người đang điều khiển dây cáp. Cô đem cây thương chọc thẳng, cắm sâu xuống mặt đất, chân trái chân phải tạo thành tư thế như cầu hôn, một tay nắm chặt cây thương, một tay rũ xuống. Cấn nát những viên nhộng được giấu trong miệng, nước dầu tây đỏ thẫm lập tức phun ra, Sở Hạ Nghi vừa phun vừa trợn ngược mắt như thể đang thổ huyết.

“Tướng quân.” An phó quan kêu lên.

Sở Hạ Nghi gục đầu, nước dầu tây dính trên môi cô chảy nhỏ giọt xuống đất. Không thể không nói nước dầu tây này màu đỏ thẫm như màu máu, có lẽ lúc biên tập cũng chẳng cần chỉnh sửa cầu kì.

Từ trên trời, bông tuyết rơi xuống, hòa vào bộ y phục đã nhiễm màu đỏ của Sở Hạ Nghi.

“Cắt, hoàn hảo.” Cố Khuynh hô to, vui vẻ cười nói:

“An Họa, cô diễn tuyệt quá.”

“Đạo diễn quá khen rồi.” Sở Hạ Nghi đứng dậy, gỡ chiếc mũ giáp nặng nề trên đầu mình xuống. Quạt lập tức thổi tán loạn mái tóc đen dài của cô, Sở Hạ Nghi nhún nhảy, vừa chỉnh lại mái tóc rồi bừa bước khỏi khu vực có quạt.

Sở Hạ Nghi lập tức bước vào phòng thay đồ, Vương Lịch lập tức đi vào giúp cô thay bộ đồ nặng nề. Vì đóng vai Tướng quân nên mái tóc cô cũng chỉ búi cao đơn giản, gương mặt chỉ tô vẽ đơn giản vài nét, chỉ có bộ quần áo là rắc rối. Sở Hạ Nghi cùng Vương Lịch loay hoay hơn mười phút đồng hồ, cuối cùng cũng gỡ xong mọi thứ.

Hơn chín rưỡi, trời nắng chói chang. Sở Hạ Nghi vừa bước khỏi phòng thay đồ lập tức bị một người chặn trước cửa.

“Cố An.” Vương Lịch kêu lên:

“Sao anh lại tới đây?”

“Hôm nay rảnh rồi nên tới xem.”

“VẬY ANH PHƯƠNG THÌ...”

“Cậu ta đang ở công ty.” Cố An ngắt lời của Vương Lịch.

Trên mặt Vương Lịch hiện rõ ràng chút hụt hẫng nhưng rất nhanh chóng đã bị thay thế, chị ta giới thiệu: “Đây là nghệ sĩ của tôi, An Họa.”

“Tôi biết, tôi có quen mà.” Cố An cười nói, thuận tiện đẩy vai Vương Lịch:

“Chị cứ tới tìm cậu ta đi.”

“Hai người quen nhau sao? Vậy tốt quá! Cố An, cậu đưa cô ấy về nhé, tôi có chút việc.” Vương Lịch nhanh chóng nói rồi bỏ đi.

Sở Hạ Nghi chau mày, đánh giá người trước mặt: “Chúng ta quen nhau sao?”

“Sở Hạ Nghi.” Cố An nói rành rọt: “Tôi là William Kỳ.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 9: Trên đỉnh kim tự tháp (9)

Một quán cafe nhỏ yên tĩnh cách phim trường không xa. Vì bây giờ mới hơn chín rưỡi sáng nên quán vắng khách, chỉ có Sở Hạ Nghi cùng Cố An - hay thực chất chính là William Kỳ làm khách.

Cũng bởi thế, nên hai ly cafe nghi ngút khói rất nhanh được bung lên.

"Không nghĩ tới sẽ thực sự gặp anh". Sở hạ Nghi phá vỡ không gian yên tĩnh, nhẹ nhàng nói.

"Duyên chúng ta chưa tận. Cô tới đây lâu chưa?" William Kỳ cười đáp.

"Chưa được một tuần, anh thì sao?"

"Tôi hơn tháng rồi."

Sở Hạ Nghi lại nhấp một ngụm cà phê: "Lần này anh tới đây là vì việc gì?"

"Không có nhiệm vụ gì quan trọng cả." William Kỳ nhún vai, có vẻ bất đắc dĩ, "Ngay từ đầu ông bố tổng cổ tôi vào đây là có ý để tôi đi tìm ý nghĩa cuộc sống rồi. Còn cô thì sao? Tôi nghĩ người như cô thì sẽ không thích lẩn lộn showbiz đâu chứ?"

"Nhưng mà nguyên chủ muốn làm ảnh hậu, tôi cũng đành chịu thôi." Nếu không phải vì ước vọng này của nguyên chủ, cô đã sớm quay về An gia yên phận làm An tiểu thư rồi.

William Kỳ gõ gõ ngón tay lên mặt bàn suy tính, sau đó cất giọng: "Cô có muốn đầu quân dưới giải trí Minh Vượng của tôi không?"

Sở Hạ Nghi dường như không có vẻ gì là bất ngờ khi gặp một lời đề nghị như vậy. Không phải vì cô biết trước, mà là vì cô thật sự không có ý định đầu quân cho bất kì công ty nào cả.

"Tôi không có ý định đó, anh hiểu mà." Sở Hạ Nghi mân mê chiếc cốc sứ trong tay, đáp.

"Tôi sẽ không bạc đãi cô." William Kỳ nghiêng đầu nói.

Sở Hạ Nghi nhướn mày: "Đã vậy, chúng ta làm giao dịch đi?"

"Giao dịch?" William Kỳ nhắc lại hai chữ, hiển nhiên không rõ ý cô.

"Tôi không đầu quân vào Minh Vượng, nhưng mỗi lần có tài nguyên, sẽ ưu tiên Minh Vượng các anh." Sở Hạ Nghi nói.

"Cái giá là gì?" William Kỳ trầm giọng. Tuy rằng đã có duyên hai kiếp với cô, nhìn thì tưởng sâu đậm, mà thực chất họ đều hiểu rõ, giao tình cả hai có chăng có chút đậm hơn so với hai người khách qua đường, nhưng tựu chung lại thì vẫn chưa đến mức làm việc cho nhau mà không một chút suy tính.

"Tiền lương. Các anh tự đánh giá số tiền mà tài nguyên tôi mang đến có thể đem bao nhiêu tiền về cho nghệ sĩ nhà anh, cho công ty các anh. Tôi chỉ lấy 45% của quý công ty."

William Kỳ không khỏi bất ngờ, "45% thôi sao? Cô có chắc không?"

Tài nguyên mang về cho nghệ sĩ, sẽ bị chia 75% cho nghệ sĩ, công ty hưởng 25% còn lại. Mà trong 25% ít ỏi đó, cô lại chỉ lấy có 45%.

"Cứ nói là ít ỏi, nhưng cũng đến mấy chục triệu." Sở Hạ Nghi nhẹ giọng nhắc nhở.

"Vẫn là quá ít." Mấy chục triệu, có thể bì so với con số mấy trăm triệu không? Thậm chí còn có thể là mấy chục tỉ ấy chứ. William Kỳ âm thầm ngẫm nghĩ.

"Chúng ta 5:5". Anh ta đề xuất.

"Cũng được." Sở Hạ Nghi thoải mái đồng ý. Xưa nay đâu ai chê nhiều tiền? Mà có chê thì người đó chắc chắn không phải cô.

"Hợp tác vui vẻ." William Kỳ chìa bàn tay ra trước mắt Sở Hạ Nghi. Cô cũng vô cùng phối hợp, nắm chặt tay anh ta:

"Không có hợp đồng gì hết sao?"

"Tôi tin cô mà." Dẫu cho duyên tương giao chẳng có gì thâm sâu, nhưng chút tin tưởng này William Kỳ vẫn có. Hẳn biết một người kiêu ngạo như cô sẽ không làm mấy chuyện hèn hạ đâu.

oOo

Cuộc gặp gỡ tưởng chừng chỉ như khúc nhạc đệm, nào ngờ loạt ảnh hai người ngồi uống cà phê với nhau bị paparazzi chụp được. Khúc nhạc đệm nhảy mất trở thành đoạn nhạc chính.

Tình huống có chút tương tự so với lúc ảnh của Sở Hạ Nghi cùng Tịch Ảnh bị tung ra. Dù sao Tịch Ảnh cũng là thần tượng, còn người lần này lại là tổng giám đốc của một công ty lớn, không những thế còn là con trai độc nhất của đạo diễn Cổ Khuynh, phóng viên biết điều đều làm mờ mắt hấn lại. Nói gì thì nói, cũng không thể để mình mất chén cơm được. Làm cái nghề này, nếu không đủ tinh ý, mất việc như chơi!

Nhưng chung quy, cho dù có bị người ta che mặt, thì tin tức này vẫn bùng nổ mạng xã hội. Instagram của cô liên tiếp thông báo bị người ta tag vào bài

viết xyz, Sở Hạ Nghi phiền phức tới mức gỡ luôn ứng dụng khỏi điện thoại.

Vừa gỡ xong, lập tức nhận được điện thoại Vương Lịch, dò hỏi cô có quan hệ gì với Cố An thế, cậu ta thậm chí còn giúp đỡ cô xử lý đồng lùm xùm này. Sở Hạ Nghi nói thật lòng, mình với hắn ta chính là quen từ kiếp trước, lại bị Vương Lịch cho rằng cô đang nói bừa ứng phó qua loa.

Sở Hạ Nghi vô tội bày tỏ, cô nói thật mà?

Hệ thống hả hê sì và: "Ký chủ, ai mà cho là cô nói thật mới là thần kinh bất bình thường đó!"

Nhưng đây chính là sự thật nha?

Ta vốn dĩ chính là nói thật, tại sao không ai tin?

Thậm chí còn cho rằng thần kinh ta có vấn đề?

Có vấn đề không phải là các người sao?

Lúc ta nói, mặt không đỏ, tim không run, mạch đập bình thường, đồng tử không giãn nở, rõ ràng chính là nói thật!

Nói dối thì các người tin, nói sự thật thì mọi người lại không tin.

Đây...các người quả thực có vấn đề về thần kinh mà?!

Bé ngoan như ta, chăm học ngoan ngoãn, con ngoan trò giỏi, là tinh anh của xã hội, là công dân tốt của nhà nước, luôn có tinh thần tích cực lạc quan cầu tiến, sao ta có thể nói dối chứ?

Hệ thống: "... " Ký chủ nó lại lên cơn điên rồi! Tránh xa tránh xa, tránh xa người điên, kéo rước họa vô thân.

Amen, ký chủ thân mến, cô trở lại bình thường dùm tôi đi!!!

Hệ thống nói, nếu nó có tay chân như người bình thường, nhất định sẽ cầm mấy bó hương nghi ngút khói chạy quanh ký chủ, dán lên người ký chủ mấy cái bùa, gọi hồn ký chủ về.

Còn tác giả nói, nếu Hệ thống dám làm vậy, tác giả đảm bảo, nó sẽ tan xác

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 10: Trên đỉnh kim tự tháp (10)

Sở Hạ Nghi thông báo cho Vương Lịch chuyện hợp tác với giải trí Minh Vượng. Khi nghe đến William Kỳ rủ cô tham gia nhưng cô lại từ chối, Vương Lịch trợn cả mắt, đầy tiếc nuối:

"Trời đất, sao em lại từ chối chứ? Cơ hội tốt như thế..."

Sở Hạ Nghi cũng học chị ta, trợn mắt: "Cơ hội tốt cho em hay cơ hội tốt cho chị của trai?"

Hừ, rõ ràng bà chị này có tình ý với anh thư ký của William Kỳ, nhìn cái bộ dạng hôm nay thì kẻ có mù cũng nhận ra được.

Vương Lịch thấy cô nói vậy, lập tức áp ứng: "À, ờ thì...cả hai. Chị cũng muốn tốt cho em mà."

Vừa nói xong, Vương Lịch liền thấy người ngồi đối diện mình bủi bùi mỉm cười, gương mặt viết rõ mấy chữ: "EM KHÔNG TIN!"

"Khụ, khụ." Chị ta chỉ đành ho mấy cái đồ ngượng, lại nói:

"Nếu em đã quyết ý vậy thì chị cũng không còn ý kiến. Đẳng nào thì cũng còn hợp tác."

Sở Hạ Nghi nhìn bộ dạng của chị ta, không hiểu sao lại bật cười khiến Vương Lịch càng ngượng ngùng hơn. Cô nói: "Chị thích thì cứ thoải mái tán tỉnh đi! Đạo này em cũng quay xong phim rồi, không còn việc gì nữa. Từ giờ tới phim chiếu còn hơn 4 tháng nữa, thời gian này lâu lâu em gây chuyện là đủ để ổn định độ nổi tiếng rồi."

Vừa nói xong, lập tức nhận được cái ôm thăm thiết của Vương Lịch, "Ồi, chị yêu em nhất <3"

Nói xong, chị ta lập tức bỏ lên lầu. Cũng bởi vậy, không nhìn thấy cả người Sở Hạ Nghi đờ cứng lại như bức tượng đá. Đôi mắt cô đầy hoảng hốt, ngồi im bất động như một pho tượng.

"Sở Hạ Nghi, ôm nhau một cái cuối cùng nào!"

"Cũng không phải lần cuối cùng gặp lại, lại còn ôm cuối cùng gì chứ."

"Kệ đi, ôm chị cái nào."

"Hạ Nghi, tạm biệt."

Sở Hạ Nghi chỉ cảm thấy trái tim mình run lên, đôi mắt long lanh ánh nước. Khung cảnh quá khứ đã sớm trôi vào dĩ vãng nay lại trở lại, tim cô dường như bị ai cầm kim châm vào, đau nhói.

Cô máy móc bước đi lên lầu, vào phòng. Cho tới khi cánh cửa đóng lại, đối diện với bầu trời xanh không gợn mây, tâm tình cô vẫn ngập tràn sự hoảng hốt.

Ngày hôm đó, trời cũng xanh như vậy.

Sở Hạ Nghi vui mặt vào giường. Cả nửa ngày sau, cô trốn lì trong phòng.

Tâm tình tệ hại của Sở Hạ Nghi kéo dài đến tận sáng ngày hôm sau. Khi ánh nắng đánh thức cô tỉnh dậy, Sở Hạ Nghi lười biếng trùm chăn kín đầu, tiếp tục ngủ thẳng đến khi mặt trời lên cao ba sào thước mới bò dậy khỏi giường.

Cuộc sống trạch nữ tạo nghiệp, chính thức bắt đầu!

- - - - -

Sở Hạ Nghi tải lại Instagram. Tin tình ái thứ hai trong quãng đời hoạt động nghệ thuật của cô thậm chí còn có dư âm và ảnh hưởng hơn lớn hơn cả hai vụ việc cô rời Tam Mị. Cho đến nay, vô số dân mạng vẫn đang rành rỏi cắn hạt dưa, bàn tán liên hồi.

Song song đó, cũng có người nghi ngờ cô đang cố tình đánh bóng tên tuổi nên để lại vô số bình luận khiếm nhã.

Sở Hạ Nghi tìm người cmt có vẻ tử tế nhất, hồi đáp lại: "Diễn viên đánh bóng tên tuổi thì sai sao?"

Vừa comment, lập tức đã tạo nên cơn sốt mới.

Rất nhiều đồng nghiệp khác cũng bày tỏ, đánh bóng tên tuổi, rốt cuộc có gì sai?

Sở Hạ Nghi ngồi trên giường cắn hạt dưa, híp mắt cười. Việc rời Tam Mị vẫn còn chưa lắng, tin tình ái còn chưa được giải quyết triệt để, đã lại có phát ngôn gây sốt: "Diễn viên đánh bóng tên tuổi thì sai sao?"

Cái danh "Nữ Hoàng Thị Phi" cách cô không còn xa nữa rồi!

Về cái quan điểm này của Sở Hạ Nghi, có kẻ ủng hộ thì cũng có người phản đối dữ dội gay gắt. Trong nháy mắt, lượng follow instagram của cô tăng lên chóng mặt, song song đó thì fangclub và antifan club lại càng thêm nhiều kẻ nháp tham gia.

Sở Hạ Nghi chỉ ngại không đủ náo nhiệt. Cô chụp lại những bài báo, những cmt có khen có chê, sau đó kèm theo một tấm ảnh đang ăn hạt dưa, post lên với caption:

"Ăn dưa hóng chuyện."

Netizen khi đọc được bài viết, chỉ cảm thấy vô cùng "..."

Cô hóng cái gì chứ? Phát ngôn không phải của cô sao? Cô phát ngôn xong lại muốn cắn hạt dưa hóng chuyện của chính mình?

Không phải nói diễn viên bận rộn lắm sao? Cô "bận rộn" đến mức phải hóng chuyện của chính mình à?!

Người quản lý của cô đâu? Sao lại để cô đăng tùy ý bậy bạ thế này?

Người quản lý - Vương Lịch sau khi thành công hẹn một anh trai quản lý đi ăn cơm buổi tối mới rảnh rỗi mở mạng ra xem, vừa mở liền thấy tên An Họa tràn ngập khắp các mặt báo...

Lại nhìn đến cái phát ngôn gây sốc của cô, Vương Lịch chỉ muốn thấp mấy nén hương.

Bà cô tổ tông của tôi ơi, tôi biết bà cô muốn làm nữ hoàng thị phi, nhưng có cần phải nói mấy lời gây sốc như vậy không?

Ăn gach chưa đủ hả?

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 11: Trên Đỉnh Kim Tự Tháp (11)

Sở Hạ Nghi vốn tưởng mình sẽ được nhân rồi tạo nghiệp cho tới lúc phim công chiếu, nhưng không ngờ An gia đột nhiên gặp chuyện.

Nguyên nhân đại khái phải nói đến vụ ăn chơi bạc tỉ xa hoa của cậu ấm An Vĩ.

An Vĩ vì hồng nhan, tổ chức cho cô nàng cả một bữa tiệc sinh nhật xa hoa tiêu tốn đến cả chục tỉ. 999 đóa hồng đỏ nhập khẩu, 10000 bông hồng trắng trang trí, chưa kể đến vài thứ linh tinh lặt vặt khác. Tất cả những thứ đó cộng dồn vào cũng chỉ đến con số vài tỉ, nhưng đi kèm với bữa tiệc xa hoa phung phí là vô số món quà giá trị, đắt tiền.

Bữa tiệc bị cánh phóng viên săn tin chụp lén, đưa lên mạng xã hội, lập tức gây đến một tràng phản nộ.

Chúng tôi làm lung khắp ngày cũng chẳng kiếm nổi vài triệu, còn cậu thì cứ ngồi một chỗ, một bữa tiệc phung phí đến chục tỉ!

Mức độ phung phí này quả thực khó khiến người ta có thể chấp nhận được. Ngay cả Sở Hạ Nghi cũng cảm thấy có chút khó tin.

Cũng đâu phải tiệc sinh nhật của mình, chỉ vì hồng nhan mà lãng phí đến vậy...Huống chi hồng nhan này cũng không phải chân ái gì cả, chỉ là qua đường gặp dịp thì quen.

Sở Hạ Nghi đọc tin tức, lập tức gọi điện chửi An Vĩ một tràng dài.

Cũng không phải là giáo huấn cậu ta xa hoa lãng phí...dù sao cũng là tiền của người ta, người ta làm gì tuy cô cảm thấy khó tin nhưng cũng không tính nói gì.

Chỉ là...

Mẹ kiếp!

Bà chị nhà cậu thì trong thẻ còn chưa tới trăm triệu, cậu thì lại có cả chục tỉ đem đi cúng cho một cô gái xa lạ...

Con mẹ nó, đùa nhau đấy à?

Sau khi chửi mắng, cuối cùng tài khoản của Sở Hạ Nghi lặng lẽ tăng đến cả chục tỉ, mấy con số 0 khiến cô lóa cả mắt.

Quả nhiên con trai vẫn hơn. Dù có ăn chơi không thích kinh doanh thì hai vị phụ huynh vẫn chu cấp vô số tiền bạc.

Còn đứa con gái này, ngoài mấy mỗi làm ăn thì cũng chỉ có dọn đường cho vai diễn, lâu lâu lại bí mật giúp lãng xê, nhưng một đồng cũng không có.

Sở Hạ Nghi lần thứ n muốn hỏi nguyên chủ, rốt cuộc làm thiên kim tiểu thư, làm con sâu gao có gì không tốt?

Quay lại chuyện chính.

Một bữa tiệc như vậy, dù gây ra sóng gió nhưng cũng không thể làm lung lay đế chế hơn trăm năm được. Nhưng chẳng biết làm sao, lại tuồn ra thông tin An gia trốn thuế. Lúc này cảnh sát bắt tay vào việc điều tra.

Cuối cùng điều tra ra được việc này do một cổ đông gây ra, tuy không trực tiếp liên quan nhưng An gia đã phải gánh nhiều tiếng xấu, cổ phần thật giảm.

Và vận xui vẫn cứ đeo bám..

Chẳng biết làm thế nào, cảnh sát lần nữa ghé thăm trụ sở chính, trực tiếp đi vào phòng chủ tịch, đem chủ tịch An - An Dung giải ra ngoài. Toàn bộ trên dưới tập đoàn tất cả tài liệu đều bị cảnh sát đóng thùng niêm phong. Theo như lời cảnh sát nói, chủ tịch An có liên quan đến vụ án tối mật mà cảnh sát đang điều tra.

Vậy cũng chưa đủ, không biết làm sao lại có vài tấm ảnh ba cô ngồi cười nói thân thiết cùng một cô gái lại bị tung ra ngoài.

Trong ảnh, cô gái quay lưng, mặc chiếc váy kem trắng nền nã, đối diện cô gái là chủ tịch An đang cười nói thân mật.

Mà cô gái này, cũng chẳng phải ai xa lạ.

Là nguyên chủ, An Họa.

Tấm ảnh cũng là rất lâu rồi, phải từ mấy năm trước, chẳng hiểu sao bây giờ lại tung ra vào lúc này. Tấm ảnh xác thực chính là thêm dầu vào lửa.

Sở Hạ Nghi không còn cách nào khác, trên đường về nhà chính vội vàng mình oan cho bức ảnh. Cô chụp lại màn hình, đăng lại bức ảnh, post lên instagram: "Ba và con gái đi ăn cơm cũng bị chỉ trích?"

Đợi cô post xong, thì xe cũng đã tới nhà chính.

Nhà chính lúc này có tới năm chiếc xe cảnh sát kêu inh ỏi. Hai ba cảnh sát đứng bên ngoài canh giữ, khắp căn nhà bị dán giấy vàng niêm phong. Mẹ nguyên chủ, An phu nhân - Liên Lý lúc này đứng bên ngoài cổng, mặt cắt không còn giọt máu. Bên cạnh bà là An Vĩ đang đỡ tay, sắc mặt cậu ta cũng vô cùng hoang mang, hoảng loạn.

Sở Hạ Nghi nhanh chóng bước tới, gọi: "Mẹ."

"Chị." An Vĩ ù rú kêu lên, mắt lại hướng về ngôi nhà chính xa hoa.

"Họa Họa." Mẹ nguyên chủ cũng run run gọi.

"Còn để mẹ đứng đây làm gì? Chị, chị đưa hai người này về nhà em...Mà không, đưa họ về khách sạn đi, ở trong này." Sở Hạ Nghi vội vàng nói, dúi cái túi vào trong tay Vương Lịch.

Vương Lịch cẩn thận đỡ lấy Liên Lý: "Phu nhân, chúng ta đi thôi."

"Vậy còn chị thì sao?" An Vĩ ngoái lại hỏi.

"Cứ đi đi." Sở Hạ Nghi đáp, sắc mặt trầm tĩnh, không có chút hoảng loạn nào. Đợi đến khi xe đi khuất rồi, cô mới nghiêm nghị quay lại.

Cả một tòa cung điện xa hoa tráng lệ, lúc này khắp nơi cảnh sát đi lại, dây vàng niêm phong.

Sở Hạ Nghi khẽ chau mày. Rốt cuộc là ba nguyên chủ đã liên quan dính líu đến vụ án gì, mà cảnh sát lại có thể đường đột không hề kiêng nể đến như vậy?

Cái tình tiết này không có trong tiểu thuyết.

Con hàng Hệ thống giả chắc chắn thêm vào rồi!

Mẹ nó, đúng là ăn no rửng mỡ.

"Tôi muốn gặp đội trưởng của các anh." Trong lòng âm thầm chửi mắng, nhưng sắc mặt cô cũng chưa từng thay đổi, đi tới chỗ cảnh sát đang đứng canh bên ngoài, ngữ điệu bình thản nói.

"Cô muốn gặp tôi làm gì?" Viên cảnh sát chưa kịp đáp lời, đã có một người lên tiếng.

Người nọ dường như chỉ mới ngoài ba mươi. Da nâu rám nắng, ánh mắt sắc sảo, cả người khoác bộ cảnh phục, trên người toát vẻ uy nghiêm.

Sở Hạ Nghi dò xét người ta, thì người ta cũng âm thầm đánh giá cô.

Trên người cô mặc chiếc áo khoác dài tận đầu gối màu nâu trầm, mái tóc hung đỏ buông xõa. Gương mặt xinh đẹp nhưng lại vô cùng lạnh lùng. Đôi mắt to tròn, nhưng một chút cũng không có dáng vẻ dễ thương. Trong con ngươi tĩnh lặng như dòng nước, không dò xét ra bất cứ cảm xúc gì cả.

Một người khó đối phó. Anh ta âm thầm nhận xét.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 12: Trên Đỉnh Kim Tự Tháp (12)

"Xin chào." Sở Hạ Nghi hơi cúi người, lễ phép chào một tiếng. Sau đó không đợi người đối diện nói gì, cô thẳng thừng đề nghị:

"Tôi muốn gặp ba tôi!"

"Chủ tịch An đang tiếp nhận điều tra của cảnh sát, người khác không thể gặp được." Hần ta lạnh lùng nói. Quả nhiên là mấy vị tiểu thư cao sang quyền

quý quen chỉ tay năm ngón, mở miệng ra là ra lệnh.

"Chúng tôi có quyền mời luật sư chứ?" Sở Hạ Nghi không may mắn để ý đến thái độ của đội trưởng.

"Vụ án này xếp hạng vào hồ sơ mật của quốc gia. Bất kì ai dính líu liên quan cũng phải tiếp nhận điều tra. Và đặc biệt..." Đội trưởng tiến lại gần cô, gần giọng:

"Không có quyền mời luật sư."

Dứt lời liền bước qua người cô. Trong khoảnh khắc, anh ta bỗng nghe thấy tiếng nói nhẹ nhàng: "Đừng hối hận."

Tiếng nói nhẹ nhàng, nhưng rất rõ ràng, thoảng qua tai anh ta như một cơn gió. Cảnh Vinh quay người lại, chỉ thấy cô gái cao đến cổ anh ta, đang nghiêng đầu mỉm cười.

Nụ cười đạt tới khóe mắt, đuôi mắt đen khê cong cong, đôi đồng tử nhìn sâu vào trong mắt anh ta.

Cảnh Vinh cứng người, trong lòng không hiểu sao lại một trận hoảng loạn.

Sở Hạ Nghi vừa định gọi taxi thì bỗng một chiếc Audi màu trắng sang trọng xuất hiện trước mắt cô. Sở Hạ Nghi trực tiếp mở cửa bước vào ghế phụ. Không cần nghĩ cũng tự biết, người lái xe đến đón cô đúng lúc như thế này cũng chỉ có William Kỳ mà thôi.

"Cần tôi giúp gì không?" William Kỳ vô cùng tận tình hỏi thăm.

Lúc này gặp người muốn giúp đỡ, Sở Hạ Nghi cũng chẳng hề làm cao mà chối từ: "Chắc cần đấy. Nhưng tạm thời cũng chưa cần anh giúp gì đâu."

"Không sao chứ?" Anh ta vừa hỏi vừa lái xe, lại len lén liếc nhìn sang cô gái bên cạnh. Cả người cô tràn đầy tự tin, không có một chút gì gọi là lo lắng cả.

"Bên cảnh sát không cho mời luật sư." Sở Hạ Nghi một tay lấy điện thoại, đáp.

"Vậy giờ cô tính làm gì?"

Sở Hạ Nghi không nói gì, mở mạng xã hội xem tin tức. Lúc này trên mạng lần nữa bùng nổ trước tin đính chính của cô. Qua so sánh đối chiếu, cuối cùng cũng công nhận người khi đó cùng chủ tịch An Dung ăn cơm chính là con gái ngài - An Họa. Vụ việc bức ảnh tình nhân đã được minh oan.

Nhưng song hành với đó, chính là bão thông tin về việc cô là thiên kim An gia.

Thông tin này làm cho vô số người ngạc nhiên, các tờ báo liên tiếp đưa tin.

William Kỳ thấy cô chăm chú xem điện thoại, cũng không nói gì nữa. Đến khi lái xe đến địa chỉ căn hộ theo lời cô nói, anh ta mới nghe thấy cô vừa đóng cửa xe vừa đáp:

"Làm chó săn thôi."

Câu nói không đầu không đuôi này, đến tận khi Sở Hạ Nghi bước vào bên trong tòa nhà, anh ta mới ngó ra là trả lời cho câu hỏi lúc trước của mình.

Nhưng làm chó săn ở đây là ý gì?

Cô muốn săn tin ư?

Nghĩ vắn vơ một hồi, anh ta lại không tự chủ nhớ lại lần đầu gặp cô, so sánh một hồi, không hỏi có chút buồn cười.

Nhưng đồng thời cũng nhận ra một vấn đề!

Anh ta tới bây giờ cũng chưa biết tên thật cô!

Thế giới đầu tiên*, cô tên Văn Hạ...

Thế giới tiếp theo gặp nhau, cô là Văn Kỳ Ninh...

Hiện tại, cô là An Họa...

Còn mình, thế giới đầu tiên, chính là tên thật, William Kỳ...

Cô biết tên thật của anh ta....

Còn anh ta đến bây giờ mới nhận thức được mình vẫn chưa biết tên thật của cô.

Khi nào phải tìm cơ hội hỏi mới được.

oOo

Sở Hạ Nghi dùng tiền thu được từ việc bán cổ vật thuê phòng cho bốn người tại một căn hộ hạng sang. Khi cô về, An Vĩ, Vương Lịch, cùng với bà Liên Lý đã sớm ăn cơm xong đi ngủ rồi. Sở Hạ Nghi mở cửa phòng mình, phát hiện trên bàn đang đặt một mâm cơm.

Vừa đúng lúc cô đang đói.

Sở Hạ Nghi đi tới gần, mở nắp, phát hiện trên mâm cơm còn có mẩu giấy nhỏ: "Chị nhớ phải ăn cơm đây!"

Khỏi nói, chủ nhân mẩu giấy này chính là An Vĩ.

Sở Hạ Nghi mỉm cười, trong chốc lát, bất giác cảm thấy thật tốt.

Cảm giác có người quan tâm, thật tốt.

Nửa ngày còn lại, trôi qua một cách thật vất vả.

Giá cổ phiếu tập đoàn tụt dốc không phanh, Sở Hạ Nghi ở bên ngoài không ngừng tăng giá cổ vật.

Quả nhiên suy nghĩ ôm nhiều cô vật ở mấy thế giới trước chưa bao giờ là sai mà.

Nhìn đám trầm này xem, đám vấy này xem, mấy cái gương này nữa, đem lại cho ta biết bao nhiêu tiền!

Hơn ba tỉ rồi đó! Chỉ nguyên tiền bán cổ vật!!!

An gia bị người ta điều tra, tất cả tài khoản ngân hàng đều bị đóng băng phục vụ điều tra. Cũng may vì không ủng hộ cô tham gia showbiz nên nhị vị phụ huynh đã sớm khóa thẻ của An Họa từ lâu, dẫn đến An Họa phải đi làm một cái thẻ hoàn toàn mới. Thẻ này cũng chỉ có chút tiền vặt vãnh cùng với vài giao dịch chuyển tiền từ các nhà sản xuất, nên rất nhanh đã được hoàn trả.

Số tiền ba tỉ này, vì tình thế hiện giờ nên cô cũng chẳng thể giữ được, đành nhờ William Kỳ giữ hộ. Từ nay tất cả các chi phí đi lại ăn mặc đều từ thẻ của William Kỳ mà ra, tuy rằng nó cũng là tiền cô, nhưng trên danh nghĩa chính là - William Kỳ đưa than ngày tuyết giá, giúp đỡ An gia.

Bởi vậy, báo chí lại sốt xình xịch tin tức.

Đêm, hơn một giờ sáng.

Sở Hạ Nghi vận khinh công di chuyển trên không trung, ẩn giấu đi khí tức của mình. Tuy đã ẩn giấu nhưng không giống như áo tàng hình, người ta vẫn nhìn được lớp trắng mờ mờ. Lớp trắng mờ mờ, ẩn dưới đèn đường hoa lệ của thành phố, người mất tinh mắt kỹ thế nào cũng chẳng thể phát hiện ra nổi.

Lúc này, Sở Hạ Nghi đang lơ lửng lơ khắp Sở cảnh sát nơi giam giữ ba mình.

Nếu cảnh sát đã không cho mời luật sư, lại thêm không thể biết được rốt cuộc vì sao An Dung bị bắt vào Sở cảnh sát...

Tình thế hiện tại như nước sôi lửa bỏng, ngàn cân treo sợi tóc.

Cô cũng chỉ đành phải lượn lơ xung quanh Sở cảnh sát mà bối mớ một vài chỗ, chụp ảnh lại rồi tung lên báo chí thôi.

Báo chí, mạng xã hội, sẽ hợp thành một quần thể sức mạnh to lớn. Dưới áp lực này, Sở cảnh sát trung ương sẽ tiến hành dò xét.

Vậy thì tạm thời các bị cáo sẽ được tại ngoại. Lúc này cô cũng có cơ hội lục hồ sơ tìm vụ án mà ba mình bị tình nghi.

Tuy rằng bây giờ có thể lục luôn, nhưng chỉ số nguy hiểm vô cùng cao.

Kế hoạch hoàn mỹ là thế, nhưng rốt cuộc sau hơn mười phút, Sở Hạ Nghi cuối cùng cũng nhận ra, mình đang làm một việc ngu ngốc!

Đây là Sở cảnh sát!

Sở cảnh sát thì có thể có việc gì gây náo động chứ?

Mấy cái nhà giam thì không hề có tình tiết ngược đãi phạm nhân...

Không nơi nào trong Sở là không sạch sẽ...

Nơi nào cũng tuân thủ đúng quy định nhà nước...

Douma! Sở Hạ Nghi chửi thề!

Không phải trong truyện thường có tình tiết kiểu này sao?

Sở cảnh sát ngược đãi phạm nhân, mua quan bán chức các kiểu các kiểu...

Nhưng sao cô lại chẳng tìm ra một cái manh mối nào vậy?

Hệ thống vô cùng tri kỉ nhắc nhở: "Ký chủ, thân phận cô."

Đúng rồi!

Thân phận cô!

Phận chỉ là nữ phụ, nào phải nữ chính đâu mà đòi?

Giờ thì chắc cũng chỉ còn cách đi lục hồ sơ thôi, tuy rằng độ mạo hiểm, nguy hiểm là rất cao...

Nhưng mẹ nó, phải liều thôi!

Ai bảo người bị bắt là ba nguyên chủ chứ?

Huống chi nếu xét cho cùng thì việc này cũng có chút liên quan tới cô. Bởi vì dù sao cái tình tiết này cũng là vì con hàng Hệ thống giả kia vì bị cô trêu tức nên mới thêm vào.

Việc mình thì mình phải nhận. Đã nhận là phải biết chịu trách nhiệm.

Phải giải quyết tồn dư hậu quả thôi.

Huống chi Sở Hạ Nghi tin, rằng con hàng này có thêm tình tiết thì chắc chắn cũng sẽ không quá phận đâu. Cái vụ tình nghi dính líu này chỉ là vu cáo thôi.

Sở Hạ Nghi cảm thấy con đường của mình vô cùng gian nan, trắc trở.

Đầu tiên là phải cứu lấy An Dung.

Thứ hai là phải lãng xê tên tuổi.

Thứ ba là phải lấy vòng nguyệt quế, giải Ảnh hậu cho nguyên chủ.

Thứ tư là trở về làm thiên kim, làm một gao An gia.

Đừng nói vụ này là vì cô nên mới xảy ra. Cho dù không phải là Hệ thống thêm vào, Sở Hạ Nghi cũng sẽ liều mình đi cứu.

Không phải bởi vì ông ta là ba nguyên chủ...

Mà là bởi vì, thiếu An Dung, tập đoàn phá sản, con đường làm một gao của cô tan tành.

Ai, đừng nhìn ta.

Ta cũng coi như là có bàn tay vàng đi.

Nhưng, bàn tay vàng của ta chưa hề bao gồm tài năng kinh doanh.

Đây là một vấn đề chôn sâu giấu kĩ, rất rất ít kẻ biết.

Sở Hạ Nghi có thể đánh võ giỏi, hát hay, múa đẹp, IQ đỉnh cao, EQ cũng chẳng hề kém cạnh.

Nữ công gia chánh thì cô có thể nấu vài món đơn giản, thêu được mấy mũi chỉ.

Bất kì việc gì Sở Hạ Nghi ít nhiều đều biết làm

Duy chỉ trừ - kinh doanh!

Đối với cô mà nói, mấy con số lằng nhằng trong việc kinh doanh, mấy cái đồ thị tăng trưởng phức tạp, chẳng khác gì thiên thư* cả.

Rõ ràng số nào trong đó mình cũng biết đọc, chữ nào cũng biết, nhưng ghép lại hoàn toàn chẳng hiểu!

Bởi vậy xưa nay, Sở Hạ Nghi chưa từng nhúng tay vào việc kinh doanh mà chỉ thường đi làm quân sự. Tuy dốt đặc cán mai chuyện kinh doanh nhưng bù lại cô có thể mạnh về việc nhìn người, hầu hết mấy thủ đoạn trên thương trường đều bị cô lật tẩy. Không những thế lại còn giỏi đàm phán.

Cô chính là Gia Cát Lượng, được rất nhiều công ty, tập đoàn lớn săn đón.

Nhưng cũng vì thông thạo mấy thứ thủ đoạn, giỏi đàm phán nên ai cũng nghĩ, cô sẽ rất giỏi việc kinh doanh...

Nhưng sự thật luôn đáng buồn.

Việc mình không hiểu, Sở Hạ Nghi cũng sẽ không quá miễn cưỡng. Cho nên đến giờ, có thể bảo cô đi đặt bẫy người khác, đi xem xem chuyện hợp tác này có gì bất bình thường, đi đàm phán việc làm ăn này...

Duy nhất, không bao giờ đi kinh doanh!

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 13: Trên Đỉnh Kim Tự Tháp (13)

Sở Hạ Nghi lên vào phòng hồ sơ, trong lòng vẫn luôn tính toán thời gian. Đã hơn nửa tiếng, khi trở về sẽ bị phản phệ, nghĩ đến điều này khiến Sở Hạ Nghi không khỏi thấy ảo não trong lòng.

Phải nhanh tìm được hồ sơ thôi.

Sở Hạ Nghi lật tung cả phòng hồ sơ, cuối cùng cũng không hề phát hiện được tập hồ sơ vụ án mình cần tìm. Cô chỉ đành tiến vào nơi thẩm vấn.

Ban đêm nhưng Sở cảnh sát vẫn đèn sáng, người ngoài không nhìn ra nổi bóng cô, điều này càng thuận tiện cho Sở Hạ Nghi.

Đi loanh quanh một hồi, cô cuối cùng cũng đến được phòng thẩm vấn đang nhốt An Dung.

Quả không hồ là chủ tịch An, dù bị nhốt trong chốn này nhưng ông vẫn đường hoàng, điềm tĩnh, không nhìn ra chút lo lắng.

Theo lẽ thường, chắc giờ đang có người ở một phòng riêng biệt giám sát. Sở Hạ Nghi lại tiếp tục lang thang, khi đi gần hết đoạn đường mới tìm thấy phòng giám sát. Cô không khỏi lẩn nhủ chửi thề.

Mẹ nó, bình thường không phải phòng giám sát đều đặt sát phòng thẩm vấn sao?

Sao đến An Dung lại cách cả đoạn đường thế này rồi?

Mẹ nó, có biết cô sẽ phải chịu phản phệ năng lực không?

Huhu, ông trời muốn diệt ta sao???

Hệ thống vô cùng bình tĩnh, tự nhủ lòng, không sao, để ký chủ lên con một chút.

Kỳ thực Hệ thống rất muốn đáp lại vài lời với Sở Hạ Nghi, nhưng nó không dám.

Ai mượn cô ngu kinh doanh chứ?

Ai mượn cô thích làm con sâu gạo?

Ai mượn cô thích chọc tức ta cơ?

Ai mượn cô sử dụng năng lực cơ?

Ký chủ à, là do cô tạo nghiệp hết thôi!

Sở Hạ Nghi không biết tâm tư trong lòng Hệ thống, lúc này cô đang vận thuận phong nhĩ* của mình.

Cô cũng chỉ ẩn thân giấu khí tức, không có quyền năng xuyên tường.

Mà cô không thể dán sát vào cửa được, như vậy sẽ để lại vết mờ mờ trên cửa. Cánh cửa màu đen, cô dán sát vào thì ánh đèn có sáng mấy cũng chẳng che được dấu vết.

Nhưng mà dường như hôm nay cô bị vận xui đeo bám..

Douma!

Từ bao giờ Sở cảnh sát dùng cửa cách âm vậy?

Có thương đứa nhỏ như cô không?

Giờ còn phải vận thêm thuận phong nữa...

Huhu, lát nữa tha hồ chịu phản phệ luôn!

Cuối cùng Sở Hạ Nghi cũng coi như tìm được chút an ủi, cô đã nghe được thông tin bên trong phòng.

"Tuy đây là vụ án tuyệt mật, nhưng cũng chỉ có thể giam được 72 tiếng thôi." Một viên cảnh sát nói.

Douma! Chỉ 72 tiếng thôi à?

Ngươi có biết trong 72 tiếng ấy là thế giới có thể thay đổi không?

72 tiếng đó, An gia có thể sụp đổ rồi đấy!

72 tiếng đó, cổ phiếu có thể tuột dốc không phanh rồi đấy!

72 tiếng đó, An gia ta sẽ phải gánh nợ lương nhân viên đấy!

Tuy thâm chử là vậy, nhưng Sở Hạ Nghi cũng ý thức được tính nghiêm trọng.

Vụ án bình thường chỉ có thể giam 48 tiếng.

Vụ này thì đến 72 tiếng luôn, tròn trịa ba ngày.

"Đã truy bắt lâu như vậy rồi, lần này nhất quyết phải tra ra thủ phạm. Khó khăn lắm mới kiếm được chút manh mối." Một giọng nói nặng nề vang lên.

"Cứ nghĩ đến mấy trăm nạn nhân năm đó, tôi không thể chịu được. Chúng ta đeo bám nhiều năm như vậy, chút manh mối này nhất định phải nắm chắc!"

Cạch...cạch...

Trên hành lang vọng tiếng giày. Sở Hạ Nghi quay đầu, chỉ thấy đội trưởng lúc sáng đối đáp với cô, mang sắc mặt trầm tĩnh bước vào bên trong phòng thẩm vấn. Sở Hạ Nghi nhân cơ hội cũng lên vào bên trong theo.

Không phải sử dụng thuận phong nữa, thật tốt quá!

Vào bên trong rồi, Sở Hạ Nghi mới thấy rõ, sắc mặt mấy cảnh sát trong này đều vô cùng nặng nề, nhưng trong ánh mắt lại chất chứa đầy quyết tâm.

Năm xưa cô cũng từng như vậy...

Thanh xuân sôi nổi, nhiệt huyết tuổi trẻ, mắt đầy quyết tâm, tương lai hứa hẹn.

Đáng tiếc...

"Các đồng chí." Đội trưởng lên tiếng, Sở Hạ Nghi lập tức chấn chỉnh lại trạng thái của mình, chăm chú lắng nghe.

"Mọi người hẳn đều biết, tính chất quan trọng của vụ án này." Đội trưởng nói, mọi người đều im lặng. Dừng một lúc, anh ta lại nói tiếp:

"50 năm lẻ sáu tháng hai ngày, kể từ khi xảy ra vụ việc. Hơn năm mươi năm này, bao thế hệ cảnh sát, cũng giống như chúng ta hiện tại, một lòng truy cầu tung tích hung thủ. Cũng biết bao người cảnh sát từ lúc vào nghề đến khi về hưu, vẫn còn trong tìm lời thề mang hung thủ đứng trước vành móng ngựa. Vụ án kinh động trời đất năm ấy, vẫn luôn đeo bám trong tâm những người tiền bối. Chúng ta cũng giống như họ, nhưng hiện tại chúng ta lợi thế hơn những tiền bối khi trước là đã tìm được một manh mối quan trọng. Các đồng chí, mọi người đều hiểu rõ, tầm quan trọng của manh mối này rồi, tôi cũng không nhắc lại nhiều nữa. Chúng ta, nhất định phải bắt được hung thủ."

"Rõ." Tiếng hô đồng thanh vang lên đầy chính khí. Đội trưởng thấy đã đạt thành quả công tác tư tưởng, liền đi ra ngoài, Sở Hạ Nghi cũng theo đó mà ra.

Đã có manh mối rồi, cô cũng không cần ở lại lâu nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 14: Trên đỉnh kim tự tháp (14)

Sở Hạ Nghi về lại căn hộ, ngã người xuống giường, lúc này phản phệ lập tức ập xuống. Sở Hạ Nghi chỉ cảm thấy đầu văng mắt hoa, lục phủ ngũ tạng đảo lộn, dạ dày như muốn tuôn trào, khắp thân như bị kiến bò.

Khó chịu quá!

Tình trạng khó chịu này liên tục kéo dài đến hơn năm tiếng đồng hồ mới dừng. Sở Hạ Nghi mệt mỏi ù rũ sau con hành xác. Lúc này mái tóc cô ướt như vừa mới gội đầu, khắp gương mặt đều là dầu, bên dưới áo vì mồ hôi mà dính chặt vào người khiến cô khó chịu. Một mẻ lê thân bước vào nhà vệ sinh tẩy rửa rồi mới yên tâm leo lên giường đi ngủ.

Một giấc ngủ thẳng đến buổi tối. Nếu không phải có An Vĩ bên ngoài đánh thức thì cô nghĩ mình sẽ còn ngủ tới đêm khuya mất.

Gà gât ăn xong bữa cơm tối đơn giản, đến lúc này cô có lên giường ngủ thì cũng chẳng còn ngủ được nữa. Sở Hạ Nghi bật máy tính, tra thông tin về vụ án 50 năm trước theo lời các cảnh sát.

Nhưng trên mạng ngoài một vài thông tin ít ỏi vô tác dụng thì chẳng còn gì cả.

50 năm trước, năm 1969 dù sao mạng xã hội cũng chưa phát triển, không xuất hiện trên mạng cũng dễ hiểu. Sở Hạ Nghi thở dài, sao cô chỉ muốn tìm tòi tài liệu một vụ án mà cũng khó vậy? Bình thường các nữ chính chẳng cần tìm tòi đã có người tự động đưa đến tư liệu.

À, quên mất cô không phải nữ chính!

Sở Hạ Nghi dứt khoát làm hacker, hack thẳng vào Mạng an ninh của cục Cảnh sát quốc gia.

Mạng an ninh này tuy là rất khó, nhưng chỉ là ở thời đại này.

Ở nơi thế kỉ của cô, mạng an ninh này, một đứa trẻ ba tuổi cũng dễ dàng phá được.

Bởi vậy, dưới bàn tay gõ phím như múa, Sở Hạ Nghi không chỉ hack được mạng an ninh trong vòng vòn vẹn chưa đầy một phút mà còn có thể hack mà không để lại bất kỳ dấu vết, ai cũng không biết được, hiện tại mạng an ninh đã bị hack!

Cô gõ vào thanh tìm kiếm, vụ án năm 1969, bên dưới lập tức hiện ra vô số tài liệu liên quan.

Sở Hạ Nghi sao chép tất cả vào USB. Sau đó nghĩ đi nghĩ lại, cô lại ngồi nâng cấp bảo an của Mạng an ninh lên một bậc. Dù sao mình cũng lấy tài liệu của người ta, phải đền người ta một chút gì đó! Tạo nghiệp thì đành phải trả nghiệp vậy. Cô không muốn sau này mình tạo nghiệp vô số nơi rồi bị nghiệp quật đâu!

Bởi vậy, rắc rối lằng nhằng hơn 30 phút, Sở Hạ Nghi mới có thể đọc tài liệu vụ án. Không phải bởi vì cô kém cỏi mà mất tới 30 phút, là bởi nơi này công nghệ vẫn rất quá thiếu sót, nâng cấp cũng chẳng phải chuyện dễ dàng.

Tài liệu vụ án được sắp xếp vô cùng cẩn thận, tỉ mỉ. Tất cả tình huống nhận được điện báo, diễn biến vụ án, dấu vết hiện trường, thông tin nạn nhân, nghi phạm rồi bằng chứng ngoại phạm của nghi phạm đều được ghi chép cẩn thận.

Tài liệu rất dài. Đến khi đọc xong, trời cũng là đêm khuya, Sở Hạ Nghi không khỏi thở dài.

Vụ án năm đầy kinh động như thế này, bảo sao lại có thể xếp vào hạng tuyệt mật quốc gia!

Ngày 1 tháng 1 năm 1969 - đúng ngày Tết dương lịch đầu năm, một vụ bắt cóc trẻ em xảy ra.

Đến 14h ngày 5 tháng 1, đứa bé được cứu tại huyện Vân Lâm hoang vắng của thành phố J. Thủ phạm ôm theo 5 tỉ đô la chạy trốn, cảnh sát truy bắt ráo riết cả nước.

Ngày 20 tháng 1 cùng năm, tại trường tiểu học thuộc huyện Vân Hạ cũng của thành phố J, nhà ăn phát nổ!

Khi đó đang là giờ nghỉ trưa, học sinh tới nhà ăn ăn cơm. Nhà ăn phát nổ, hơn 300 đứa trẻ chết, 2 đầu bếp và 5 phụ bếp cùng với 10 người phụ việc cũng không ai may mắn tránh thoát.

317 người, tất cả đều chết.

Vụ nổ kinh động toàn thành phố J nói riêng và cả nước nói chung. Trị an lập tức rối loạn.

Ở vụ nổ này, hung thủ dán một tờ giấy lên gốc cây cách căng tin không xa: "Ta là ZERO."

ZERO...ở hiện trường vụ bắt cóc hôm mừng một tháng một cũng có chữ ZERO này...

Cuối cùng trải bao vất vả đắng cay ngọt bùi, ngày 15 tháng 2 năm ấy, cảnh sát cuối cùng cũng chứng minh được, thủ phạm vụ bắt cóc và hung thủ vụ nổ căng tin là cùng một người.

Trong tài liệu chỉ ghi đến đấy, nhưng Sở Hạ Nghi có thể cảm nhận rõ ràng, khi đó các cảnh sát chắc chắn nghĩ họ sắp tiến tới sự thật rồi!

Nhưng, đáng tiếc!

Một ngày sau đấy - 16/3/1969, lại thêm vụ án nữa xảy ra.

Du thuyền xa hoa sang trọng tổ chức bữa tiệc của mấy vị cậu ấm cô chiêu sau một ngày chạy trên biển thì 17 giờ 51 phút, khi du thuyền sắp cập bến đồ thì đột ngột phát nổ.

Trên đó có tất cả 4 nữ, 6 nam. Tất cả mười người đều là con của mấy vị quan chức không có quyền thì có tiền. Thậm chí nổi bật nhất trong số đấy là Hạ Anh - con của thị trưởng thành phố J, trong nhà vừa có quyền lại còn có cả tiền.

Du thuyền phát nổ, nhưng chiếc vali của Hạ Anh lại được người ta tìm thấy. Lúc ấy cái vali đang trôi nổi trên biển cách du thuyền không quá xa. Du thuyền nổ như vậy mà lại chẳng hề hấn gì đến cái vali, điều này không khỏi khiến người ta ngẫm nghĩ.

Mà khi cảnh sát tìm chuyên gia cạy khóa, mở vali ra thì bên trong chỉ có chữ: ZERO.

Đến đây là kết thúc.

Bên dưới chỉ còn chi chút tư liệu của nạn nhân.

Sở Hạ Nghi không khỏi toát mồ hôi, thâm oán trách Hệ thống.

Tại sao lại là một vụ án kinh thiên động địa như này?

Còn tại sao An Dung lại liên quan thì...

Qua điều tra, vali trôi nổi trên biển của Hạ Anh là đích thân chủ tịch An Dung năm ấy tặng.

Căng tin bị nổ, lại là do An Dung tài trợ xây nên...

Cả đứa bé bị bắt cóc, là con trai của một chiến hữu đã qua đời năm năm trước của An Dung...

Sự liên quan này không khỏi khiến người ta ngẫm nghĩ.

Còn tại sao đến bây giờ mới điều tra ra...

Thì con mẹ nó là do bây giờ Hệ thống mới cường chế thêm vào!

Sở Hạ Nghi chỉ muốn chửi tục, lại vô cùng rầu rĩ.

Douma, năm mươi năm thời gian cách trở, lại biến người mệnh mông...

Cô tìm hung thủ kiểu qué gì????

Bạn đang đọc truyện *Ta Mối Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 15: Trên đỉnh kim tự tháp (15)

Bình tĩnh suy nghĩ lại, Sở Hạ Nghi hiện tại cũng không biết làm thế nào, giờ cũng chỉ đành đợi chờ.

Theo tình tiết thông thường thì hẳn trước khi An Dung được thả, thủ phạm chắc chắn sẽ gây thêm một vụ án nữa.

Đừng hỏi tại sao cô biết, kịch bản thông thường đều là như vậy cả.

Nghĩ thông suốt điểm này rồi, Sở Hạ Nghi cảm thấy tâm trạng mình cuối cùng cũng có chút buông lỏng. Lúc này cô mới vào mạng xã hội. Hai ngày nay tất bật lo đủ thứ chuyện, ngay cả thời gian cầm điện thoại cô cũng chẳng có.

Mạng xã hội vẫn sốt xình xịch thông tin về cô, chưa từng hạ nhiệt. Trong nháy mắt, An Hòa cô đẩy từ một diễn viên hạng C vọt thẳng lên hạng A.

Các chuyên viên chỉ số truyền thông âm thầm đánh giá, cuối cùng đạt thành thống nhất, ngôi vương bảng xếp hạng chỉ số truyền thông tháng này chắc cũng chẳng lọt vào tay ai ngoài An Hòa.

Chỉ một thông báo, giờ đây người người nhà nhà đều biết tới cái tên An Hòa.

Tuy nói cô nổi tiếng như thế, nhưng lại là có tiếng mà không có miếng!

Đây là điều khiến Sở Hạ Nghi có chút bức bối. Hiện giờ vẫn không có nhãn hàng nào mời cô quay quảng cáo hay làm người đại diện.

Nói cho cùng thì dù sao hiện tại An gia đang thời kỳ lung lay, cô không có cái hợp đồng nào cũng dễ hiểu.

Một phút rảnh rỗi hiếm hoi, Sở Hạ Nghi mới nhớ, gần đây Hệ thống rất ít khi mọc lên.

Hừ, nghĩ đến con hàng này là lòng lại trào tức giận!

Không phải tại nó thì giờ cô đã yên ổn đi tạo nghiệp tiếp rồi. Không có nó, giờ cô vẫn là đại tiểu thư An gia, An gia giờ vẫn như mặt trời ban trưa.

Đều tại con hàng đó hết!

Rõ ràng cô là một ký chủ rất có trách nhiệm, nhiệm vụ nhận được thì nhất định sẽ hoàn thành, không chút lười biếng. Vậy mà nó còn dám vô si mặt dày nhét tinh tiết vào!

Nhắc tới tình tiết, Sở Hạ Nghi bỗng hứng thú muốn đi tìm nữ chính.

Hiện tại nam chính đã lộ mặt, cũng không biết nữ chính của vị diện này - Hà Doanh đang lẫn lộn ở phương trời nào nữa.

Sở Hạ Nghi vừa nảy ra ý niệm đi tìm nữ chính, thì lập tức William Kỳ gọi tới. Cô nhanh chóng bắt máy:

"Có chuyện gì sao?"

"Hà Doanh." Bên kia William Kỳ tựa hồ đang tìm kiếm gì đó, Sở Hạ Nghi nghe thấy tiếng gõ bàn phím rất rõ ràng. Đột nhiên hắn nói ra tên nữ chính khiến cô có chút không thông.

"Nữ chính làm sao? Không phải xuất hiện rồi đấy chứ?" Hiện tại kịch bản đã thay đổi quá nhiều. Dựa theo hiệu ứng cánh bướm, nếu nữ chính có xuất hiện cũng không phải chuyện quá bất ngờ.

"Hung thủ của vụ án năm 1969, là ba cô ta." William Kỳ nói.

Sở Hạ Nghi có chút giật mình xen lẫn tò mò, tuy vậy giọng cô vẫn ung dung bình thản tựa như sớm đã biết: "Tại sao anh biết?"

"Chúng ta trao đổi đi?" William Kỳ không vội trả lời câu hỏi của cô mà hỏi một câu khác.

Sở Hạ Nghi khẽ nhú mày: "Anh muốn trao đổi cái gì?"

"Tên thật của cô." William Kỳ lập tức nói ra ý định của mình.

Sở Hạ Nghi có chút bất ngờ, không nghĩ yêu cầu của anh ta lại đơn giản vậy. Cô không chần chừ nói: "Sở Hạ Nghi."

Tên vừa nói ra, liền nghe thấy bên kia William Kỳ khẽ cười, rồi lập tức nói rành mạch sự việc cho cô.

Năm 1967, bà nội của Hà Doanh - hay chính là mẹ của ba cô ta, ở tuổi 42 mang thai.

Khi đó trong nhà Hà Sinh - ba Hà Doanh đã có hai người con trai. Mà bà nội Hà Doanh thì luôn mong có một đứa con gái. Mòn mỏi mong chờ, thời gian chậm trôi, chẳng ngờ đến năm 42 tuổi thì lại có thai.

Một ngày giữa năm 1968, bà nội Hà Doanh hạ sinh đứa con gái tại trạm xá.

Trong lúc cả nhà đang vui mừng, thì trạm xá bỗng vang lên tiếng súng liên miên không dứt.

Trong cơn xáo trộn loạn xạ đó, bà nội Hà Doanh cùng đứa con gái vừa chào đời chưa đầy một tiếng đã bị đạn bắt chết.

Khi đấy Hà Sinh ở đó, tận mắt chứng kiến cả quá trình.

Cứ tưởng vậy là đã đủ bi kịch, nào ngờ em trai Hà Sinh - Hà Siêu trên đường đi tới bệnh viện thì đi ngang qua một ngôi trường tiểu học. Có mấy đứa bé chạy ra bên ngoài đường chơi đá bóng, Hà Siêu vì vậy mà phải phanh gấp xe. Chiếc xe máy ngoặt hẳn vào lề đường, những đứa bé vì cú phanh gấp này nên được an toàn.

Nhưng Hà Siêu thì không may mắn như vậy.

Lúc ấy có chiếc xe tải chạy ngang qua, tốc độ rất nhanh, trong khoảnh khắc ấy đã cán chết Hà Siêu.

Ba của Hà Sính, vợ và con gái cùng đưa con trai thứ đột ngột qua đời, lập tức lên con đột quy, sau mười lăm ngày thì cũng chính thức buông tay trần thế.

Khi đó, Hà Sính đã 27 tuổi.

Hà Sính trong lòng tràn đầy bi thương tiếp tục sống.

Một tháng sau, vụ nổ súng loạn xạ cuối cùng cũng có kết quả. khi ấy là một tổ chức thuộc xã hội đen truy sát Chiêu Dương. Chiêu Dương này vì khi ấy chạy vào trạm xá, lại ẩn nấp ở cây bàng già ngay trước cửa phòng sinh của mẹ Hà Sính, dẫn đến bọn truy bắt hấn ta nổ súng vào nơi đó, bởi vậy dẫn đến bị kịch.

Chiêu Dương, cũng chính là một trong những chiến hữu, nguyên lão của An gia.

Bởi vậy, mùa xuân năm ấy - 1/1/1969, Hà Sính bắt tay với đám người xã hội đen, bắt cóc con trai Chiêu Dương đòi tiền chuộc.

Đám xã hội đen này, sau lần truy sát Chiêu Dương không thành, đã sớm bị giết mất non nửa nhân số. Cũng vì vậy mà trong lòng sáu tên còn lại càng thêm oán hận Chiêu Dương.

Thế nên, Hà Sính kết hợp với sáu tên đó, bắt cóc con trai Chiêu Dương.

Hà Sính hiển nhiên đã đem mọi lỗi lầm đổ lên đầu Chiêu Dương, mà quên mất kẻ trực tiếp giết mẹ mình và em gái vừa mới sinh của mình là ai.

Đòi được tiền chuộc 5 tỉ đô la, Hà Sính và sáu tên đồng bọn chia nhau, Hà Sính lấy một tỉ.

Nhóm bắt cóc thành công chạy trốn.

Hà Sính ngoài việc truy được nguồn gốc vụ nổ súng dẫn đến cái chết của người thân mình năm ấy, còn truy được cả cái xe tải đâm chết Hà Siêu.

Xe tải đó là của Hạ Minh - người này cũng chính là ba của Hạ Anh - nạn nhân trong vụ việc du thuyền năm ấy.

Khi đó, chiếc xe tải đó là đi xử lí những tài liệu đen tối, nên mới đi vội vàng như vậy. Và cũng chính vì thế, mới cán chết Hà Siêu.

Trùng hợp làm sao, trường tiểu học J lại là trường mà Hạ Minh khi còn là trưởng phòng xây dựng vào năm năm trước đề xuất xây lên.

Mà mấy đứa trẻ chơi đá bóng bên ngoài đường, cũng chính là học sinh trường tiểu học J.

Hà Sính bị oán hận làm mờ mắt, cho nên cài bom vào trường tiểu học.

Còn cài bom đúng cái canteen mà An Dung tài trợ...thì thật sự chỉ là trùng hợp.

Tiếp đến vụ việc cuối cùng - du thuyền phát nổ.

Hà Sính cải trang thành phục vụ, bí mật đem bom lên du thuyền. Bom được đem lên chắt trong những thùng gỗ, để xếp dưới tầng kho của du thuyền. Mấy cái thùng gỗ đó, đồ nghề đáng ra phải đựng chỉ là mấy thứ thức ăn hoa quả dự trữ.

Khi du thuyền cập bến, Hà Sính cho bom phát nổ.

Còn về cái vali của Hạ Anh trôi cách du thuyền không xa, cũng là Hà Sính đã sớm trộm lấy, sau khi cho du thuyền nổ thì ôm theo vali ra, thả vali trên biển rồi bơi trở về.

Cái vali đó, quả thực là trong tiệc sinh nhật Hạ Anh cách đây không lâu, An Dung ba cô đã tặng.

Lúc nghe sự thật này, Sở Hạ Nghi cũng chỉ im lặng.

Không biết nên nói gì, cũng không biết nên bình luận gì, chỉ hỏi làm sao anh ta biết.

William Kỳ nghe thấy cô hỏi, hà hê nói, giọng có chút ý cười: "Bất kể việc đao to búa lớn gì đều liên quan đến nhân vật chính."

Nghe tới đây, Sở Hạ Nghi lập tức ngộ ra.

Mọi sự kinh động trời đất đều lấy nhân vật chính làm trung tâm.

Mà vụ án năm 1969 này, nam nữ chính lại chẳng có ai làm nghề cảnh sát. Nếu họ làm cảnh sát, thì vụ án này chắc chắn là để họ phá.

Nhưng họ lại không phải cảnh sát, nên vụ án này cũng chỉ có thể có liên quan tới họ.

Mà từ sự liên quan này điều tra, thì quả thực muốn tra ra cũng rất dễ dàng.

Sở Hạ Nghi tâm tình hoàn toàn buông lỏng. William Kỳ nói, mọi sự anh ta đã ẩn danh gửi cho cảnh sát rồi, không lâu sau có lẽ ba cô sẽ được thả.

Nghĩ tới đây, cô lại thấy nhẹ cả người.

Vuron vai với gương mặt khoái trá, cuối cùng cuộc sống cũng quay về quỹ đạo ban đầu của nó rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 16: Trên đỉnh kim tự tháp (16)

Sáng sớm hôm sau, Sở cảnh sát gọi điện tới, nói An Dung đã được thả ra!

Bà Liên Lý vui mừng ra mặt, An Vĩ cơ hồ so với bà thế nhưng còn vui mừng hơn. Vương Lịch cũng có vẻ nhẹ nhõm, duy từ đầu đến cuối chỉ có Sở Hạ Nghi là điềm tĩnh bình chân như vại.

Bà Liên Lý nhảy bén cảm giác được điều này, liền dò hỏi con gái mình:

"An Họa, có phải con biết trước rồi không?"

"Quả nhiên không qua được mắt mẹ!" Cô cười hi hi nói. Đối với loại tình huống này, bản thân cô cũng đã sớm có dự đoán rồi.

Bà Liên Lý vỗ đùi, lại tiếp tục suy đoán: "Là tiểu An trợ giúp đúng không?"

Con gái mình đến đâu, tự thân người làm mẹ là bà hiểu rõ hơn ai hết. Việc lớn như này, con nhóc như cô không có khả năng gánh vác.

Suy đi tính lại, cũng chỉ có Cố An thường xuyên qua lại với bọn họ thôi.

"Mẹ yên tâm. Lần này ba được thả ra là thật sự." Sở Hạ Nghi nói, cố ý nhấn mạnh hai chữ "thật sự."

"Mẹ biết, mẹ biết." Bà cười ha hả nói.

Nếu việc này nhẹ nhàng đến mức có thể dùng tiền chuộc người, chồng bà cũng đã sớm rời khỏi cái Sở cảnh sát đó rồi! Việc này chắc chắn không thể dựa vào hối lộ tiền cùng quan hệ được. Bằng không An gia trăm năm cơ nghiệp chẳng nhẽ còn không nhiều tiền và mối quan hệ bằng Cố An hay sao?

Trên đường tới Sở cảnh sát, một xe ba người đều là cười cười nói nói, vô cùng thân thiết.

Sở cảnh sát cách nơi bọn họ ở không quá xa. An Dung đã sớm đứng ở cổng cảnh sát chờ bọn họ.

Dù trải qua hơn hai ngày giam trong sở, tuy râu đã mọc lún phún dưới cằm, nhưng từ người ông vẫn toát ra khí chất của một doanh nhân lão luyện, thành đạt của chốn thương trường.

Không hề dây dưa ở Sở cảnh sát lâu, họ lập tức lên xe trở về nhà.

Lúc này, mọi thứ đã đi vào quỹ đạo bình thường, nhà chính xa hoa như cung điện cũng đã được gỡ bỏ dây vàng niêm phong.

Chỉ có một điều...

An Dung cùng bà Liên Lý, sau khi vào nhà liền lên thẳng phòng, bỏ lại Sở Hạ Nghi cùng An Vĩ đang ở bên dưới.

Hai người tùy tiện ngồi trên sofa. Lúc này giấy niêm phong mới gỡ không lâu, người hầu trong nhà cũng chưa có trở lại.

"Chị, hình như ba..." An Vĩ có chút ấp úng, mấp máy nói.

Ba đối với cậu, thái độ hoàn toàn thay đổi một trời một vực. Suốt từ lúc bước ra khỏi Sở cảnh sát, ông ấy coi cậu giống như là không khí, ngược lại với chị gái mình thì thân thiết khác thường, luôn miệng hỏi về Cố An.

Phải biết, mấy tháng trước chị ấy đòi đi làm diễn viên, ba cãi nhau với chị ấy một trận kịch liệt, chỉ thiếu mức đoạn tuyệt quan hệ, đuổi ra khỏi nhà.

Còn anh ta, tuy ăn chơi trác táng, nhưng vẫn sống trong nhà chính áo đũa tận tay, cơm đũa tận mồm. Ba cũng chưa từng coi cậu ta là không khí như hôm nay.

Rõ ràng có vấn đề!

Vấn đề gì, cậu ta cũng lờ mờ hiểu, nhưng lại không muốn thừa nhận.

Vấn đề này, Sở Hạ Nghi cũng đã sớm chú ý tới, và cô tin rằng em trai này càng biết rõ nguyên do hơn mình, bởi vậy chỉ nhướn mày, giọng nhàn nhạt: "Vấn đề gì, chính bản thân em còn không rõ?"

Có lẽ trong những ngày yên tĩnh ở Sở cảnh sát, An Dung đã nghiệm ra, hình như mình nuôi con trai hơi sai lầm.

Còn đối với đứa con gái, lại hình như có chút không đúng.

Sở Hạ Nghi đối với chuyện này, cũng không nói gì nhiều. Tuy lần tổ chức sinh nhật xa hoa ấy, cô biết tin nhưng cũng chẳng quan cậu ta, không có nghĩa là ba mình - An Dung lại nhầm lẫn lắm.

Hơn nữa, chỉ trong hơn hai ngày ông bị giam, mà cơ nghiệp trăm năm An gia lại lung lay đến mức sắp đổ.

Không thể không nói, nếu trước đây ông nghiêm khắc hướng An Vĩ về kinh doanh, thì giờ An gia cũng chẳng đến nước này.

Ngược lại lại là do đứa con gái thích làm diễn viên là cô đây, một phen đẹp bót lùm xùm, thu xếp đầy đủ cho vợ, lại cứu ông ra ngoài.

Bởi vậy, mới có tình thế như hiện giờ.

Nhìn đáng về An Vĩ uể oải ngã người ra sau sofa, Sở Hạ Nghi thở dài, tắt điện thoại, khuyên nhủ cậu ta:

"An Vĩ, không có cái gì gọi là năm tháng tĩnh lặng, kiếp này bình an. Bao nhiêu năm nay cậu cùng chị đây sống trong nhung lụa, cũng là từ mồ hôi của ba đổi về được.

Cậu biết rõ, ba so với chị thì càng kì vọng nhiều hơn vào cậu. Cậu là con trai trưởng của ông, cũng không phải không biết kinh doanh, ông vẫn luôn mong có ngày cậu chơi chán cuộc sống thiếu gia rồi sẽ trở về cùng gánh vác An gia.

Chị cũng chỉ là một đứa con gái, cơ nghiệp An gia, trừ phi rơi vào bất đắc dĩ, ba sẽ không giao vào tay chị. Bởi vậy, cho dù ba phản đối chuyện chị làm diễn viên, nhưng vẫn giúp chị dọn đường. Đây không phải vì nghĩ cho thể diện của ông hay danh dự An gia, mà chỉ bởi vì chị là con gái, nên dù chị có làm diễn viên đi nữa, ông dù không thích nhưng cũng sẽ không cưỡng ép chị.

Còn cậu, sinh ra là cậu ấm An gia, là con trai trưởng của ông, đã sớm định là sẽ phải kế thừa gia nghiệp này. Cho nên dẫu cậu ở ngoài ăn chơi trác táng, nhưng ông vẫn kiên nhẫn chờ ngày cậu hiểu ra trách nhiệm của mình, quay về An gia làm việc."

"Chị." An Vĩ nghe một tràng đạo lý, không phải không thấm vào đầu cậu ta, nhưng:

"Em không thích kinh doanh."

"Không phải vấn đề thích hay không, gánh vác An gia vốn đã là trách nhiệm của cậu.

Cậu vì có An gia nên từ khi sinh ra đã là ngâm thìa kim cương mà lớn lên. An gia để cậu sống cuộc sống vương giả, nên cậu càng phải vì An gia mà thực hiện trách nhiệm của mình. Bằng không..." Cô đứng dậy, ngừng một lát rồi mới nói tiếp:

"...ba thà rằng không có đứa con như cậu, còn hơn là để cậu tới ngày ăn chơi nhưng vẫn không rõ trách nhiệm của mình. Cậu ăn chơi bằng tiền bạc của cải của An gia, chứ chẳng phải của cậu!"

Nói xong, Sở Hạ Nghi lập tức đi ra ngoài.

Cô cũng đã rất tận tình rồi, về phần còn lại, An Vĩ thế nào cũng là do cậu ta thôi.

Cậu ta từ khi sinh ra đã có sẵn trách nhiệm gánh vác rồi, dù có không thích đi nữa.

Có những việc, chính là thân bất do kỷ.

Nghĩ tới đây, lòng cô không khỏi có chút hui quạnh.

Vẫn thường nói, những đứa trẻ con nhà giàu, như cô và An Vĩ, sinh ra đã ở sẵn vạch đích, không phải làm bất cứ gì cả.

Nhưng vạch đích ấy, chỉ là vạch đích của họ.

Còn những đứa trẻ trong giới thượng lưu hào nhoáng này, có vạch đích mà mình phải bước tới.

Vạch đích của họ, chính là dung mạo của bản thân, thông minh của bản thân, tiền tài của bản thân và quan trọng hơn tất cả, chính là khả năng phát triển cơ nghiệp của bản thân.

Làm gì có ai sinh ra mà đã ở sẵn vạch đích? Mỗi người đều có vạch đích của mình.

Trong mắt thường dân, họ chính là đã ở vạch đích.

Nhưng chân chính trong giới hào môn này, họ vẫn là ở điểm xuất phát.

Người nghèo có cái khó của người nghèo.

Kẻ giàu có nỗi khổ của kẻ giàu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Muốn Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 17: Trên đỉnh kim tự tháp (17)

Sở Hạ Nghi trở về khu biệt thự giữa phố phường phồn hoa. Vương Lịch đã sớm chờ cô sẵn trong phòng khách.

Không quá khó để bắt gặp nét vui vẻ hào hứng trên mặt Vương Lịch, chị ta vội vàng nói:

"An Họa, hơn mười nhân hàng liên hệ mời em làm đại diện."

"Đại diện mấy tháng?" Trong lúc An Dung được thả ra, phóng viên đã nhạy bén bắt được tin tức.

Vì An Dung được thả gia, An gia sẽ trở mình, và giá trị con người của cô sẽ nâng thêm một bậc.

Nói đến vấn đề này, Vương Lịch có chút uể oải: "Cái lâu nhất cũng chỉ ba tháng."

Tuy rằng An Dung đã được thả, nhưng các nhân hàng cũng rất lo sợ ông ta sẽ lại bị triệu tập vào Sở cảnh sát lần nữa, nên giữa tình thế như này, họ tuy mời cô làm đại diện nhưng cũng không phải hợp đồng lâu dài.

"Vậy chị giúp em từ chối hết đi, nhận cái ba tháng thôi."

Hừ, dám khinh thường cô.

Vương Lịch gật đầu: "Được, để chị lo. Còn mấy cái kịch bản quay MV mời em tham gia nữa, lát chị sẽ gửi qua mail."

"Vậy nhờ chị." Sở Hạ Nghi nói.

Cảm giác có hợp đồng và kịch bản khiến trong lòng cô có chút vui vẻ. Nhanh thôi, cô sẽ hoàn thành nguyện vọng của nguyên chủ.

Thời gian chớp mắt mà trôi, đã ba tháng sau.

Thời gian ba tháng chẳng dài chẳng ngắn, nhưng đã quá đủ để thay đổi một số chuyện.

An Vi sau lần cảnh tỉnh của cô, cuối cùng cũng đã thông suốt, tạm biệt cuộc sống ăn chơi trác táng quay về kinh doanh. Năng lực làm việc của cậu ta cũng chẳng phải tầm thường, hướng chỉ lại có An Dung hết lòng chỉ bảo, chỉ sau ba tháng đã từ công tử ăn chơi nổi tiếng trở thành một CEO mới tài năng của thành phố.

Còn về phần An Dung, thái độ đối với cô tuy đã có chút cải thiện, không đến mức cách mặt không gặp như xưa, nhưng vẫn như cũ ghét nghề diễn viên. Tuy vậy, Sở Hạ Nghi cũng chẳng có ý định làm diễn viên suốt đời nên cũng không quá để ý. Chủ nhật hằng tuần cô vẫn cùng William Kỳ ghé về nhà chính ăn cơm.

William Kỳ từ sau lần ấy, đã trở thành con rể quý báu trong lòng bố mẹ cô rồi.

Ngay cả bên Cố Khuynh, hai gia đình đã tổ chức gặp mặt, phát hiện có rất nhiều sở thích chung với nhau, nói chuyện vô cùng hợp cạ.

Cũng bởi vì quá hợp cạ, nên liên tục giục cô cùng William Kỳ tổ chức lễ đính hôn.

Bộ "Thiên Tiên" giải nghệ của Cố Khuynh đã quay xong và tung ra thị trường từ nửa tháng trước. Phim vừa ra rạp lập tức trở thành con sốt, đến giờ cũng chưa từng hạ nhiệt, số tiền thu về đã lên đến cả nghìn tỉ!

Nhân vật tướng quân của cô cũng được chú ý. Trong quá trình quay phim, An gia không ngừng rót vốn đầu tư, mà lại vì An gia rót vốn nên mấy công ti khác cũng ồ ạt đổ vốn vào đầu tư cho phim. Cũng bởi vậy mà các cảnh quay được nâng lên một tầm cao mới. Cố Khuynh về công thì là An gia đứng đằng sau lưng cô, về tư thì cô sắp trở thành con dâu ông ta nên biên tập vô cùng cẩn thận tỉ mỉ mấy cảnh quay của cô. Nhất là cảnh lúc cô bị đâm chết.

Ở phim trường chính bản thân đóng chẳng thấy có gì đặc biệt, vậy mà trên phim lại là khung cảnh rung động lòng người.

Vị nữ tướng quân mặc áo giáp, gương mặt phảng phất khí khái nam nhi, trong tay cầm trường thương đánh giặc. Lúc bị đâm chết, trời đổ con tuyết trắng xóa, máu vị tướng quân vì nước hi sinh mạng sống nở thành đóa hoa mai rực rỡ trên nền tuyết.

Danh tiếng Sở Hạ Nghi vì vậy càng ngày càng vang xa.

Hiện tại, cô đã là đại diện của hơn mười mấy nhãn hàng, bất cứ sản phẩm nào cô làm đại diện bán ra đều trở thành con sốt được fan điên cuồng tìm mua.

Mối tình của cô cùng với con trai Cố Khuynh - CEO Cố An càng khiến vô số fan hâm mộ. Tuy rằng cũng có kẻ dèm pha, nhưng hai nhân vật chính trong câu chuyện cũng chẳng bao giờ để ý.

Sở Hạ Nghi nhận thêm một kịch bản cổ trang.

Nổi tiếng đến vậy, nhưng cô cũng chưa từng có một vai chính trong sự nghiệp. Mà Sở Hạ Nghi cũng chẳng có ý định đây.

Vai chính rất phiền, rất nhiều cảnh quay, quay rất lâu.

Đóng vai phụ, ngược lại rất tốt.

Aizza, như lời Hệ thống đã nói, suy nghĩ ký chủ luôn khác người thường.

Kẻ khác cầu vai chính còn không được, cô ngược lại lại không muốn vai chính.

Lần này, Sở Hạ Nghi vào vai nữ phụ số hai, nhân vật là một công chúa.

Cổ trang cung đấu, cô là công chúa Triển Ý, con gái thứ tư của Hạ Đế, được ông vua này hết mực cưng chiều.

Nữ chính của kịch bản là Tại La, thiên kim của Tại Thượng thư.

Nam chính là Triển Vĩ, thái tử.

Hạ Đế là vị hoàng đế nhu nhược, mọi sự ông ta đều nghe theo mẹ mình là Hạ thái hậu. Hạ thái hậu vì muốn củng cố quyền lực mà đã sớm có ý gả cháu gái đằng ngoại của mình là Tất An cho Triển Vĩ. Bởi vậy khi Triển Vĩ dâng tấu xin cưới Tại La về làm Thái tử phi đã bị Hạ Đế cùng Hạ thái hậu cực lực phản đối. Thậm chí còn vội vàng gả Tất An cho Triển Vĩ.

Lệnh vua khó cãi, Triển Vĩ chỉ đành để Tại La làm thiếp.

Tuy Tại La làm thiếp, nhưng lại nhận vô số ân sủng, khác xa với Tất An tuy là chính mà lại cô đơn lạnh lẽo.

Tất An không chịu được, bày mưu tính kế, vào yến hội Hoàng cung đầu độc Triển Ý, giả họa cho Tại La.

Vốn chỉ là thuốc độc không gây chết người, nhưng Hạ thái hậu nhìn thấu mưu kế Tất An, lặng lẽ sai người đổi lại thuốc.

Và thế là, Triển Ý bị kịch nhắm mắt xuôi tay.

Bởi vậy, Tại La càng bị lên án gay gắt. Hạ thái hậu phế bỏ Tại La.

Nào ngờ đâu, Triển Vĩ dắt tay Tại La cùng chạy trốn.

Đến hơn một năm sau, Hạ Đế băng hà. Triển Vĩ lúc này quanh về.

Hạ thái hậu thân thể suy yếu, Triển Vĩ nhanh chóng đăng cơ, sau đó diệt trừ sạch phe cánh của Hạ thái hậu, phong Tại La làm Hoàng hậu.

Hai người sống bên nhau hạnh phúc đến cuối đời.

Thực ra kịch bản cũng không ngắn gọn như vậy, trong quá trình đó có rất nhiều thứ âm mưu quỷ kế.

Sở Hạ Nghi nhận vai Triển Ý, chẳng qua nhìn trúng nhân vật này.

Biên kịch miêu tả: "Triển Ý công chúa mười lăm trắng rằm, gương mặt như họa, phong thái ung dung, tính thông tứ nghệ*."

Cô cũng sớm đã cân nhắc đầy đủ, bộ phim cổ trang này nhất định sẽ thành con sốt phim truyền hình. Kịch bản khó đoán, lại thêm nhiều diễn viên nổi

tiếng tham gia.

Sở Hạ Nghi âm thầm tính toán, nếu diễn tốt vai Triển Ý, khi bộ phim trở thành con sốt, thì giải Ảnh hậu cách cô sẽ không còn xa.

Bởi vì năm nay, quá ít phim nổi bật.

Suy tính như vậy, nghĩ đi nghĩ lại cũng đủ đường, bất kể đường nào mình đều có thể trở thành Ảnh hậu, hoàn thành nguyện vọng nguyên chủ. Bởi vậy cô không hề do dự nhận lấy vai Triển Ý.

Nhưng mọi chuyện đơn giản thế sao?

Hệ thống sẽ cho ký chủ nhà nó bình yên hoàn thành nhiệm vụ ư?

Không đời nào!

Bạn đang đọc truyện *Ta Mới Là Boss* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.